

Giới thiệu Trùng Sinh Mạt Thế Cứu Vớt Boss Phản Diện

Thể loại: Xuyên thư, mạt thế, dị năng, H, sủng, tang thi

Đinh Hương là một học sinh bình thường với thành tích học tập cũng cực kỳ bình thường.

Cô không hổ là một trạch nữ chính cống, ngoài việc đi học, cô chỉ ru rú trong nhà cây tiểu thuyết qua ngày.

Một ngày nọ, cô bỗng dưng "hy sinh", xuyên vào tiểu thuyết mạt thế mà cô đang đọc.

- - - - -

"Tại sao ta phải theo ngươi?"

Boss ngây thơ hỏi.

"Theo ta có thịt ăn nhaaa".

Mổ nữ kiểu ngạo nói.....

"Cầm thú!!!!!!".

Mổ nữ nào đó căm tức gào thét.

"Không phải em nói theo em sẽ có thịt ăn sao".

Boss cười gian xảo.

Nhân vật chính: Đinh Hương, Hàn Từ Thiên.

Phối diễn: Nhục Vũ, Tang thi huynh và các nhân vật khác.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên thành pháo hôi

Tác giả: Mạt Nhii

Đinh Hương ngẩn người trên giường, cô nhớ rõ mình đang đi trên đường về nhà bị chậu hoa rơi trúng đầu cứ vậy liên..liên chết đi??

Bỗng cảm giác đầu đầu ập tới làm cô suýt chút nữa thì ngất đi, rất nhiều những mảnh ký ức xa lạ hiện ra.

Cộc cộc.

Đinh Hương giật mình, cổ bình tĩnh lại trả lời.

“Bạch gia gia, có chuyện gì sao?”

“Tiểu thư, Nhục Vũ tiểu thư đến chơi.”

Nhục... Nhục Vũ tên sao lại nghe quen tai thế nhỉ.

“Gia gia, ông nói cô ấy đợi cháu chuẩn bị một chút.”

“Được, tiểu thư.”

Giờ cô có thể chắc chắn mình xuyên không, cô cứ nhiên xuyên qua!! Nguyên chủ của thân thể này cũng tên Đinh Hương, là tiểu thư tập đoàn Đinh thị, cha mẹ mới mất một tuần trước để lại cho cô mình khối gia tài sản khổng lồ. Chắc do nguyên chủ uống thuốc ngủ quá liều nên cô mới xuyên vào cổ thân thể này.

Cô chỉ có thể thờ dài ngủ, thôi đến đâu tính đến đó vậy.

Đinh Hương chạy vào vệ sinh, đánh giá mình trong gương thật sự rất xinh đẹp. Kịp trước cô chỉ được coi là thanh tú không có gì nổi bật. Vậy mà bây giờ cô cao 1m6, đôi mắt to tròn đen láy ngây thơ vô tội, đôi môi nhỏ hồng hồng cười lên còn có má lúm đồng tiền đáng yêu, làn da trắng mịn. Cô nhìn còn thêm muốn chết ới ới còn bực cup D đến nặng cả người không bù cho cái sân bay ngày trước của mình. Cô thật tự muốn quý hiếm bản thân rồi.

Sau vài phút tự luyện, Đinh Hương thay một chiếc váy hai dây dài qua đầu gối nhẹ nhàng.

Bước xuống phòng khách, trên ghế một cô gái xinh đẹp điểm lệ đáng người nóng bỏng mặc trên người bộ váy body bó sát.

“Hương Hương, cậu vẫn còn buồn sao họ đã mất cũng không muốn thấy cậu như vậy mãi.”

Đinh Hương mỉm cười.

“Nhục Vũ, cảm ơn cậu mình không sao đã tốt hơn rồi.”

Nhục Vũ đẩy về không tin đánh giá cô một lượt làm cô lạnh hết sống lưng cứ tưởng mình chưa gì đã bị phát hiện rồi. Dù sao cô cũng chiếm cơ thể của người ta thật có chột chột dạ đấy.

Đinh Hương đành phải nói sang chuyện khác.

“Cậu đến có chuyện gì sao?”

Nhục Vũ thu hồi tầm mắt.

“Cậu đừng nói nữa còn không phải cái tên Lâm Hạo kia, cậu nói xem mình có cái gì không tốt hẳn ta suốt ngày đi tìm cái bạch liên hoa Nhục Khả kia chứ.”

Lâm Hạo, Nhục... Khả thôi xong rồi giờ cô biết tại sao tên Nhục Vũ lại nghe quen vậy. Đây không phải quyền tiểu thuyết mạt thế cô đang đọc sao. Đinh Hương chỉ cảm thấy giờ đầu lại đau rồi trước hết lên đuổi cái người này về trước bình tĩnh suy nghĩ mới được.

“Nhục Vũ cậu nói thật đúng, hiện tại cậu không phải nên đi ngăn cản bọn họ à.”

Nhục Vũ như nghĩ đến cảnh gì sắc mặt có chút khó coi.

“Hương Hương cậu nói phải vậy cậu nghĩ ngại đi hôm khác mình đến tham cậu sau nhé.”

Đinh Hương cười cười, đồng ý.

Thấy Nhục Vũ đi khuất, Đình Hương thu lại nụ cười.

“Bạch gia gia, cháu không ăn sáng đâu đến có chuyện gì gia gia nên phòng gọi cháu nhé.”

“Dạ được, tiểu thư.”

Bạch gia gia thờ dài, từ khi ông chủ cùng phu nhân mất đến giờ tiểu thư vẫn luôn như vậy không chịu ăn uống đầy đủ thật khiến ông lo lắng.

Đình Hương lúc này đang muốn nhanh chóng về phòng xem xét cột truyện, nếu biết Bạch gia gia có hiểu lầm tốt đẹp này hẳn sẽ giờ khóc giờ cười.

Đình Hương ngồi trên giường nhè lại cuốn tiểu thuyết mình đọc trước khi xuyên qua. Thật muốn chửi thề.

Có thể nhưng lại xuyên qua truyện nữ phụ trọng sinh nghịch tập nữ chủ.

Nữ chủ Nhục Khả cùng nam chính Lâm Hạo sau mất thể mang theo Nhục Vũ đánh tang thi, tìm đường đến căn cứ.

Nhục Vũ vì ghen ghét với nữ chủ một đường tìm chết, bị bầy tang thi cắn xé đau đớn đến chết.

Trọng sinh trở lại cô biết trước mọi chuyện chiếm được tiền cơ thu thập vật tư, hãm hại nữ chủ bị cường gian nam chính không ngờ người mình thích lại có thể thoát mái rên ri dưới thân nam nhân khác như vậy thật vọng vô cùng. Về sau nữ chủ có giải thích làm nam chủ cũng không tin nằng.

Nhục Vũ trong lúc vô tình bị thương nhỏ máu vào chiếc vòng cổ bạn thân Đình Hương tặng đạt được không gian thần kì. Mất thể đến mang theo không gian đầy đủ vật tư, có được dị năng hệ băng mạnh mẽ thu phục nam chính Lâm Hạo dưới chân. Nhục Vũ sợ bị mất trước vòng cổ bị Đình Hương phát hiện lúc mất thể đến đẩy cổ vào bầy tang thi cứ vậy mà chết.

Nhục Vũ một đường đến căn cứ thu phục một đàn hậu cung nữ nam, duy chỉ có Hàn Từ Thiên không có chút ảnh hưởng nào với mũi lặc của á, khiến á không cam lòng thiết kế khiến Hàn Từ Thiên bị tang thi cào trúng, biến thành tang thi vương.

Hàn Từ Thiên cũng vì thế hắc hóa đối nghịch với Nhục Vũ bị hậu cung của á giết chết.

Nhục Vũ cùng các nam chủ nắm tay nhau sống cuộc sống hạnh phúc tại mất thể.

Đình Hương nhớ lại mà run rẩy thể mà cô lại xuyên vào tiểu thuyết mất thể, cô đã tạo nghiệp gì aaaa...

Thể nhưng lại chỉ xuyên thành một pháo hôi, xuyên vào nữ chủ có phải tốt biết bao.

- - - - -

Lần đầu mình viết truyện sai sót các bạn góp ý nhé! Cảm ơn các bạn.

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mất Thể Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 2: Không gian tùy thân

Tác giả: Mật Nhii

Đình Hương càng nghĩ càng thấy mất bình tĩnh có được không, số phận pháo hôi thật khổ a.

Đình Hương vội vàng sờ lên cổ mình may mắn vòng vẫn còn chưa tặng Nhục Vũ. Nguyên chủ định tặng chiếc vòng này cho Nhục Vũ vào hôm sinh nhật á.

Nhục Vũ làm thân với nguyên chủ chi vì nguyên chủ có gia thế tốt hào phóng với bạn bè, thật đáng thương thay nguyên chủ không biết gì vẫn đem á thành người bạn thân nhất của mình có gì tốt á cũng không thiếu phần.

Đình Hương mở điện thoại ra xem hôm nay là ngày 10 tháng 9 năm 2033 may mắn còn hơn một tháng nữa mới đến tận thể cô vẫn còn thời gian lên kế hoạch chuẩn bị mọi thứ.

Đình Hương tháo vòng cổ xuống xem xét, vòng hình giọt nước màu xanh sapphire. Đây là vật gia truyền của nhà họ Đình không ngờ lại có bí mật lớn như vậy.

Đình Hương cắn đầu ngón tay nhỏ máu vào, chiếc vòng toả ra ánh sáng xanh lam. Đình Hương chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, sau đó cô xuất hiện trên một vùng đồng cỏ rộng lớn.

Đình Hương sững sờ, cô biết không gian rất thần kì nhưng Nhục Vũ chỉ có thể dùng ý niệm để lấy đồ trong không gian chứ không thể đi vào được. Chẳng lẽ do máu sao vì cô là huyết thống Đình gia lên có thể ra vào?

Đình Hương nghĩ muốn đi ra, cô lập tức xuất hiện trong phòng ngủ của mình.

Cảm giác mẹ nó thật tuyệt.

"Đi vào."

Đình Hương quan sát kĩ bên trong không gian. Trong không gian không phải rất lớn nhưng vẫn có đầy đủ nhưng thứ cần có. Núi, sông, bình nguyên, đồng ruộng phi nhiêu còn có một tòa lầu lầu bằng gỗ trên mặt tường leo đầy những ngọn cây xanh.

Đồng ruộng có thể trồng rau dưa lương thực, trên núi trồng cây ăn quả, bình nguyên để nuôi gia súc, sông nhỏ có thể thả nuôi các loại cá tôm. Tính toán xong Đình Hương bước về phía dòng suối.

Đình Hương vốc một ít nước suối, nước suối màu xanh trong veo.

Uống một ngụm hẳn là không sao đâu nhỉ?

Đình Hương do dự một chút vẫn quyết định uống.

Đột nhiên Đình Hương cảm giác được bụng bắt đầu đau, tiếp đến xương cốt toàn thân như muốn đánh gãy, đầu má quá đau, Đình Hương mở hơi lạnh chấy rùng, co lại thành một đoàn ngất đi.

- - - - -

Ở một nơi khác.

Nhục Vũ từ Đình gia trở về vội vàng đi tìm Lâm Hạo.

Đột nhiên Nhục Vũ cảm thấy choáng váng, sau đó á mở mắt.

Trước mắt là con đường vừa xa lạ lại quen thuộc, phố xá đông đúc, xe cộ qua lại tấp nập. Quần áo trên người sạch sẽ, cứng nhắc vron tay đôi tay được bảo dưỡng tốt thon dài như ngọc.

Nhục Vũ mờ to mắt không thể tin được, á vẫn còn sống trả lẽ vừa rồi chỉ là mơ?

Không, không có khả năng là mơ, cảm giác đau đớn chân thật mới vừa rồi bị tang thi cắn xé, nghĩ đến cảm giác lúc ấy cũng khiến á lạnh cả người, tận mắt nhìn thấy tang thi ăn hết tay, rồi lại đến chân của mình... Nhục Vũ run rẩy ngã xuống.

Là sống lại sao?

Nhớ lại lúc đó Hạo ca chỉ lo bảo vệ con nhỏ Nhực Khả chết tiết kia, nếu không có đứa con riêng kia làm sao Hạo ca có thể không đến cứu mình. Trong lòng Nhực Vũ lúc này đều là hận ý đối với Nhực Khả, khuôn mặt xinh đẹp cũng vụn vẹo.

Nhực Vũ hồi thần tỉnh lại, gắng gượng đứng lên. Giờ chưa phải lúc báo thù tận thế sắp đến rồi à phải chuẩn bị đầy đủ mọi thứ trước mới được. Trước tiên phải thu thập đầy đủ vật tư mặt thể đến vấn đề lương thực rất quan trọng nhất định phải nhanh chóng đi thu thập.

Nhực Khả cô chứ chờ đó cho tôi.

- - - - -

Qua hơn nửa ngày.

“A”. Tiếng rên rì nho nhỏ từ trong môi trắng bệch bật ra.

Đinh Hương cố mở đôi mắt nặng trĩu, cô phát hiện toàn thân vô lực, chân tay đều mềm nhũn không có chút sức lực nào.

Qua hồi lâu, cảm giác tay chân có chút sức, cô mới miễn cưỡng đứng dậy. toàn thân vẫn chưa thoát khỏi cảm giác đau đớn.

Chuyện gì thể này? Trên tay, trên người, mặt mũi toàn thân đều có một tầng đen sẫm dơ bẩn, mùi hôi thối bốc lên khiến cô muốn nôn.

Gian nan từ trong không gian ra ngoài, vịn tường chậm rãi đi vào phòng tắm, theo bước đi Đinh Hương dưới nền nhà một tầng dơ bẩn.

Đinh Hương điều chỉnh nước ấm, cởi quần áo, đầu tiên cầm vòi hoa sen đem bọt bẩn rửa sạch sẽ, rồi mới ngấm mình trong bồn tắm.

Lúc này Đinh Hương mới nhẹ nhàng rên rì một tiếng đau đớn toàn thân cũng giảm đi phân nửa. Cô không dám xuống nước trong không gian tắm rửa, vạ nhất đau đớn không chỉ một lần, xuống rồi cô sợ mình hồi hận chết.

Tắm rửa hơn một tiếng đồng hồ, leo ra khỏi bồn tắm, thay quần áo mới, người cũng cảm thấy thoải mái hơn nhiều. Duỗi duỗi tứ chi, Đinh Hương cảm giác toàn thân tràn trề tinh lực.

Áo giặt chẳng?

Bát quá trên người sao lại xuất hiện nhiều dơ bẩn như vậy? Thật sự khó giải thích.

Đang nghĩ nghĩ, Đinh Hương mở cửa nhà tắm, nhìn cái gương trên tường, không ngờ cô thấy da mình càng thêm trắng hồng mịn màng. Chẳng lẽ nước trong không gian có thể tẩy rửa tạp chất trong truyền thuyết, rất có khả năng nha Đinh Hương cảm giác được sức lực của mình cũng lớn hơn nhiều.

.....

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mặt Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Bước đầu chuẩn bị

Tác giả: Mật Nhi

Bây giờ có không gian, tiếp theo cần phải đi thu thập vật tư nhưng lại không thể động tĩnh quá lớn được nếu không Nhực Vũ sẽ nghi ngờ mất. Haizz thật khó a.

Đinh Hương thử thí nghiệm đưa vật trên bàn vào không gian, tâm niệm vừa động quả nhiên một cuốn sách đi vào.

Cộc cộc.

"Tiểu thư, người muốn dùng bữa chưa?"

Lúc này Đinh Hương mới giật mình nhận ra mình ở trong không gian cả một ngày thế nhưng bên ngoài chỉ trôi qua mấy tiếng đồng hồ chênh lệch thời gian thật nhiều, không nói thì thôi nói giờ cô mới cảm giác thật đói bụng.

"Gia gia, người mang lên phòng giúp con."

"Dạ, tiểu thư."

Cộc cộc. Bên ngoài truyền ra tiếng gõ cửa.

Đinh Hương đứng dậy mở cửa. Bạch quân gia thất thần, tiểu thư so với lúc sáng hình như đẹp hơn thì phải.

Đinh Hương tiếp nhận thức ăn, thấy Bạch quân gia vẫn đứng yên có phần nghi hoặc.

"Gia gia, người còn chuyện gì sao?"

Bạch quân gia giật nảy mình lắc đầu.

"Không có, tiểu thư người có chuyện gì thì gọi ta."

"Àn"

Com nước xong, Đinh Hương thay quần áo, bước ra khỏi phòng.

"Gia gia, con ra ngoài, có việc gì người gọi điện cho con."

"Dạ, tiểu thư."

Đinh Hương đi ra ngoài, bắt một chiếc taxi đến nhà sách lớn nhất H thị. Cô không chỉ mua sách dạy nấu ăn, trung y, thảo dược, máy móc thủ công, hướng dẫn làm nông.... ngay cả các thể loại tiểu thuyết cô cũng mua không ít.

Nhân viên bán hàng tròn to mắt, đây là người có tiền không có chỗ tiêu.

Đinh Hương mới mặc kệ ánh mắt người khác, cô mua xong quẹt thẻ đưa địa chỉ giao hàng tận nhà nhiều như vậy cô xách không được a.

Tuy xem không hiểu nhưng Đinh Hương muốn trồng trọt nhiều thứ trong không gian vẫn cần sách vở không thể trồng loạn. Còn trừ nghệ nhất định phải học giỏi Đinh Hương kiếp trước đến này cũng chỉ biết nấu vài món đơn giản, mặt thể đến không ai đi nấu đồ ăn cho cô, nhất định phải học giỏi mới có thể tự nuôi sống được chính mình.

Các loại sách vở các mua nhiều cũng sẽ có chỗ dùng, dù sao mặt thể đến tiền là thứ không quan trọng nhất giờ cô nhiều nhất chính là tiền a không cần lo lắng vấn đề này.

Nên mua thêm ít thảo dược, mặt thể được vật khan hiếm, một chút bệnh tật nhỏ cũng có thể trở thành tai nạn chết người, đồ trong bệnh viện dùng lâu cũng sẽ hết, vẫn là tự trồng trong tay mới tốt.

Còn cần mua đồ dùng nhà bếp, máy phát điện, đồ dùng sinh hoạt hằng ngày, bằng vệ sinh đến mặt thể cũng không ai sản xuất những vật này cần tích trữ nhiều mới được.

Theo tiểu thuyết Nhực Vũ chỉ thu thập vật tư trong khu vực quanh H thị, cô không thể cũng thu thập ở đây được rất dễ bị phát hiện.

Đinh Hương đi ra khỏi nhà sách, đi đến siêu thị gần đó. Trước tiên cô mua hạt giống các loại cây ăn hòa, rau dưa, lúa,... sau đó lại mua thêm một số đồ dùng làm nông như cuốc, xẻng, phân bón,... cô đến một góc khuất rồi thu mọi thứ vào không gian.

Đinh Hương cảm thấy còn cần mua các loại máy móc máy. Cô bắt xe về nhà gọi Bạch quân gia.

"Bạch gia gia, ông giúp cháu chuẩn bị dụng cụ vật lý trị liệu, dụng cụ phòng thí nghiệm, mặt khác còn cần một ít được vật đặc biệt như thuốc tiêu viêm, cảm mạo, cùng các loại thuốc trị thương càng nhiều càng tốt, ngày mai con muốn đi chơi giải sầu một chút gia gia đặt vé máy bay đến D thị giúp con, ông thuê một kho hàng để vào đó về con sẽ lấy."

Quân gia tuy còn nghi hoặc nhưng vẫn đáp ứng.

Bạch quân gia làm việc ở Đỉnh gia đã lâu nguyên chủ cũng coi ông như người thân nên cô vẫn rất tin tưởng.

"Tiểu thư còn gì phân phó?"

"Đúng rồi, gia gia người mua hai chiếc hummer mang đi cài tạo lại cho cháu, ngoài ra còn cần biệt thự ngoại thành H thị ông cũng xây tường cao lên bao quanh lưới điện, nâng cấp hệ thống an ninh ở đây tích trữ lương thực dưới tầng hầm khi về cháu sẽ ở đây gia gia người cũng qua đó để tiện quân lý tiền đồ."

"Còn có lát sẽ có người giao hàng gia gia ông nhận luôn giúp con."

- - - - -

Nhược Vũ lúc này đã liên hệ với các siêu thị, sai người đi thu thập nhiều vật tư. À cũng không quên lên kế hoạch trả thù Nhược Khả.

Nhược Khả, cô cứ đẩy đám cướp Lâm Hạo với tôi.

- - - - -

Đinh Hương trở về, tiến vào không gian lấy một ít hạt giống táo, nho, cà chua,... quy hoạch chỗ trồng rõ ràng, rồi bắt đầu xới đất, gieo hạt. Đinh Hương không nghĩ đến lại mệt như vậy. Còn phải gánh nước cô muốn xiu đến nơi rồi.

Đột nhiên, Đinh Hương nhận ra không phải nữ chủ có thể dùng tinh thần lực ra lệnh sao? Đậu má, cô thể lại quên mất thật mệt chết cô rồi.

Đinh Hương động động ý niệm muốn tưới nước cho cây. Lập tức nước từ trong suối cứ như vậy tự động bay quá, nhìn thật mẹ nó ảo diệu.

Chỉ trong chốc lát cây đã bắt đầu lên mầm thành một cây non, xem ra thời gian sinh trưởng của thực vật trong không gian nhanh hơn ở bên ngoài. Vậy quá tốt rồi cô không cần đợi thời gian quá lâu để thu hoạch.

Một lúc sau, quân gia lên thông báo cho Đinh Hương biết sách cô đặt đã được cất trong kho cùng thời gian chuyển bay ngày mai của cô.

Đinh Hương xuống kho thu gom hết tất cả mọi thứ vào không gian, ăn tối, rồi đi ngủ chuẩn bị tốt để ngày mai bắt đầu đi thu gom vật tư.

.....

Chương sau nam chính xuất hiện nha mn.

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Thu thập vật tư

Tác giả: Mật Nhi

Tại D thị.

"Lão đại bar Truy Lạc phát hiện có nội gián."

Trên ghế một nam nhân lạnh lùng, đôi mắt sắc bén, mặt không đôi sắc nói.

"Người đi điều tra một chút, đám gái người vào Ám Dạ gan cũng thật lớn."

"Àn, lão đại."

- - - - -

Hôm sau, Đinh Hương dậy khá sớm không chuẩn bị quá nhiều đồ đạc dù sao đồ của cô đều trong không gian cả rồi mang theo cũng chỉ để không bị nghi ngờ mà thôi.

Đinh Hương đến D thị thì thời gian cũng đã trưa. Cô đón xe đến khách sạn lớn nhất để đồ rồi thuê xe ô tô của khách sạn cả ngày.

Trước tiên Đinh Hương lái xe đi các trạm xăng, mỗi một trạm xăng dầu cô đều mua mười thùng xăng dầu ma-dút để ở sau cốp xe rồi lái đến chỗ không người thu vào trong không gian, tiến đến xạm kế tiếp, cứ đi lòng vòng như vậy.

Đi đi lại lại hơn 10 cây xăng, Đinh Hương cũng cảm thấy có chút đói bụng. Trời cũng tối, Đinh Hương lái xe về khách sạn, gọi một bàn đồ ăn lớn món nào ăn ngon cô lại gọi nhân viên làm thêm mười phần đồ đóng gói mang lên phòng rồi thu vào không gian.

Không gian của Đinh Hương có thể giữ tươi, khi lấy ra vẫn còn nóng như lúc vừa mới để vào.

Hôm sau Đinh Hương dậy sớm rèn luyện thân thể đến không chi cần đồ ăn còn cảm có gắng tránh thoát tang thi, không thể đến lúc đó cùng tang thi ôm hôn được.

Đinh Hương thuê một kho hàng lớn gần khu thị trường giao dịch.

Đi vào khu thị trường giao dịch máy móc mua các loại máy phát điện bằng nước, bằng năng lượng mặt trời, máy gieo hạt, máy xay sát, máy làm đất, máy thu gặt, máy rửa bát,... chỉ cần nhân viên tiêu thụ giới thiệu cô đều mua một hai, chỉ riêng các loại máy phát điện thì cô mua mỗi loại 10 chiếc dù sao thì cô cũng không thiếu chút tiền này.

Nói địa chỉ kho hàng, sau đó Đinh Hương đến thị trường nông sản rau dưa, hoa quả, thịt heo, bò, gà cùng các loại gia vị đều mua một lượng lớn.

Đến chỗ bán si vật dụng hằng ngày bàn chải đánh răng, khăn, kem đánh răng, bột giặt, băng vệ sinh, quần áo, đồ lót cô cũng mua nhiều, chăn, ga, gối, đệm đều không thiếu thứ gì. Chỉ cần thấy Đinh Hương đều mua hơn trăm. Nước uống cũng mua không ít.

Nhìn điện thoại thời gian đã không còn sớm Đinh Hương tiến đến kho hàng đã thấy người giao hàng đứng ở cửa đợi từng đoàn từng đoàn xe. Cô xác nhận đủ rồi đợi mọi người đi hết thu tất cả vào không gian.

Nhìn vật dụng trong không gian đều loạn, cần được chỉnh lý lại. Đinh Hương từ bỏ việc tiếp tục đi mua thêm vật tư, để mai cô lại đi vậy không thể vội vàng được.

Đinh Hương lái xe đến khu phố ẩm thực. Đồ ăn xong khu phố cô đều mua khá nhiều. Rồi trở về khách sạn, sắp xếp từng loại rõ ràng.

Đến đêm Đinh Hương chuẩn bị đến bar Truy Lạc thử vận may xem có thể tìm thấy Hàn Tử Thiên hay không. Cô muốn mua các loại vũ khí đạn dược, mà lựa chọn tốt nhất chính là Ám Dạ. Ám Dạ là bang phái hắc đạo lớn nhất hiện tại. Các làm việc của Hàn Tử Thiên cũng mạnh mẽ quyết đoán không hỏi nhiều chỉ cần chi đủ tiền có thể thu gom được đủ số lượng vũ khí cô cần.

Ngồi đến Hàn Tử Thiên cũng thật đáng thương a, không phải chỉ là không thích nữ chính thôi sao lại bị tính kế biến thành boss phản diện.

Đinh Hương từ trên xe bước xuống, đưa cho bảo vệ chút tiền rồi thật tự nhiên bước vào tuy rằng lần đầu tiên đến nơi này cả hai kiếp nên cô vẫn cố tỏ ra bình tĩnh

Đinh Hương đi thẳng đến quầy bar, lại đút thêm chút tiền cho người pha chế nói muốn tìm quản lý của bọn họ. Thật sự cô không biết phải làm sao để tìm Hàn Tử Thiên hết người ta là lão đại a, rất khó tìm cô cũng là đọc sách mới biết người ta là chủ nơi này.

Một lát sau, bồi bàn mời Đinh Hương đến phòng bao lớn bên trong là một người đàn ông trung niên trông rất khôn khéo.

"Xin chào, tôi là Vương Thanh quản lí tại đây, không biết tiểu thư đây xưng hô thế nào? Tìm tôi có chuyện gì sao?"

"Chào Vương quản lí, Vương quản lí cứ gọi tôi là Đinh Hương là được."

"Thì ra là Đinh tiểu thư, hân hạnh, hân hạnh."

"Tôi không muốn nói chuyện vòng vo, tôi đến tìm lão đại của ông không biết hiện tại có tiện hay không?"

Mắt Vương lão lướt qua tia sáng trong giây lát, hần tỏ vẻ không hiểu hỏi lại.

"Xin hỏi Đinh tiểu thư ý nói ai, nơi này là do tôi mở."

Đinh Hương cũng hơi ngần người, cô thế nhưng quên mất cái này là trong sách biết được còn thực tế lão đại người ta làm việc rất cẩn thận đâu dễ để lộ thế được, Đinh Hương ảo não nghĩ.

Dù sao cũng đến rồi không thể chứ vậy về được như vậy càng khiến cho người ta nghi ngờ, Đinh Hương trấn định cười.

"Vương lão, tôi biết lão đại của ông là Hàn Tử Thiên, ông không cần giả vờ với tôi."

Nói xong Đinh Hương còn cố tỏ vẻ cái gì tôi cũng biết của mình ra. Thực chất giờ lưng cô chảy đầy mồ hôi rồi.

Vương Thanh quan sát Đinh Hương một lúc cũng không thấy cô có vẻ gì khác thường. Không biết có nhóc này làm thế nào biết được hôm nay lão đại đến đây. Không phải có liên quan đến tên nội gián mới phát hiện có chứ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thế Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Lần đầu gặp gỡ

Tác giả: Mật Nhii

Vương Thanh đánh cười đáp.

"Không ngờ Đinh tiểu thư tin tức thật linh hoạt đến chuyện này cũng biết được, vậy cô chờ trong chốc lát tôi đi hỏi thử xem sao."

"Được, cho tôi một ly nước cam nhé cảm ơn." Khản trương quá làm khát chết cô rồi.

Vương Thanh ra ngoài cho người đi lấy nước, còn mình đi về phía phòng lão đại.

Khi hần bước vào phòng, một nam nhân đang ngồi trên bàn trà, dưới đất là một xác chết nằm trong vũng máu.

"Lão đại."

Hàn Tử Thiên liếc nhìn hần.

"Gọi người vào dọn dẹp một chút, người có chuyện gì?"

"Lão đại, có một vị Đinh tiểu thư muốn gặp ngài." Nói xong kể lại chuyện vừa rồi trong phòng bao.

Hàn Tử Thiên trầm ngâm, ngón tay đặt trên tách cafe nhẹ vuốt. Vị Đinh tiểu thư này thật biết không ít.

"Àn, đã biết. Ta đi xem một chút, người không cần theo."

Nói xong Hàn Tử Thiên đứng dậy.

Khi Hàn Tử Thiên mở cửa đánh giá Đinh Hương. Lúc này Đinh Hương cũng âm thầm đánh giá hần.

Dung nhan lạnh như băng, ngũ quan phân minh thâm thúy, quanh thân tựa hồ tỏa ra một loại khí tức lạnh lẽo, đôi môi mỏng hơi nhếch, một thân tây trang cắt may khéo léo càng làm hần nổi bật tuấn lãng bất phàm. Cho dù chỉ đứng im không chỗ cũng không ai có thể xem nhẹ sự tồn tại của hần.

"Đinh tiểu thư hảo, ta là Hàn Tử Thiên." Thanh âm trầm thấp giàu từ tính trầm bổng.

"Hần tiên sinh ngài hảo, ta là Đinh Hương."

Giọng Đinh Hương nhẹ nhàng, còn có điểm ngọt. Khi đến gần Hàn Tử Thiên hần còn có ngửi được mùi bạc hà quanh người cô rất dễ chịu.

"Không biết Đinh tiểu thư tìm ta có việc gì?"

"Không giấu ngài lần này ta đến muốn mua chút đồ từ chỗ Hàn tiên sinh, không biết Hàn tiên sinh có hứng thú không."

Hàn Tử Thiên nâng mắt nhìn cô, hần quả thật có hứng thú. Hần biết tại H thị Đinh gia rất giàu có, phụ mẫu cô vừa mất để lại cho cô một khối tài sản kếch xù đủ cho cô ăn tiêu cả đời. Thế nhưng cô không có khả năng biết nhiều tin tức về hần đến thế được.

"Không biết Đinh tiểu thư muốn mua thứ gì." Tuy nghĩ ngờ nhưng hần là người làm ăn không cự tuyệt tiền đáng đến tận cửa.

Đinh Hương thấy hần không cự tuyệt cũng nhẹ thờ ra.

"Tôi muốn mua một lô vũ khí đạn dược các loại."

"Đinh tiểu thư là muốn nhưng loại thế nào."

"Ta muốn nhưng loại súng ống tấn tiến nhất, ngoài ra còn các loại vũ khí lạnh dao, lưỡi lê, kiếm..." Đinh Hương thật sự không hiểu biết chút nào về vũ khí hết chỉ có thể nói bừa.

Hàn Tử Thiên trong lòng buồn cười nghe lời nhóc con là biết không chút hiểu biết gì còn muốn mua, thật không sợ bị lừa. Không biết lên nói cô ngây thơ hay gan dạ nữa.

"Đinh tiểu thư cũng biết việc buôn bán vũ khí bị cấm quản chế rất nghiêm. Việc này e rằng tốn không ít tiền."

Đinh Hương xem thường trong lòng nếu để cô còn cần tìm hần làm giao dịch trực tiếp tự mình đi mua là được rồi. Hần nói khó hần bên hông còn có cây súng đây đừng tưởng cô không biết, từ khi cô không gian tinh thần lực của cô giúp cô có thể quan sát mọi thứ trong bán kính 100m xung quanh.

"Hần tiên sinh yên tâm, tiền trong thẻ này tôi ứng trước nếu không đủ khi lấy hàng tôi sẽ thanh toán nốt cho anh." Nói xong Đinh Hương lấy một tấm thẻ đưa cho Hàn Tử Thiên, may mà cô có chuẩn bị sẵn.

"Đinh tiểu thư, thật sáng khoái. Tốt vậy chúng ta hợp tác vui vẻ, tầm hơn một tháng nữa khi hàng về tôi sẽ liên hệ với cô."

Đinh Hương hơi nhũn mảy, hơn một tháng nữa mặt thể đã đến rồi cô lấy thể nào được.

"Tôi muốn lấy hàng trong vòng hai mươi ngày. Đương nhiên Hàn tiên sinh có thể tăng giá tôi không ngại."

Cô gái nhỏ này vội như vậy thật không bình thường.

"Vậy đến lúc đó tôi sẽ gọi cho cô, Đinh tiểu thư hợp tác vui vẻ."

"Hợp tác vui vẻ."

Nói rồi Đinh Hương nhanh chóng bước đi trở lại khách sạn.

Lúc này Hàn Tử Thiên trong phòng đã sai người đi điều tra hần luôn cảm thấy cô gái Đinh Hương này rất khả nghi.

Hôm sau, Đinh Hương tiếp tục rèn luyện, sau đó đến thị trường vật liệu xây dựng mua hàng rào không thể dễ động vật chạy lung tung trong không gian.

Kế tiếp Đinh Hương đến các trang trại mua gà, lợn, bò sữa, dê,... cho hết vào trong không gian đã được dựng rào chắn sẵn.

Rồi lại đến nơi bán các loại thủy hải sản tươi sống thu vào sông các loại cá, tôm, cua,...

Sau đó Đinh Hương lại đi một vòng các trạm xăng quanh D thị rồi trở về khách sạn. Đinh Hương tiến vào không gian sử dụng tinh thần lực sắp xếp một lần nữa các vật tư.

Quan sát một chút Đinh Hương cảm thấy khá hài lòng về không gian của mình. Cô phát hiện phản do động vật thải ra được không gian tự động tinh lọc. Đinh Hương âm thầm thấy may mắn như vậy giúp cô bớt đi không ít việc.

Kế tiếp, Đinh Hương ăn uống qua loa rồi tiến hành tự rèn luyện trong không gian. Thời gian trong không gian dài hơn ở ngoài cô ở trong không gian một tiếng thì bên ngoài chỉ trôi qua mười phút.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cứu Vớt Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Cứu giúp

Tác giả: Mật Nhii

Ngày kể Đinh Hương trả phòng, nhưng vẫn thuê xe của khách sạn cô dự định lái ô tô đi đến đầu thu thập vật tư đến đấy.

Đi khắp nơi thu thập tầm 10 ngày nhìn nhìn không gian, ước chừng đủ cho cô sống cả đời không lo lắng dù có hết không gian của cô có thể gieo trồng chắc hẳn không chết đói được.

Đúng lúc này điện thoại trong túi kêu lên, haizz thì ra là Nhưộc Vũ gọi cô sắp quên mất à đến nơi rồi.

"Àn, Nhưộc Vũ cậu gọi có chuyện gì sao?"

"Mình không có chuyện không thể gọi cậu à, mình nghe quán gia nói cậu đi giải sầu, thể nào mới đi mấy hôm đã quên sắp đến sinh nhật mình rồi hả?"

Đinh Hương thật đúng là đã quên mất sắp sinh nhật 18 tuổi của Nhưộc Vũ rồi, còn không phải hôm đó nguyên chủ ngày thơ đem vòng cổ không gian tặng không cho người ta ư.

"Sao có thể quên sinh nhật cậu được chứ quà mình cũng đã chuẩn bị xong rồi cậu yên tâm đi."

Nhưộc Vũ cười vui vẻ.

"Àn, cậu nhất định phải đến đó mình đã gửi thiệp mời đến nhà cậu rồi, nói chuyện sau nha mình còn phải gọi điện mời mọi người."

"Được, tạm biệt."

Đinh Hương sau khi cúp điện thoại quyết định quay về D thị cô muốn lấy xong lô vũ khí này xong thì sẽ về H thị. Hàn Tử Thiên đã hẹn xác nhận với cô còn 10 ngày nữa, trong khoảng thời gian này cô cần tập bắn súng và học thêm vài chiêu để phòng bị.

Nghĩ là làm Đinh Hương quay xe lại, cô cũng không vội trên đường quay về không quên thu thập ít vật tư trên đường.

Trong khoảng thời gian này cô đã tìm hiểu được nhiều tác dụng của nước trong không gian. Có thể tẩy rửa kinh mạch nhưng chỉ trong lần đầu uống, ngoài ra còn trị liệu các loại vết thương ngoài da, nhưng nếu mang ra ngoài công hiệu giảm đi phần nữa, thời gian để ở ngoài càng lâu thì tác dụng càng giảm trôi qua vài giờ thì sẽ chỉ giống nước thông thường.

Hơn một ngày thì Đinh Hương đến ngoại thành H thị.

Đinh Hương đang lái xe bỗng một bóng đen vụt đến may mà cô phanh kịp thời. Đinh Hương xuống xe xem xét tình hình không nghĩ đến lại là Hàn Tử Thiên. Hần hiện tại máu đỉnh đầu người cũng không biết là của đối thủ hay của mình nữa, nhìn Hàn Tử Thiên một thân chật vật cô thật không biết có nên giúp hần không nữa.

Đinh Hương dùng tinh thần lực quan sát xung quanh phát hiện có một đám người, người cầm đao, người cầm súng bước nhanh về phía này.

Thời thôi cô cứu hần vậy, hần mà chết lô vũ khí của cô cũng coi như xong rồi. Đinh Hương bước đến gần Hàn Tử Thiên gọi thử, không thấy trả lời không phải đã chết rồi chứ.

Đinh Hương đưa tay lên mũi kiểm tra, may mắn còn thở. Cô diu Hàn Tử Thiên lên xe phóng đi.

Đinh Hương không biết thật ra Hàn Tử Thiên vẫn còn chút tinh táo, hần đã thủ thế sẵn nếu cô làm gì bất lợi hần vẫn có thể lập tức giết cô. Chẳng qua thể lực của Hàn Tử Thiên đã đến cực hạn thấy người này không gây bất lợi cho mình thì hần thực sự ngất đi.

Đi một đoạn đường tương đối xa lại đi xem 30 phút cảm thấy không có ai đuổi theo lúc này Đinh Hương mới dừng xe lại kiểm tra vết thương cho Hàn Tử Thiên. Sau lưng có một vết thương khá sâu khoảng chừng 10 cm còn lại chỉ có những vết thương nhỏ.

Đinh Hương lái xe tìm một bệnh viện tư gần đó rồi kéo Hàn Tử Thiên vào, cô cũng không phải bác sĩ không biết xử lý vết thương. Sau khi chạy qua chạy lại nộp viện phí, đưa hần đến giường bệnh thì cũng đã khuya. Cô đánh ngủ luôn ở đây vậy hôm nay thật mệt chết cô rồi. Lúc lấy hàng cô phải yêu cầu giảm giá.

Hôm sau, khi Hàn Tử Thiên thức dậy chỉ cảm thấy toàn thân đều đau.

Lúc này hần nhớ ra, hần thể nhưng bị chính anh em của mình tính kế suýt chút nữa thì mất mạng may mắn thân thủ hần tốt chạy thoát được sau đó hình như có người cứu hần.

Hàn Từ Thiên nhìn trần nhà trắng tinh, cùng mùi thuốc sát trùng biết mình đang ở bệnh viện. Lại nhìn quanh phòng phát hiện Đinh Hương đang ngồi ghé vào giường ngủ.

Khuôn mặt cô khi ngủ mềm mại, ngoan ngoãn. Không biết khi sờ lên có mềm như vậy không. Hàn Từ Thiên hẳn chưa bao từ ưý khuất chính mình nghĩ đến liền đưa tay lên nhẹ nhàng miết, ừ cảm xúc không sai còn mềm hơn trong suy nghĩ của hắn.

Đinh Hương thấy nhột nhột bên cổ gổng mờ dôi mắt. Hàn Từ Thiên thấy cổ mờ mắt mờ mặt nhìn hắn có lẽ do mới thức dậy còn ngập nước, khiến lòng hắn hơi ngứa nhìn cô bấy giờ có bao nhiêu ngứa thơ vô tội làm hắn chỉ muốn lập tức khi dễ cô. Trên người cô vẫn là mùi hương bạc hà làm hắn vô cùng dễ chịu.

"Hàn tiên sinh, anh tỉnh rồi có thấy chỗ nào khó chịu không đề tôi đi gọi bác sĩ cho anh nhé."

Nói rồi Đinh Hương đứng dậy nhanh chóng bước xa khỏi phòng chỉ để lại cho Hàn Từ Thiên một bóng người nhỏ nhoi từ từ đi khuất.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cầu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Chăm sóc

Tác giả: Mật Nhii

Một lát sau, Hàn Từ Thiên chỉ thấy bác sĩ tiến vào kiểm tra thay thuốc cho anh.

"Chàng trai cậu sau này ít đi ra ngoài đánh nhau thôi, cậu không thấy hôm qua bạn gái cậu đem cậu đến đây rất vất vả đó."

Hàn Từ Thiên nghe bác sĩ nói Đinh Hương là bạn gái hắn trong lòng như có thứ gì cô nhẹ lướt qua nhanh chóng làm hắn không kịp nắm lấy khiến hắn quên không phản các lời lời bác sĩ.

Cô gái này từ lần đầu gặp hắn đã cảm thấy rất thú vị, cái gì cũng không biết nhưng vẫn cố ra vẻ nói loạn. Nhưng nói có ngấy thơ lại không hẳn hẳn làm việc rất kín đáo vậy mà cô lại có thể biết hắn là chủ nhân chân chính của Truy Lạc còn biết hắn là lão đại xã hội đen buôn bán vũ khí.

Hàn Từ Thiên cho người đi điều tra qua, cô gái Đinh Hương này vẫn luôn được phụ mẫu cô che chở cưng chiều không biết sự đời, thay đổi của cô hẳn là từ lúc cha mẹ cô qua đời để lại cú sốc quá lớn. Thế nhưng thay đổi cũng quá nhanh rồi thời gian chỉ mới nửa tháng cô không thể tự dung biết rõ nhiều thứ như vậy.

Hàn Từ Thiên hơi nheo mắt, nếu như không phải do trước kia cô che dấu quá sâu hẳn tra không được thì chính là có người đã nói cho cô biết. Nhưng dù thế nào thì cô gái này không có sát ý với hắn nên hắn cũng trả muốn truy đuổi sâu.

Bác sĩ thấy hắn ngồi ngắn người không nói gì thì cũng kệ thay băng xong liền bước ra khỏi phòng.

Lúc Đinh Hương quay trở lại trên tay còn cầm theo cháo. Cô đặt lên bàn mức ra một chén nhỏ đưa cho Hàn Từ Thiên.

"Hàn tiên sinh, anh cảm thấy thế nào rồi."

"Đã tốt hơn nhiều rồi cảm ơn cô."

"Anh không cần cảm ơn tôi đâu, tôi đây là chỉ sợ anh chết rồi không ai giao lô vũ khí tôi đặt đúng hạn thôi."

Hàn Từ Thiên chỉ nhìn cô trong chốc lát, khẽ cười.

"Àn."

Đinh Hương nghỉ hoặc hắn cười cái gì không biết, không phải bị thương đầu luôn đấy chứ bệnh thần kinh. Đinh Hương khinh bi nghĩ.

"Vậy anh ăn rồi nghỉ ngơi đi bác sĩ nói anh chỉ cần ở đây hai ngày là có thể ra viện được rồi."

"Được."

Nói xong Hàn Từ Thiên ăn cháo, còn Đinh Hương ngồi lướt điện thoại xem tin tức tiện thể cô muốn tìm khoá học bắn súng và tự vệ luôn.

Hàn Từ Thiên ngồi cạnh tự nhiên cũng nhìn thấy được liếc liếc nhìn Đinh Hương, cũng không biết cô gái này đang yên đang lành lại muốn học nhưng thứ này làm gì. Nhưng nhớ lại cô mua từ chỗ hắn một lô vũ khí thì việc cô học cũng cảm thấy khá bình thường.

"Cô muốn học mấy thứ này sao tôi có thể dạy cô."

Đinh Hương nhìn hắn nói. "Anh tốt nhất vẫn lên đường thương đi, giờ thân anh còn lo không xong thời gian mà dạy tôi, tôi đang muốn học cấp tốc."

"Cô muốn học nhanh mà đăng kí mấy khoá học này thì có đăng kí mấy khoá học này đến mấy năm nữa chưa chắc đã bắn trúng." Hắn chẳng qua chỉ bị thương một chút không ảnh hưởng đến việc dạy cô học hắn có lòng tốt thế mà cô gái nhỏ này dám nghĩ ngờ khả năng của hắn. Giờ hắn còn có thể dè cô xuống hung hăng yêu thương có mấy hiệp cũng không thành vấn đề. Khụ khụ bấy hắn đang nghĩ cái gì thế chứ.

Đinh Hương cảm thấy hắn nói quá rồi làm gì đến nỗi mấy năm chứ nhưng đúng là mấy chỗ này đi học không giúp cô được. Cô đây là muốn học để giết người ai không phải giết tang thi hắn là theo đại ca xã hội đen học hữu dụng hơn.

Nhưng nhìn lại hắn hẳn còn đang bị thương nha cô không muốn bốc lột sức lao động của người bệnh. Thôi kệ dù sao cũng là hắn đề nghị không phải tại cô.

"Anh có thể giúp tôi bắn được trong vòng mười ngày không tôi hiện tại cần học gấp a." Nói rồi cô ngược đối mặt to tròn lên nhìn hắn đầy mong chờ.

Quả thật là đáng yêu, đáng yêu đến nỗi hắn chỉ muốn ăn cô.

"Có thể hai ngày này nhờ cô rồi, khi ra viện tôi liền dạy cô thế nào."

"Được rồi."

Cứ thế hai ngày kế tiếp Đinh Hương chăm sóc Hàn Từ Thiên.

Mấy cô y tá đến đều khen cô tốt, biết chăm sóc bạn trai. Thực chất cô cũng làm gì đâu chỉ mang đồ ăn đến thôi. Rồi lại khen bạn trai cô đẹp trai. Khoan hắn không phải bạn trai cô à cô giải thích thế nào mấy cô y tá đều không tin còn nói cô đừng ngại. Cô thì ngại gì chứ người ta là boss đây cô nào dám với cao chứ.

"Bạn gái đến đây giúp anh thu dọn đồ chúng ta xuất viện thôi." Hàn Từ Thiên cười trêu chọc cô.

Hai ngày này Hàn Từ Thiên cũng không phải chỉ nằm yên dưỡng thương hắn liên lạc với nhưng thủ hạ tin cậy giúp hắn dọn dẹp một số thứ bẩn thỉu trong bang hiện tại trên cơ bản mọi thứ đã quay về quyền kiểm soát của hắn. Sự việc trước đó cũng chỉ do hắn bắt cần một chút để bọn chúng lọt qua kẽ hở tính kế hắn.

Đinh Hương quay sang lờm hắn, rồi bước đến dọn đồ.

Hàn Từ Thiên nhìn cô bận rộn như cô vợ nhỏ chăm sóc chồng vậy. Lòng hắn liền thấy ấm áp, hẳn là cô nhĩ từ nhỏ đã khuyết thiếu tình cảm gia đình nếu cô thành vợ hắn thì tốt rồi. Nếu đã muốn vậy thì bắt về thôi hẳn chính là thích cô gái nhỏ này rồi. Hàn Từ Thiên nghĩ đến đây ánh mắt nhìn Đinh Hương cũng thay đổi có chiếm hữu, cũng bớt đi lạnh lẽo nhu hoà hơn nhiều.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Hôm nay ngày 20/10 không có gì để tặng dành chúc chị em ngày càng xinh đẹp, hạnh phúc, nhiều tiền♥️❏♥️❏♥️❏.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vót Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Âm Dạ

Tác giả: Mật Nhii

Sau khi ra viện Hàn Tử Thiên mang theo Đinh Hương đi thẳng tới tổng bộ Âm Dạ. Dù sao cũng muốn ôm cô về làm cô vợ nhỏ cho cô biết cũng chẳng sao, tiện thể dạy cô học bắn.

Đinh Hương theo Hàn Tử Thiên đến bar Truy Lạc sâu bên trong quán một giá đựng rất nhiều các loại rượu. Chỉ thấy khi Hàn Tử Thiên cầm lên một chai rượu Whisky Scotland năm 1943, chiếc tù tách làm đôi mờ ra một con đường dài dẫn vào bên trong.

Mẹ nó thật sự quá đỉnh lần đầu cô thấy nhưng thiết bị công nghệ cao như vậy thật sự là tuyệt.

Hàn Tử Thiên thấy Đinh Hương đứng trọn to mắt lạnh trông vừa buồn cười, vừa đáng yêu.

"Em không định đi vào sao còn đứng đó làm gì nữa."

(Anh nam chính muốn tán gái nên mình đôi xưng hô cho gần gũi nha tới tôi xa cách quá.)

Đinh Hương đi theo, Hàn Tử Thiên đưa cô đến phòng đã chuẩn bị trước cho cô.

"Em xem có thích hay không em ở đây việc tập luyện cũng dễ dàng hơn không cần phải đi lại nhiều."

Đinh Hương bước vào phòng quan sát, phòng không lớn không nhiều đồ vật dư thừa gọn gàng sạch sẽ. Đinh Hương cảm thấy đã rất tốt rồi dù sao cô cũng không ở lâu.

"Àn, em thấy đều ổn thoả rất tốt."

Hàn Tử Thiên trong lúc cô quan sát phòng thì cũng quan sát cô thấy cô không có biểu hiện gì khó chịu thì cũng thờ nhẹ ra. Anh cũng là lần đầu theo đuổi con gái thực sự không biết người ta thích gì.

Sau khi thu thập ổn thoả Hàn Tử Thiên mang Đinh Hương đi tham quan các nơi trong Âm Dạ.

Nơi này rất rộng có phòng huấn luyện, tập gym, tập bắn,... Đinh Hương cảm thấy mình có quyết định đúng đắn kể cả Hàn Tử Thiên không có thời gian dạy thì còn rất nhiều người a, tuy tiện tìm cũng sẽ có người dạy cô.

Khi thấy lão đại bọn họ dẫn theo một cô gái nhỏ đi quanh trụ sở đám thuộc hạ trực tiếp há mồm tròn tròn hai mắt không thể tị được, đây hẳn là thiếu phu nhân đi làm gì có ai có thể khiến lão đại của họ cam tâm tình nguyện dẫn đi tham quan cơ chứ.

Tiểu đệ Giáp nhanh chóng truyền bá tin tức lớn này cho mọi người cùng biết, vài anh em thân tín của lão đại đang ra ngoài làm việc nghe được tin tức cũng thật muốn vứt hết công việc để về xem thiếu phu nhân rốt cuộc là thần thánh phương nào lại có thể bắt được lão đại của bọn họ. Mọi người trong bang đều biết lão đại không gần nữ sắc bọn họ còn nghĩ lão đại là gay âm thầm trách xa sợ bị nhìn trúng a thì ra chỉ không phải.

Hàn Tử Thiên không biết việc anh dẫn Đinh Hương đến lại gây tiếng vang lớn cho Đinh Hương lớn như vậy mà nếu biết hẳn cũng mặc kệ.

"Đinh Hương, em muốn tập luyện luôn bây giờ hay mai rồi tập."

"Tập luôn đi em còn muốn học vài chiêu phòng thân nữa nếu được anh dạy luôn cho em nha."

Hàn Tử Thiên nhìn cô sùng nịnh.

"Được, em muốn anh đều dạy em" Anh cũng có thể cho em, Hàn Tử Thiên thầm nghĩ.

"Vây em vào phòng tập bắn thay đồ trước đi."

Đinh Hương theo lời anh bước vào phòng tập bắn thay chiếc váy dài mềm mại sang một bộ đồ thể thao gọn gàng hơn.

Hàn Tử Thiên thấy cô bước đến bên vậy cô. "Trước khi dạy em học bắn sung em cần nhận biết một số loại súng, sau đó học cách tháo lắp súng."

Hàn Tử Thiên giảng giải cho Đinh Hương một số loại súng cần thiết trên bàn, mỗi một loại anh đều giảng giải tỉ mỉ thêm ví dụ giúp cô dễ hiểu hơn. Đinh Hương sùng bái nhìn anh, khiến Hàn Tử Thiên hết sức hưởng thụ lòng cũng ngửa ngửa.

Thực sự không thể dễ cô hiểu biết hết tất cả các loại súng trong một ngày được, Hàn Tử Thiên chỉ dạy cô hơn một tiếng rồi bắt đầu mang Đinh Hương đi học bắn súng.

Đầu tiên Hàn Tử Thiên để cô học làm quen với súng trước tự do ngắm bắn. Đinh Hương lần đầu được cầm súng hết sức hưng phấn còn hơi sợ hãi.

Lần đầu ngắm bia bắn Đinh Hương chỉ cảm giác súng giật rất mạnh, tiếng nổ bên tai cũng đặc biệt to khiến cô nhức hết đầu. Hàn Tử Thiên có hơi đau lòng bước đến xoa xoa tai giúp cô, khiến Đinh Hương ngưỡng ngưỡng đỏ mặt.

Sau đó cũng bắn thêm vài lần nữa quen thuộc hơn nhiều lúc này Hàn Tử Thiên mới đến điều chỉnh tư thế đứng chuẩn cho cô rồi lại tiếp tục bắn. Đinh Hương bắn mười phát cũng chỉ trúng một, hai phát đến khi bắn gần một trăm lần cảm thấy tay đều đau hết mắt cảm giác mới dừng lại.

Đinh Hương tự biết thời gian không nhiều không thể trì hoãn việc học bắn lại chỉ có thể đáng thương nhìn sang Hàn Tử Thiên. Lúc này anh bước đến ôm cô vào lòng cầm lấy bàn tay cô giúp cô điều chỉnh tư thế cho chính xác hơn. Đinh Hương bắn thử quả nhiên mười phát cô trúng đến tám phát.

Hàn Tử Thiên ôm Đinh Hương trong lòng hương thơm bạc hà quanh người cô khiến dục vọng của anh hơi ngóc đầu dậy, người cô mềm mại không xương, bàn tay nhỏ nhắn mịn màng, cô gái nhỏ trong lòng không biết tên sắc lang này động dục nhích tới nhích lui tìm tư thế thoải mái ngắm bắn thật khiến Hàn Tử Thiên anh dục hòa dốt người.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Mình hứa ra chương đều, hôm nay tại bận quá lên đăng hơi muộn các bạn thông cảm a ❏.

Vài chương nữa mình sẽ viết thêm thật cho mn nha.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vót Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tính kế

Tác giả: Mật Nhi

Hàn Tử Thiên cố gắng nhẫn lại dục vọng sung to bên dưới giúp cô điều chỉnh tốt sau đó để cô tự bản. Đỉnh Hương lúc này đã bản tốt hơn nhiều bản mười phát thì trúng đến năm, sáu phát.

Đỉnh Hương lại tập bản thêm hơn trăm phát nữa rồi nghỉ. Hàn Tử Thiên để Đỉnh Hương nghỉ ngơi trong chốc lát sau đó mang cô đến phòng huấn luyện dạy cô một vài chiêu đối kháng.

Cơ bản thì Hàn Tử Thiên đã dạy xong cho cô chỉ cần chăm chỉ luyện tập là được. Mấy ngày kế tiếp Đỉnh Hương đều cố gắng học thời gian đang đếm ngược không còn nhiều nữa cô phải học nhanh chóng, ngoài luyện tập tại phòng bản và phòng huấn luyện Đỉnh Hương còn luyện tập trong không gian để cô thể học xong nhanh chóng.

Hàn Tử Thiên chỉ cảm giác vợ nhột nhạt gọi a, cô tiến bộ rất nhanh không hổ là người hần chọn, Hàn Tử Thiên kiểu ngạo nghễ. (Người ta gọi anh kiểu ngạo cái gì chứ anh còn chưa bắt được người đến tay đầu (T.T))

Trong khoảng thời gian này Đỉnh Hương đối với Hàn Tử Thiên rất có hảo cảm, anh rất bản rộn nhưng vẫn giành thời gian để đến chỉ điểm cho cô đôi chỗ, nếu bản thì cũng sẽ phải người đến dạy cô.

Đỉnh Hương cũng biết nhiều hơn về anh, anh là cô nhi từ nhỏ đã không có sự yêu thương của gia đình lên mới lạnh lùng như vậy. Sự nghiệp này cũng do một tay anh cố gắng mà có được có thể thấy anh trải qua nhiều gian khổ thế nào, dù sao hắc đạo cũng không phải đáng sợ bình thường.

Ám Dạ hiện tại đã là bang phái đứng đầu hắc đạo, bên cạnh anh có hai cái tay đắc lực Việt Bản, Minh Viễn cũng là cô nhi như anh theo anh mạo hiểm khắp nơi.

Đỉnh Hương ở đây cũng đã được năm ngày mà chưa từng thấy họ hần là ra ngoài làm việc.

- - - - -

Hôm nay Hàn Tử Thiên có vụ làm ăn lớn không thể không ra mặt, hần thật luyến tiếc xa cô vợ nhỏ, haizz thôi vậy cố gắng làm việc kiếm tiền nuôi vợ.

Lúc này xe Hàn Tử Thiên dừng trước cửa một nhà hàng cao cấp anh ưu nhã bước xuống, chậm rãi tiến vào. Khi tiến vào phòng bao Hàn Tử Thiên khẽ nhíu mày cái tên Trương Lãnh này đi bản việc làm ăn còn dẫn theo người ngoài thật không phải như người bình thường.

“Trương tiên sinh, xin chào, không biết vị này là ai chúng ta bản công việc vị này ở đây có vẻ không thích hợp.”

“Hàn tiên sinh, hảo”. “Đây là con gái của tôi nghe nói hôm nay đến bản chuyện làm ăn với Hàn tiên sinh cứ nhất định đòi đi theo mong Hàn tiên sinh chớ trách.”

Trương Linh nghe vậy liền đỏ mặt. “Cha đừng nói vậy.” nói xong liền lên nhìn thủ Hàn Tử Thiên, anh vẫn mặt không đổi sắc như trước không mấy may quan tâm khiến cô rất mất mát, không cam lòng.

Trương Linh cô có chỗ nào không tốt xinh đẹp, giàu có người theo đuổi cô đều xếp hàng dài đây. Chỉ là trong một lần đi ăn cơm cùng bạn nhìn thấy anh trái tim cô liền bị anh cướp mất hỏi thăm thật lâu mới biết được chút thông tin về anh. Lần này nghe nói cha đi bản việc hợp tác cô một hai đều phải theo bằng được.

Chỉ vì gặp anh cô đã trong phòng chọn đồ trang điểm thật lâu vậy mà anh vẫn không thèm liếc nhìn cô dù chỉ một chút.

Hàn Tử Thiên như thêm đề ý cô, người toàn mùi nước hoa khiến anh rất khó chịu mặc đồ hở hang thật không giống tiểu thư nhà giàu chút nào, vẫn là vợ nhỏ của anh là tốt nhất.

Hàn Tử Thiên bắt tay với Trương Lãnh xong liền lướt qua Trương Linh ngồi xuống. Trương Linh thấy vậy chỉ có thể cắn cắn môi, nắm chặt tay im lặng ngồi xuống nghe bọn họ bản chuyện.

Bỗng dưng một ý tưởng táo bạo lóe lên, cô không tin anh lên giường cùng cô rồi còn có thể thờ ơ với cô như vậy, cô rất tự tin về kĩ năng trên giường của mình không người đàn ông nào có thể thoát khỏi cô được, mắt thấy việc đã bản được một nửa cô vội vàng xin phép ra ngoài.

Trương Linh nhỏ giọng bên tai cha cô. “Cha, con đi ra ngoài một chút.”

Trương Lãnh không quá để ý liền gật đầu ưng thuận. Trương Linh bước ra ngoài gọi điện thoại cho bạn tốt, cô cùng bạn mình đã thử loại xuân dược gọi là hợp hoan tán, dược này thật sự dục tiên dục tử, chỉ có hoan ái mới có thể giải được.

“Ái Ái, cậu cho người mang một ít hợp hoan tán đến nhà hàng X giúp mình, nhanh lên nha mình có việc cần dùng gấp.”

Trương linh nón nóng chờ đợi, hơn mười phút sau người của Ái Ái rốt cuộc cũng mang đồ đến. Trương Lãnh bỏ dược vào trong đồ ăn đang được bung lên cũng không sợ cha mình dụng trúng dù sao món này cha cô dị ứng.

Cô theo phục vụ tiến vào phòng lúc này bọn họ đã bản trong công việc bắt đầu dùng bữa. Trương Lãnh thấy cô cũng chỉ vẫy tay gọi cô lại gần.

Hàn Tử Thiên hiện tại chỉ muốn nhanh chóng về nhà ngắm vợ a, anh nhanh chóng ăn qua loa chuẩn bị đứng đây chỉ cảm thấy thủ trong cơ thể bỗng dưng có một ngọn lửa nóng. Sắc mặt anh lập tức biến đen không ngờ hần lại bị tính kế không cần nghĩ cũng biết do ai làm còn không phải à điểm ngồi đối diện liền tục quan sát anh này giờ sao.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Mn chuẩn bị khăn giấy nha thịt thả sắp tung bay.

Cảm ơn bạn Lê Vũ Hoàng Thương nha□.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 10: H (Thượng)

Tác giả: Mật Nhi

Hàn Tử Thiên cố gắng bình tĩnh đứng đây từ biệt chuẩn bị ra về, Trương Linh quan sát thấy anh không có gì khác thường liền nón nóng, chuyện này sao có thể chẳng lẽ bạn tốt đưa nhầm thuốc cho cô. Khi này quá nóng vội cô không kiểm tra.

Hàn Tử Thiên lên xe hồ hấp cũng dần dần dập.

"Trở về."

"Án, lão đại!" Lái xe Lý nhìn ra lão đại bị tính kế cũng nhanh chóng lái xe nhanh về tổng bộ.

Trương Linh lúc này đi ra gọi điện cho Ái Ái được chắc chắn là đứng thuốc âm thầm hỏi hận vừa rồi không tìm lý do giữ anh lại à không cam lòng, buồn bực.

Bên này lái xe Lý lái xe đến cửa bar Truy Lạc đỡ Hàn Tử Thiên toàn thân nóng rực. Anh rất tự giác đỡ lão đại đến cửa phòng phu nhân.

Đỉnh Hương lúc này vừa tắm xong, nghe tiếng gõ cửa nhanh chóng mặc thêm áo khoác ra mở cửa.

"Anh Lý, Hàn Tử Thiên hần sao vậy."

"Phu nhân, lão đại bị người ta hạ xuân dược chuyện còn lại đành nhờ phu nhân vậy." Lái xe Lý nói xong liền đẩy Hàn Tử Thiên sang cho Đỉnh Hương chạy mất dạng.

Hàn Tử Thiên chỉ cảm thấy như người đang đứng trên sa mạc bỗng tìm được nguồn ánh tham lam ôm lấy, người mùi hương bạc hà quấn quanh trên người cô.

"Hương Hương, anh khó chịu." Hàn Tử Thiên thờ dõc, dùng giọng nói khàn khàn nỉ non với Đình Hương.

Mặc dù trúng được nhưng Hàn Tử Thiên vẫn còn chút ít tỉnh táo biết người trước mặt là cô vợ nhỏ của anh anh cũng không định ỷ khuất mình nhẫn nhịn.

Đình Hương thấy Hàn Tử Thiên như vậy cũng không do dự nhiều kéo anh vào phòng dự định xả nước lạnh cho anh tỉnh táo lại.

Đình Hương vừa đóng cửa lại nói.

"Anh đừng đợi em... ngờ ngờ... um" (Anh đừng đợi em đi xả nước giúp anh nha nín).

Còn chưa dứt lời, cô đã bị kéo vào một cái ôm cứng rắn, môi không hề phòng bị bị ngăn chặn, nụ hôn tràn miên đầy đặc khiến Đình Hương cảm giác tê tê dại dại. Còn Hàn Tử Thiên đắc thủ âm thầm khoái trá cô vợ nhỏ của hắn thật ngọt a.

Hàn Tử Thiên thừa dịp Đình Hương mở miệng nói chuyện, duỗi lưỡi đưa vào xong miệng cô đùa giỡn chiếc lưỡi nhỏ xinh phấn nộn.

Đình Hương giãy giụa muốn thoát ra khiến Hàn Tử Thiên hơi nồn nóng chẳng lẽ cô không thích mình.

"Hương Hương cho anh được không anh thực sự rất thích em." Khi nói những lời này trong mắt anh vô hạn thâm tình.

Đình Hương nghe vậy thoáng giật mình cô còn tưởng anh trúng xuân được nhận nhầm cô với người con gái khác. Kì thực vài ngày tiếp tục cô cũng có tình cảm với anh.

Đình Hương hơi chần chừ một chút cũng không giãy giụa nữa, động động lưỡi có chút không được tự nhiên đáp lại anh.

Hàn Tử Thiên được cô đáp lại vô cùng hưng phấn bế bổng Đình Hương lên đi đến đặt cô trên giường.

Sau khi hai người ngừng hôn, Đình Hương thở gấp không ngừng, thân thể mềm mại vô lực, trên gương mặt tràn đầy xuân sắc, hai đoá hoa đào nở rộ trên gương mặt, hai tròng mắt lấp lánh ánh nước, Hàn Tử Thiên thấy vậy hơi thở càng gấp gấp.

"Bảo bối em thật đẹp."

Nói xong lại cúi đầu xuống hôn cô, một nụ hôn dịu dàng, cánh môi hai người tuy ý triền miên, trao đổi hấp thụ ngọt ngào của nhau, từng sợi chỉ bạc theo hai người hôn nhau chảy xuống.

Tay anh cũng không nhân rồi vuốt ve vòng eo tinh tế của cô rồi luôn tay vào trong áo ngủ nắm lấy bộ ngực mềm mại cao vút. Một tay khác từ từ cời bỏ đồ ngủ của cô.

"Hương Hương, anh sẽ khiến em thoải mái..."

Hồ hấp nóng rực phun lên cổ, hân khẽ cắn mút mang cho cô cảm giác tê dại.

Lúc này Hàn Tử Thiên đã thoát hết quần áo của cô. Gương mặt đỏ ửng kiêu mị, bộ ngực đầy đặn, vòng eo tinh tế, đôi chân thon dài, còn loáng thoáng cánh xuân.

Đình Hương thấy hân nhìn chăm chăm vô cùng ngượng ngùng, càng thêm xấu hổ. Cô trừng hân, Hàn Tử Thiên bị đôi mắt ngập nước trừng chỉ thấy toàn thân tê dại, hân nhanh chóng cời bỏ đồ trên người mình.

Hàn Tử Thiên cúi đầu ngâm lấy nụ hồng trên ngực nhẹ nhàng mút, nghe tiếng cô rên rĩ như được cổ vũ, dùng đầu lưỡi linh hoạt chơi đùa hạt châu hồng nhạt mềm mại nhỏ nhỏ, hàm răng phụ trợ khẽ cắn ma sát khiêu khích, ngón tay xoa bóp nụ hồng của cô, lòng bàn tay đặt trên bầu ngực vênh cô không ngừng xoa nắn.

Toàn thân cô đều không tự chủ được run rẩy, tiếng rên rĩ dễ nghe, hình ảnh cô dưới thân hân nộ khiến hân khó mà kìm được hưng phấn, dục vọng cứng rắn nơi hạ thân chống lên nơi mềm mại của cô nhẹ nhàng đưa đẩy cọ xát.

"Um... a... đừng liếm..."

"Bảo bối, sao vậy khiến em thoải mái không hử?" Giọng hân lúc này trầm thấp, lại như dề nén thứ gì.

Hàn Tử Thiên lưu luyến rời khỏi bộ ngực mềm mại, tách cặp đùi đẹp thon dài, khiến nơi tư mật của cô toàn bộ hiện ra trước mắt mình.

"Bảo bối, nơi này của em thật đẹp mắt... còn chày nhiều nước a..." Ánh mắt và lời nói của hân lúc này đang dần đến cực điểm

Hàn Tử Thiên lúc này như si mê, hân chỉ cảm thấy bảo bối của hân nộ nào cũng thật đẹp. Hân cứ động ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve trên môi ẩm để ướt át, sau khi tìm được hoa hạch được giấu kín, liền duỗi ngón tay nhấn xuống.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Truyện mỗi chương mình chỉ viết hơn một nghìn chữ nếu bị cụt ngủn hay hơi nhanh mong các bạn thông cảm.

Cảm ơn đã góp ý Nhung Suri, Army, son Trà.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: H (Hạ)

Tác giả: Mật Nhĩ

Hàn Tử Thiên cảm giác bên trong cô vô cùng ẩm áp, ẩm ướt, bên tai truyền tiếng Đình Hương cao vút kêu lên. Hân hiện tại đã nhẫn nại đến cực điểm nếu không phải lo lắng cô lần đầu tiên hân thực sự muốn trực tiếp vọt vào. Trên mặt Hàn Tử Thiên lúc này nở nụ cười cuộn cuộn. Hân vẫn cố nhẫn nhịn khuếch trương giúp cô đến khi ba ngón tay đều đã vào trong lúc này hân mới ngừng lại, rút ngón tay ra dâm dịch cũng theo ngón tay tràn ra ngoài.

"Um..." Đình Hương đưa từng trái quả cảm giác thế này, tê dại, khi anh rút ngón tay ra cô chỉ cảm thấy bên dưới hư không, trống rỗng.

"Bảo bối...anh tiến vào nhé." Hàn Tử Thiên hân thực sự nhịn không nổi nữa rồi. "Sẽ hơi đau chút, bảo bối em cố nhịn anh sẽ nhẹ nhàng." Âm thanh của hân khàn khàn không quên trấn an cô. Nương theo chất lỏng ướt át vọt vào tiểu huyết hân đã chờ đợi đã lâu.

"Um...trưởng quá...thật đau... anh mau lấy ra." Đình Hương nức nở khóc.

Cảm giác nóng rực, chật hẹp, ướt át bao lấy đầu quy của hân như hoan nghênh, lại như cự tuyệt, khiến hân muốn bắt chấp tất cả... thế nhưng hân vẫn nhẫn lại.

"Ngaoan không đau... rất nhanh sẽ hết." Nói rồi tận lực trêu đùa bộ ngực mềm mại khiến cô dòi lực chú ý.

Hàn Tử Thiên thấy cô dần dần buông lỏng, dưới thân cũng không khác chế nữa mà dùng sức đâm một phát, trực tiếp chọc thủng tầng màng kia.

"A a..." đau quá, thực sự đau quá, một vật hơn như vậy trực tiếp vọt vào khiến cô đau đến đến muốn ngất đi. Anh hôn lên môi cô, nhẹ nhàng liếm hết những giọt lệ vương trên mặt cô.

"Tốt rồi, tốt rồi, không có việc gì, bảo bối không có việc gì hết, ngaoan bảo bối em thả lỏng một chút đừng cắn chặt anh như vậy."

Thật chặt, thật mềm mại, tiểu huyết non nớt để ép anh sắp phát điên, tất cả máu nóng trên người anh tựa hồ tập trung về một chỗ duy nhất, anh cố gắng ép xuống dục vọng sắp bộc phát của bản thân nhẹ nhàng an ủi, vỗ về, đợi tiếng khóc nhỏ lại anh bắt đầu luân động.

"Um um...nhẹ...a...anh...nhẹ...chút." Đình Hương thấp thoáng rên rĩ, hai chân tinh tế theo động tác của anh mà đóng đưa.

“Bảo bối, em thật chặt.” Hàn Tử Thiên trên người cô dùng sức cây cây, mồ hôi từng giọt rơi xuống ngực cô, gân xanh trên trán nổi lên giật giật, hai mắt đỏ ngầu, giống như rơi vào bể tình dục điên cuồng, đem cơn th*t không ngừng đâm vào rút ra, tựa như muốn đem cơ chế cô xé rách.

Ban đầu, Đinh Hương vẫn còn cảm thấy hơi khó chịu nhưng ngay sau đó đều bị khoái cảm tê dại thay thế. Nghe lời nói dâm dăng của anh, khiến cô vô cùng thẹn thùng, tiểu huyết cũng vì vậy mà co rút.

Ngoài đàn ông bên trên người cô thì thờ dài thoải mái, sau có luân động lại càng nhanh hơn.

“Tử..Thiên..anh..nhẹ...ư...a...không...đừng dừng...chỗ...đó...”

“Bảo bối em thoải mái không...”. “Hửm?”

“Àn, a... ha ... thoải ... mái... a...”

“Siết chặt anh như vậy thực sự là bảo bối dâm dăng.” Nói xong còn cố ý đẩy cự vật vào sâu bên trong, khiến cô thờ dốc rên nhẹ.

Cô nhắm mắt, tiếng hừ nhẹ bật ra, cự vật nhét đầy cơ thể cô không chút cố kỵ hung hăng đâm vào tiểu huyết non mềm. Tiếng thân thể va chạm phạch phạch vang vọng cả phòng.

Cơ thể Đinh Hương liên tục đông đưa, còn có hai trái đào trước ngực không ngừng nảy lên, phả lệ mẽ người, anh dùng sức thúc mạnh vào bên trong rồi phun đầy tinh dịch nóng hổi vào trong tử cung của cô, phút chốc cả hai đều đạt tới cao trào.

Dục vọng dưới thân hơi mềm xuống lúc này Hàn Tử Thiên mới lưu luyến không rời rút cơn th*t ra. Cả người Đinh Hương đều xụi lơ, tiểu huyết đều là tinh dịch của anh trắng đục xen lẫn tơ máu, ướt nhẹp, cự vật mới vừa mềm xuống lại cương cứng.

Đinh Hương hiện tại đã vô cùng mệt mỏi, khi lấy vật bên dưới của anh lại cứng rắn liền sợ hãi.

“Tử Thiên, em mệt mỏi.” Cô nhỏ giọng làm nũng.

“Ngoan, em nghỉ ngơi đi, anh động là được.” Đinh Hương nghe vậy trong lòng tròn mắt anh động thì em không mệt chắc.

Hàn Tử Thiên không để cho cô cơ hội phản ứng, anh cảm dục vọng đã thăng đứng của mình đâm thẳng vào, điên cuồng luân động.

Đêm đó Đinh Hương bị anh ép buộc cả đêm đến tận gần sáng mới buông tha, kêu rên đến sức lực cạn kiệt, tiểu huyết bị bắn tràn đầy tinh dịch.

Thật ra Hàn Tử Thiên vẫn cảm thấy không đủ nhưng bảo bối trong lòng bị ép buộc đến thâm lại là lần đầu tiên anh chỉ có thể nhịn xuống. Không thể trách anh được do bảo bối quá mê người anh muốn dừng mà không được.

Hàn Tử Thiên ôm cô vào phòng tắm giúp cô tẩy rửa một lượt lại khiến dục vọng của anh nổi lên, anh chỉ có thể cười khổ giúp cô lau sạch thân thể đặt trên giường cẩn thận đắp chăn, sau đó vọt vào phòng tắm nước lạnh.

Tắm xong Hàn Tử Thiên vô cùng tự giác tiến đến bên giường ôm thân thể nhỏ nhỏ của Đinh Hương vào lòng hôn nhẹ lên trán cô chúc ngủ ngon rồi mới mĩ mãn đi ngủ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cửu Vết Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Vô đề

Tác giả: Mật Nhi

Hôm sau khi Đinh Hương tỉnh lại mặt trời đã lên cao, cô chỉ cảm thấy phần thắt lưng vừa đau nhức, phía dưới cũng đau đớn tê mỏi.

Đinh Hương bị anh ôm chặt cứng không thể nhúc nhích nhớ lại chuyện xảy ra đêm qua mặt cô đã đỏ đến nỗi muốn nhỏ máu. Trốn vào trong ngực anh.

Hàn Tử Thiên đã dậy từ lâu lúc này thấy cô tỉnh giả bộ ngủ muốn xem cô phản ứng thế nào. Ai ngờ vợ nhỏ của anh lại đáng yêu như vậy.

"Bảo bối, chào buổi sáng." Giọng nói khàn khàn vang lên trên đỉnh đầu khiến Đinh Hương giật mình ngậy ngẩng đầu.

Hàn Tử Thiên thấy vậy bèn hôn nhẹ lên miệng nhỏ của cô khiến mặt cô đã đỏ còn đỏ hơn.

"Anh bại hoại." Đinh Hương dấm nhẹ vào ngực Hàn Tử Thiên nũng nịu mắng. Sau đó cô nhẹ nhàng giãy giụa.

Hàn Tử Thiên bị cô cọ tới cọ lui dục vọng cương cứng. Hắn lăm chặt eo cô vùi đầu vào hõm vai cô rầu rĩ.

"Em còn cọ nữa anh không đảm bảo mình nhịn được đâu đó."

Đinh Hương nghe vậy liền cứng đờ, cảm nhận phía dưới như có gậy sắt đâm chọc vào người cô.

"Bảo bối để anh ôm một chút đảm bảo sẽ không động em." Hàn Tử Thiên tự biết hiện tại không thể muốn cô nữa, ôm cô trong chốc lát rồi mới thả lỏng ra nhưng vẫn không chịu buông ra.

Đinh Hương thấy vậy rất ngượng ngùng, hai người đều không mảnh vải che thân, cô ngập ngừng nói. "Anh không sao chứ, thả em ra em muốn mặc đồ."

Hàn Tử Thiên nghe vậy khẽ cười, trêu chọc. "Còn chỗ nào của em, anh chưa thấy...ư...".

Đinh Hương nghe Hàn Tử Thiên nói vậy xấu hổ muốn chết, vội vàng bịt miệng anh lại, phòng má. "Không cho anh nói nữa, anh mà nói nữa em giận thật đó."

Hàn Tử Thiên chỉ có thể giờ tay đầu hàng, nhẹ nhàng xoa đầu cô, hôn hôn trán cô. "Được không trêu em, ngoan đây thay đồ anh đi lấy đồ ăn cho em"

Đinh Hương nghe vậy tròn mắt rõ ràng cô muốn đứng dậy là ai ôm cô không cho cô đi chứ hừ hừ.

Đinh Hương đứng định đứng dậy chỉ thấy hai chân bần rần chuẩn bị ngã xuống, may mà Hàn Tử Thiên nhanh tay bắt lấy eo cô ôm lên. Đinh Hương sợ hãi vội vàng ôm lấy cổ anh.

"Muốn anh bế có thể nói nha." Hàn Tử Thiên cung chiêu nói sau đó bế cô vào bước vào phòng tắm, lấy kem đánh răng cho cô rồi mới đi ra ngoài.

Sau khi thay đồ xong bước ra ngoài Đinh Hương đã thấy trên bàn có hai phần đồ ăn còn Hàn Tử Thiên vô cùng thành thạo đọc báo.

"Hôm nay anh không bận gì sao giờ vẫn còn ở đây." Đinh Hương hiện tại xấu hổ muốn chết thật không biết lên đối mặt với anh thế nào.

"Hương Hương, em muốn đuổi anh đi sao, em ăn sạch anh rồi liền không chịu trách nhiệm." Hàn Tử Thiên giả bộ uý khuất.

Đinh Hương thật sự có chút không quen, bình thường anh đối với ai cũng lạnh lùng xa cách hiện tại, hiện tại haizz thôi thôi.

Hàn Tử Thiên thấy cô ngẩn người cũng không trêu cô nữa. "Còn đứng ngẩn ra đấy em không đói sao, bảo bối hay muốn anh bế em qua đây."

Đinh Hương nghe vậy lại đỏ mặt, cũng không biết cô đỏ mặt do anh nói muốn bế cô hay gọi cô là bảo bối khiến cô nhớ lại chuyện đêm qua nữa. (Mn đoán xem a.)

Hàn Tử Thiên cảm thấy vợ nhỏ thật dễ thẹn thùng hẳn chỉ mới nói một câu thôi mặt đã đỏ thành như vậy rồi, bảo bối thật đáng yêu.

Đinh Hương chậm rãi bước đến ngồi đối diện Hàn Tử Thiên bắt đầu ăn, cô hiện tại thực sự rất đói a.

"Em ăn từ từ thôi cũng không có ai giành với em." Hàn Tử Thiên thấy cô ăn vội vàng như vậy sợ cô bị nghẹn nhanh chóng nhắc nhở còn đứng dậy đi rót nước cho cô.

Đinh Hương thấy vậy vô cùng ngọt ngào, cô gặm tốc độ ăn lại thì thoáng lại liếc nhìn anh khi anh nhìn qua vội vàng quay đầu đi. Hàn Tử Thiên thật kì quái nhìn cô.

"Em đây là có việc gì sao? Cứ liếc nhìn anh như vậy." Sau đó Hàn Tử Thiên như tự ngộ. "Chẳng lẽ hôm qua chưa dứt no em, em còn muốn hứm?".

"Anh nói vậy, em không có, sao anh toàn nghĩ lung tung hết vậy." Đinh Hương nghe Hàn Tử Thiên nói vậy vội vàng giải thích, thật không biết người đàn ông này bị làm sao nữa suốt ngày nghĩ vẩn đề không trong sáng.

"Thật ra, em có chuyện quan trọng muốn nói với anh." Lúc nói những lời này mặt Đinh Hương nghiêm túc hơn hẳn.

Hàn Tử Thiên thấy thế cũng không dám đùa cợt có nữa. "Àn, có chuyện gì sao?" Nhìn biểu hiện của cô chắc không phải muốn đá hẳn đó chứ, Hàn Tử Thiên thấp thòm.

"Từ Thiên anh tin có tận thế không?". Thật ra Đinh Hương đã muốn nói với hẳn mấy lần rồi nhưng lại sợ hẳn không tin lên cô không dám nói. Nhưng hiện tại cô nhất định phải nói nếu trước chỉ là quan hệ bạn bè bình thường thì giờ anh là người yêu cô nha không thể giấu được cần nhắc hẳn giúp đề hẳn có chuẩn bị.

Mong là cốt truyện không cường đại đến nỗi có cô ở đây rồi mà Hàn Tử Thiên vẫn bị biến thành tang thi yêu đương khác giống loại cảm giác ăn có chút không tốt a.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Cảm ơn mọi người ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cầu Vớt Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tiết lộ

Tác giả: Mật Nhì

Hàn Tử Thiên nghe cô nói vội âm thầm thờ phào, may mắn không đòi chia tay với hẳn là được. "Hương Hương, em đừng lo lắng cho dù tận thế đến anh nhất định bảo vệ em thật tốt." Hàn Tử Thiên nghiêm túc nhìn Đinh Hương nói.

Đinh Hương nghe vậy tuy rằng rất cảm động nhưng nghe giọng điệu của anh liền biết hẳn chỉ đồ cô. "Anh không tin?"

Không phải Hàn Tử Thiên không muốn tin lời Đinh Hương nói thế nhưng chuyện tận thế này quá hoang đường muốn hẳn tin thật sự rất khó. "Em muốn anh tin như thế nào?"

Đinh Hương cảm thấy giờ chưa phải lúc nói ra dị năng bèn thật giả giả kể ra một câu chuyện.

"Từ Thiên, anh nhất định phải tin tưởng em, thời điểm cha mẹ em mất, em mơ thấy tận thế đến, thời tiết bất chợt thay đổi, còn thấy trên mặt đất đều là tang thi, ai bị cào trúng không bao lâu cũng sẽ biến thành tang thi, sau đó động thực vật đều biến dị, mọi người không thể làm ruộng, không có thịt ăn, sinh hoạt rất khó khăn, cho nên em mới đi mua súng ống, thu thập vật tư." Đinh Hương nói xong mong chờ nhìn Hàn Tử Thiên.

Hàn Tử Thiên trầm ngâm trong chốc lát nhìn Đinh Hương thật sự không giống nói đùa với hẳn, hẳn tiến lên ôm Đinh Hương vào lòng, nhẹ nhàng an ủi. "Trừ những thứ này ra trong mơ còn có gì có thể chứng minh sao?"

Đinh Hương hơi suy nghĩ một lát: "Nếu em nhớ không nhầm hai ngày nữa tỉnh K sẽ có động đất làm sập một hầm than chôn sống rất nhiều người, sau đó không bao lâu thời tiết sẽ nóng lên, đứng rồi còn có một cơn mưa kéo dài ba ngày liên tục sau đó mọi người đột nhiên đều ngắt đi có triệu chứng như bệnh cảm vậy phát sốt, khi tỉnh lại có người biến thành tang thi, có người thì không."

"Nghiêm trọng như vậy sao?" Hàn Tử Thiên nghe vậy Đinh Hương nói có lý lẽ như vậy cũng hơi tin tưởng, hẳn cần phải xác nhận chắc chắn dù sao cũng phải chuyện có thể đem ra đưa được, nếu thực sự tỉnh K xảy ra động đất vậy thuyết minh lời của Đinh Hương là thật cô không để dự báo trước chuyện này.

Đinh Hương thấy hẳn đem lời cô nói đề trọng lòng cũng yên tâm hơn nhiều dù sao thì lời cô nói là sự thật, may mắn các tình tiết trong truyện cô không quên. Đinh Hương tin tưởng hai ngày nữa sau khi có tin tức hẳn sẽ bắt đầu chuẩn bị.

Sauk hi nói xong việc quan trọng có liên cảm thấy mệt mỏi hôm qua thực sự bị ép buộc đến khổ a. "Từ Thiên, anh có việc thì đi làm nha, em mệt mỏi muốn đi ngủ."

Hàn Tử Thiên cũng biết cô mệt mỏi hơn hẳn cô, bế Đinh Hương đến giường đắp chăn cẩn thận, không quen dần dò. "Em ngoan ngoan nghỉ ngơi, không có suy nghĩ nhiều mọi chuyện đều có anh ở đây em không cần lo lắng biết không?"

"Àn."

Hàn Tử Thiên bước ra ngoài đóng cửa, hẳn đã điều tra qua Đinh Hương việc cô thu thập vật tư khắp nơi hẳn cũng biết khi ấy chỉ cảm thấy cô rảnh rỗi làm chút chuyện kì quái không nghĩ nhiều.

Hàn Tử Thiên phản phó thuộc hạ chú ý tình hình tỉnh K nếu có biến động gì lập tức báo cáo cho hẳn.

Hai ngày sau.

"Lão đại, lão Lưu giám sát bên tỉnh K thông báo tỉnh K xảy ra động đất nghiêm trọng khiến cho hầm than của Trương thị ở đó bị sập rất nhiều công nhân làm việc trong đó không kịp thoát ra đều bị chôn sống, giao thông đều đó hiện tại bị đình trệ, các tuyến đường tàu bị đứt gãy."

Hàn Tử Thiên nghe vậy thậm giạt này vậy lời báo bối nói là thật sự tình này vô cùng nghiêm trọng không thể chậm trễ. "Người đi liên hệ một chút với Việt Bản, Minh Viễn nói bọn họ trở về gấp có việc gì cũng phải trở về ngay lập tức." (Mọi người còn nhớ hai anh này không a có nhắc ở chương 9 đó nha.)

Nghĩ nghĩ một chút Hàn Tử Thiên quyết định đi tìm Đinh Hương.

Đinh Hương lúc này đang tập bắn súng hiện tại cô đã bắn súng rất thuần thục, bắn không trượt phát nào. Nhưng cô sợ không tập đến lúc đó dùng súng lại không quen tay, còn việc học mấy chiêu tự vệ ấy hà cô được Hàn Tử Thiên chỉ dạy tiến bộ cũng lớn, cơ thể cô được nước trong không gian cường hóa qua hiện tại có thể đánh ngang tay với thuộc hạ của hẳn, còn về Hàn Tử Thiên cô đánh không lại a.

"Hương Hương, em qua đây một chút." Thấy Hàn Tử Thiên đến Đinh Hương đành bỏ súng xuống bước qua.

"Từ Thiên có tin tức rồi sao?" Đinh Hương thấy hẳn đến cũng biết là chuyện liên quan đến tỉnh K.

"Àn, em ngồi nghỉ một chút, em xem em người toàn mồ hôi!" Hàn Tử Thiên thấy có chàm chi tập luyện như vậy liền đau lòng dù cô không biết những thứ này hẳn tin tưởng mình cũng có thể bảo vệ cô thật tốt.

"Em còn nhớ tận thế xảy ra ngày nào không?". Hàn Tử Thiên vừa hỏi vừa lấy khăn lau mồ hôi giúp cô.

"Àn, cũng không còn nhiều thời gian lắm chừng mười ngày nữa thôi."

Nghe vậy Hàn Tử Thiên cũng biết thời gian cấp bách cần chuẩn bị tốt, hẳn quay người định bước đi thấy cô giữ lại nghỉ hoặc.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Chúc mn buổi tối vui vẻ.

Chương 14: Không gian

Tác giả: Mặt Nhì

Đinh Hương thấy hần nghi hoặc liền nói: “Tứ Thiên, lỗ vũ khí em đặt hần là có rồi đi, anh mang em đi lấy được không, em còn muốn chờ về H thị một chuyến.”

Hàn Tử Thiên nghe cô nói muốn lấy vũ khí cũng không thấy có gì không đúng thật là hần cũng chuẩn bị mang cô đi xem, nhưng nghe nói có muốn về H thị liền không thoải mái.

“Lỗ khí gói kia em muốn lấy lúc nào cũng có thể nhưng vì sao nhất định phải về H thị không về không được sao?”

“Không được a, em còn có việc cần làm ở H thị, anh nếu có việc có thể đến căn biệt thự ở ngoại thành H thị tìm em.” Đinh Hương ôm cổ anh làm nũng.

Hàn Tử Thiên thở dài hần thật không có biện pháp với cô, cô vừa làm nũng chút hần đã mềm lòng rồi.

Đàn em đi qua nhìn thấy cảnh này như thành thói quen, lão đại bọn họ a mấy ngày này đều chính là như vậy liên tục phát cầu lương cho bọn họ. Đi đến đâu cũng mặt lạnh nhưng cứ gần phụ nhân trên mặt đều đầy vẻ cưng chiều, sủng nịnh, ban đầu bọn họ còn kính ngạc há mồm nhưng hiện tại đều đã quen.

Hàn Tử Thiên mới mặc kệ bọn họ nghĩ gì, dù sao bên cạnh vợ nhỏ đương nhiên là phải yêu thương âu yếm bồi dưỡng tình cảm rồi, hần còn muốn làm chút vận động đấy nhưng bảo bối của hần không cho a.

“Khi nào thì em trở về H thị.”

"Sáng mai, em đi rồi hôm nay dẫn em đi xem lỗ khí gói đó nhé."

Hàn Tử Thiên tuy rằng không muốn nhưng cũng không biết phải làm sao chỉ có thể đồng ý. "Thật hết cách với em đợi anh đi dọn đồ một chút rồi sẽ dẫn em đi xem."

"Àn." Đinh Hương cười, tí nữa cô định thu hết mọi thứ vào không gian trước mặt hần muốn xem phản ứng của hần thế nào chắc hần vô cùng thú vị.

Thực ra cô đã có thể nói luôn từ lần trước rồi nhưng cô chính là muốn thử xem hần có đáng để có tin tưởng giao hết mọi bí mật cho hần biết hay không, dù sao cũng chỉ mới quen cô vẫn nên để đường lui cho mình.

Hiện tại, anh tin tưởng lời cô nói lại chuẩn bị thu thập vật tư, tiết lộ chuyện không gian rất cần thiết dù sao vật tư để trong kho hàng vẫn dễ dàng bị cướp mất nhưng nếu để trong không gian của cô lại là chuyện khác. (Yêu đương lý trí a, chị nữ chính sự gặp tra nam, anh nam chính mà biết hần là buồn lắm)

Hàn Tử Thiên dặn dò thuộc hạ xong tiến vào liền thấy Đinh Hương không biết đang suy nghĩ cái gì ngồi cười ngây ngô.

Hần bước đến hôn hôn trán cô hỏi. "Bảo bối em cười gì thế, anh vào em còn không biết."

Đinh Hương nghĩ thầm anh ra lúc nào em còn không biết a. "Tý nữa anh sẽ biết nha, chúng ta đi thôi."

"Àn." Hàn Tử Thiên cưng chiều xoa đầu cô, sau đó dắt cô ra khỏi tổng bộ Ám Dạ.

Hần lái xe đưa cô đi lòng vòng chừng hơn ba mươi phút đến khi Đinh Hương có cảm giác bị hần đem đi bán thì Hàn Tử Thiên dừng lại.

Đinh Hương oán giận. "Em còn tưởng bị đem đi bán rồi đó sao anh dễ xa như vậy chứ."

Đinh Hương quan sát xung quanh nơi này thật sự vô cùng hẻo lánh không thấy nhà dân xung quanh cũng không thấy có gì xung quanh hết chỉ duy nhất có một cái kho rộng cạnh bia rừng.

Hàn Tử Thiên nghe vậy, giả bộ kính ngạc thương tâm. "Sao em có thể nghĩ anh như vậy chứ anh thật thương tâm a." Sau đó còn làm lơ lau lau vài giọt nước mắt không tồn tại.

Đinh Hương thấy anh giả bộ bèn bĩu môi quay đầu đi. “Anh không định dẫn em đi xem sao?”

Hàn Tử Thiên thấy cô không trúng chiêu liền không thú vị, nhanh chóng kéo tay cô bước vào kho hàng.

Đinh Hương vừa mở cửa kho hàng liền giật mình súng ống đạn dược tràn đầy một phòng, còn có 20 khẩu đại bác, cùng với tên lửa, bom mini, bom hẹn giờ, tất cả đều là vũ khí nóng, ngoài ra còn có vũ khí lạnh như các loại dao găm, mã tấu, rìu, kiếm nhật...

Đinh Hương đánh giá thoáng qua liền vô cùng vừa lòng, cô nhìn đồng vũ khí rồi nhìn Hàn Tử Thiên.

Hàn Tử Thiên cũng biết cô vừa ý hần chuẩn bị lộ hàng này cho cô cũng tốn nhiều tâm tư. “Bảo bối em định mang lỗ hàng này đi đâu có muốn anh vận chuyển đi giúp hay không.”

Đinh Hương nghe hần nói vậy liền đắc ý. “Một mình em cũng có thể chuyển.”

“Em sao?”

“Đúng vậy.”

“Một mình?” Hàn Tử Thiên đánh giá cô.

Đinh Hương thấy hần không tin liền tức giận. “Anh không tin chứ gì, hừ hừ.”

Đinh Hương tức giận vung tay toàn bộ kho hàng lập tức trống trơn, cô kêu ngao quay lại nhìn. Hàn Tử Thiên yêu chết cái bộ dạng này thật muốn đè xuống hung hần yêu thương cô.

Đinh Hương thấy hần không có phản ứng gì lớn chỉ thoáng giật mình trong chốc lát liền thất vọng, rầu rĩ nói: “Đây là dị năng không gian của em có thể chứa đồ vật.”

“Dị năng?”

“Àn, dị năng khi tận thế đến có thể thức tỉnh, dị năng này của em không phải do em tự thức tỉnh được mà nhờ việc vòng cổ gia truyền của nhà em lúc trước không phải nói em nằm mơ sao lúc đầu cũng không tin nhưng sau đó một lần bị thương vô tình nhỏ máu vào trong chiếc vòng cổ này nhận được không gian khiến em hoàn toàn tin tưởng.”

“Giấc mơ của em vẫn chưa kể hết cho anh phải không?”

Đinh Hương nghe vậy liền giận. “Lúc đó nói anh chắc gì đã tin chứ.”

Hàn Tử Thiên thấy cô giận nhanh chóng dụ dỗ. “Ngao đều do anh sau được không, giờ chúng ta trở về nói chuyện một chút.”

“Àn.”

Hàn Tử Thiên thấy cô đồng ý cũng không dài dòng mang cô lên xe lái về tổng bộ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Cảm ơn bạn Linh Kun tặng phiếu♥️❏.

Chương 15: Kể lại

Tác giả: Mật Nhi

Sau khi quay lại tổng bộ hai người bước vào phòng của Đinh Hương kì thật Hàn Tử Thiên đã nói mấy lần muốn cô dọn sang phòng hần ở đến tối không chừng đến còn có phúc lợi a, thế nhưng hần nói thế nào cô cũng không chịu.

“Hương Hương, em đi rửa mặt nghỉ ngơi một chút trước đi, đi ra ngoài lâu cũng mệt rồi.” Hàn Tử Thiên tuy rằng rất muốn nghe bí mật của cô hần thật sự rất tò mò nhưng nhìn bảo bối mặt hần lại đau lòng từ từ cũng biết hần không vội.

Đinh Hương được Hàn Tử Thiên quan tâm trong lòng ấm áp, đời trước cũng chỉ có ba mẹ là quan tâm cô còn mọi người đều coi cô như người trong suốt không thêm đề ý đến bao giờ.

“Àn.”

Sau khi Đinh Hương làm xong mọi thứ hai người ôm nhau trên giường, Đinh Hương chậm rãi kể lại từ chuyện không gian của cô.

“Không gian này của em rất rộng, còn có thể trồng trọt, bên trong như thể một địa cầu thu nhỏ vậy sau khi nhận được không gian em đã thêm rất nhiều thứ trong khoảng thời gian để đi thu thập vật tư này,...”

Theo tiếng Đinh Hương kể thi thoảng Hàn Tử Thiên sẽ đáp lại hoặc hỏi một chút. “Em có thể tiến vào sao?”.

“Àn, đúng vậy, a đứng rồi em thử mang anh tiến vào thử xem.” Nói rồi Đinh Hương nắm nắm tay anh thử nhưng chỉ có cô tiến vào, Hàn Tử Thiên ở bên cạnh bỗng dưng thấy Đinh Hương biến mất hần còn chưa chuẩn bị lo lắng thì Đinh Hương lại xuất hiện.

Hàn Tử Thiên thấy có xuất hiện lại liền ôm cô vào lòng, Đinh Hương vô cùng ảo não thật ra cô cũng biết theo cuốn tiểu thuyết thì không thể tiến vào nhưng bởi vì cô có thể lên có mới nghĩ đến người khác cũng có thể.

Hàn Tử Thiên thấy cô mất mát, nhẹ nhàng an ủi, thật ra nghe Đinh Hương miêu tả đến sinh động hần cũng muốn vào xem thử nhưng quan trọng nhất vẫn là bảo bối trong lòng. Hàn Tử Thiên vội vàng chuyển chủ đề. “Nghe em nói mặt thế đến còn có thứ gọi là dị năng?”

Đinh Hương quả nhiên bị rời lực chú ý. “Àn, sau khi mặt thế xảy ra có người biến thành tang thi, có người chỉ là người thường, còn có những người có thể kích phát tiềm lực của bản thân đạt được dị năng.”

“Người có dị năng được gọi là dị năng giả, dị năng được chia làm ba loại: dị năng sức mạnh gồm những người kích phát tiềm chất của các bộ phận trên cơ thể như dị năng sức mạnh, tốc độ, thính giác, thị giác, khứu giác,... Dị năng tự nhiên gồm các hệ cơ bản là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ; ngoài ra còn có các hệ biến bị như hệ băng, lôi, độc,...Loại cuối cùng là dị năng siêu nhiên rất hiếm gặp như dị năng tinh thần, âm hệ, quang hệ,...”

Nghe thấy Đinh Hương nói có thể thức tỉnh dị năng Hàn Tử Thiên nhẹ thở ra hần sợ mình không thể bảo vệ chu toàn cho cô, dù sao ai biết trước tương lai xảy ra chuyện gì thêm một năng lực chính là thêm một phần đảm bảo hần không ngại.

“Chỉ có người có dị năng thôi sao, tang thi có hay không dị năng?” Hàn Tử Thiên khá quan tâm vấn đề này.

“Tang thi cũng có dị năng, ai xem này em quên mất”. Đinh Hương gõ đầu truyện viết rất nhiều cô nhưng không thể nhớ hết các chi tiết được. “Xin lỗi anh vì mơ lên xem cũng không nhớ được anh hỏi em mới nhớ ra.” Đinh Hương tỏ vẻ vô tội.

“Dị năng giả và tang thi đều có thể thăng cấp, trong não tang thi có một thứ gọi là tinh hạch, thật ra trong đầu dị năng giả cũng có gọi là huyết tinh nhưng thứ này đều có thể giúp dị năng giả và tang thi thăng cấp.”

Đang nói bỗng Đinh Hương nhớ đến cái gì. “A aa, thế nhưng em lại quên mất không gian của em có nước suối lần đầu uống vào có tẩy rửa tạp chất nhưng quá trình rất đau đớn, hơn nữa sau đó trên người còn có một tầng chất bản rất hôi thối, anh có muốn thử không?”

“Được, bảo bối”. Hàn Tử Thiên hôn hôn trán cô nói.

Đinh Hương thay hần nói vậy liền xuất ra cho hần một chén nước suối, Hàn Tử Thiên tiếp nhận đi về phía phòng tắm. Hàn Tử Thiên hần nghe Đinh Hương nói cũng không muốn để cô nhìn thấy hần hôi thối như vậy rất mất hình tượng với vợ. Trước khi vào hần còn không quên dặn dò không cho phép cô tiến vào.

Đinh Hương tuy lo lắng nhưng cũng chỉ có thể đáp ứng. Hàn Tử Thiên cũng không để cô đợi lâu chỉ hơn một tiếng Đinh Hương đã thấy hần đang lau tóc bước ra khỏi phòng.

Đinh Hương thấy hần nhanh như vậy bước ra liền sững sờ. “Sao anh ra nhanh như vậy, em mất đến nửa ngày còn rất đau a, sao anh không có việc gì hết.”

“Em còn không xem xem chồng em là ai.” Hàn Tử Thiên lau khô tóc tiến lại giường, hần hiện tại có thể cảm thấy vô cùng thoải mái hơn nữa sức lực cũng tăng thêm mấy phần, còn ân ân có sức mạnh muốn bộc phát mà bị kềm hãm lại.

“Ai là chồng em chứ, lưu manh.” Đinh Hương thẹn thùng nói

Kể tiếp Đinh Hương còn kể lại một vài chi tiết những ngày này khi sắp xảy ra tận thế, hai người nói một chút rồi ôm nhau ngủ.

Sáng hôm sau, Đinh Hương lên máy bay sớm, Hàn Tử Thiên cũng đi theo tiễn cô còn dặn dò cô đủ điều.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Tiếp tục chuẩn bị

Tác giả: Mật Nhi

Sau khi xuống máy bay, Đinh Hương liền quay trở về biệt thự tại ngoại thành H thị. Bạch quân gia đã đứng ở cửa đợi sẵn, thấy Đinh Hương tiến đến liền cung kính chào hỏi. Đinh Hương ngăn ông lại kêu ông cùng cô đi xem nhưng việc trước khi đi đã sắp xếp thế nào.

Thật ra trước khi quen Hàn Tử Thiên cô dự định ở tại H thị một thời gian thích ứng với mặt thế nên cô mới nhờ Bạch gia gia xây dựng kiên cố lại nơi này nhưng hiện tại có Hàn Tử Thiên xem ra kế hoạch ban đầu của cô có chút biến đổi rồi.

Bạch quân gia dẫn Đinh Hương đi xem các đồ dùng y tế trước khi cô đi đã giao lại mọi thứ đều đầy đủ, dưới kho trong tầng hầm cũng chất đầy vật tư.

Cuối cùng là hai chiếc hummer, một chiếc H2 có ba hàng ghế ngồi, chở người tiện lợi, mặt sau còn có một nửa thùng xe tải đựng đồ, một chiếc H6 phía trước là hai hàng ghế ngồi, phía sau là một thùng xe rộng rãi đủ cho ba bốn người nằm cũng không vấn đề. Kính hai chiếc xe đều được thay bằng kính chống đạn, vô xe cũng được thay lại vô cùng cứng cáp có thể đỡ được đòn tấn công của tang thi cấp hai.

Đinh Hương rất vừa lòng, quay sang Bạch quân gia. “Gia gia, ông đi tra một chút giúp cháu trên đạo gần đây Nhục Vũ đang làm gì?”

“Àn, tiểu thư.” Bạch quân gia nghe Đinh Hương nói lập tức quay đầu đi làm việc.

Đình Hương chờ ông đi xa vung tay mang hai chiếc xe này vào trong không gian, sau đó quay lại kho đựng đồ dùng y tế thu hết lại, còn vật tư dưới hầm cô chỉ thu vào một ít còn lại cô định để lại cho phòng ngựa không gian bại lộ quá sớm cũng không phải chuyện tốt.

- - - - -

Tại D thị

Sau khi Hàn Tử Thiên nhìn Đình Hương lên máy bay ngay lập tức quay về làm việc hiện tại thời gian cấp bách hẳn cần chuẩn bị nhiều thứ nhất có thể.

Khi Hàn Tử Thiên về đến phòng làm việc của mình thì thấy hai người Việt Bản, Minh Viễn. Hiện tại hai người họ vô cùng ảo não chạy về nhanh như vậy mà phu nhân vẫn nhanh hơn bọn họ một bước nhiều ngày nghe thuộc hạ kể chuyện kĩ năng bắn súng của phu nhân học nhanh thế nào, đánh nhau giỏi ra sao, cũng lão đại àn ái vô cùng, họ sớm đã muốn mò về từ lâu nhưng ngại trên tay còn việc chưa hoàn thành, về không khéo còn bị lão đại giao thêm việc.

May mắn được lão đại gọi về ai ngờ phu nhân lại chạy mất tiêu, bọn họ chỉ thiếu một chút thời gian ài. Hai người nhìn thấy lão đại tiến vào đều đứng dậy. “Lão đại”, “Lão đại”.

Hàn Tử Thiên chỉ nhìn họ rồi gất nhẹ đầu.

Thấy lão đại không nói gì, Minh Viễn trêu đùa hỏi. “Lão đại không phải thấy hai người chúng ta về sợ chị dâu thay lòng đổi dạ mà vội mang đi giấu đó chứ, em còn chưa được gặp đâu.”

Thấy Minh Viễn nhắc đến Đình Hương, Hàn Tử Thiên hơi nhu hòa lại trong nháy mắt, tuy chỉ trong nháy mắt nhưng không thoát khỏi được tầm mắt của hai người họ, hơi sững sờ một chút nhưng họ vẫn rất vui vì lão đại tìm được một nửa của mình.

“Sẽ rất nhanh các cậu sẽ được gặp thôi, hiện tại lên bàn công việc rồi.” Hàn Tử Thiên chia ra các nhiệm vụ giao cho hai người.

Việc thu thập vật tư lên giao cho Việt Bản, Việt Bản về ngoài lòng làm việc vô cùng cẩn thận, giao việc này cho hẳn Hàn Tử Thiên rất yên tâm.

Còn việc giao dịch các loại súng ống giao cho Minh Viễn, dùng nhìn hẳn như hoa hoa công tử phong lưu thực chất là người một bụng ý đồ đen tối, một lão hồ ly chính hiệu.

Sau khi giao việc xong Hàn Tử Thiên cho bọn họ ra ngoài, hiện tại chỉ còn một việc đó là bang phái này của hẳn quá lớn mặt thể đến liên không tiện cho việc quản lý, trong số các anh em trong bang phái còn có nhiều người không đủ trung thành. Hiện tại hẳn cần điều tra một chút đưa ra biện pháp cụ thể, mang theo cũng không thể quá nhiều người được còn trong nhưng ngày đầu phải để phòng họ trở thành tang thi.

- - - - -

Tại H thị

Hiệu suất làm việc của Bạch quân gia vô cùng cao hiện tại mới đầu giờ chiều Bạch quân gia ra giao cho có một tập tư liệu về Nhục Vũ.

Những gì nói trong này đều trong hết như trong truyện từ việc thu thập vật tư đến việc ly gián quan hệ giữa nam nữ chính Nhục Khả và Lâm Hạo, hiện tại à đã thuê một nhóm người chuẩn bị trong chính tiệc sinh nhật à khiến Lâm Hạo nhìn thấy bộ dạng dâm dăng của Nhục Khả dưới thân nam nhân khác khiến Lâm Hạo triệt để hết hi vọng với Nhục Khả.

Đình Hương hơi trầm tư suy nghĩ, nếu sự việc vẫn theo đúng quỹ đạo như vậy rất có thể Hàn Tử Thiên sẽ vẫn bị biến thành tang thi, mà cô cũng không quên Nhục Vũ đẩy nguyên thân vào chỗ chết.

Đình Hương nghĩ nghĩ quyết định xen chân vào cốt truyện khiến cho câu chuyện quay về hướng ban đầu hoặc lệch hẳn một quỹ đạo khác cũng được tốt nhất không ảnh hưởng đến Đình Hương có và Hàn Tử Thiên là được.

Xem lại thời gian, cô về vừa đúng lúc sinh nhật của Nhục Vũ được tổ chức vào tối mai. Nhục Vũ xin lỗi cô nha tôi không muốn xen vào việc người khác nhưng xem ra không thể được rồi.

.....

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện.

Mình vừa viết xong đăng luôn cho mn khỏi hỏng lâu□.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cầu Vốt Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Sinh nhật

Tác giả: Mật Nhì

Sinh nhật Nhục Vũ được tổ chức tại khách sạn The Night lớn nhất H thị. Á hôm nay diện một bộ váy đồ dài ôm trọn vòng eo làm tôn lên sự diễm lệ của à, khách mời đến tham gia đều nhìn à khiến à vô cùng kiêu ngạo.

Mọi người trong bữa tiệc đều đến gần dù lúc này một chiếc Ferrari chậm rãi tiến đến. Đình Hương từ trên xe chậm rãi bước xuống, hôm nay cô mặc một chiếc váy công chúa trắng hết như một tinh linh bước ra từ trong truyện.

Khi Đình Hương tiến vào mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía cô, Nhục Vũ thấy thế vô cùng ghen ghét nhưng rất nhanh chóng lấy lại tinh thần, cười thân thiện tiến đến gần Đình Hương. “Hương Hương, cuối cùng cậu cũng đến làm mình đợi cậu thật lâu.”

Đình Hương nhìn nụ cười giả tạo của Nhục Vũ rất phản cảm, cô chỉ lãnh đạm đáp lại qua loa. “Xin lỗi cậu, tắc đường lên tới hơi muộn, đây là quà của mình.”

Đình Hương nói rồi đưa cho à một sợi dây chuyền, đây là cô trên đường tới tùy tiện vào một cửa hàng bán trang sức nghe nhân viên giới thiệu qua liền mua về.

Đình Hương không biết, chiếc vòng cổ tùy tiện mua cho Nhục Vũ vậy mà có thể mở ra không gian. Tương lai khi biết được chuyện này Đình Hương cũng chỉ cảm thán cốt truyện cường đại, vì bổ sung cho việc cô lấy đi bàn tay vàng của Nhục Vũ bèn tặng cho à ta một bàn tay vàng khác.

Nhục Vũ thấy vậy cũng không nói gì thêm tiếp nhận quà của Đình Hương rồi quay người đi tiếp tục tiếp đón khách đến.

Đình Hương nhìn một vòng cảm thấy vô cùng nhàm chán bèn tìm một góc khuất ngồi đợi đến khi tình tiết truyện xảy đến. Đình Hương vừa ngồi xuống không bao lâu liền thấy từ cửa bước vào là một đôi trai gái, nam thì ôn hòa, nữ thì thanh tú khá ái. Đình Hương đoán hẳn là Lâm Hạo cùng Nhục Khả đi. Cô nhìn Nhục Khả thuận mắt hơn Nhục Vũ khá nhiều, ban đầu cô chỉ định phá kế hoạch của Nhục Vũ nhưng xem ra cô giúp Nhục Khả một chút cũng không phải vấn đề chuyện không thể.

Thời điểm bữa tiệc diễn ra được một nửa, Nhục Vũ lên lên lút lút lấy ra một gói nhỏ đổ vào một ly nước cam tưởng chừng không ai biết nhưng mọi chuyện Đình Hương đều thu vào trong mắt.

Nhục Vũ cảm hai ly nước cam đến gần Nhục Khả, cũng không biết hai người nói chuyện gì với nhau cô chỉ thấy Nhục Khả do dự một chút rồi vẫn nhận ly nước cam Nhục Vũ đưa đến, nâng lên uống một ngụm nhỏ.

Nhục Vũ thấy vậy vô cùng vừa lòng, à đang định chờ Nhục Khả lúc này đã có chút mê man vào phòng đã chuẩn bị sẵn thì có người gọi à.

“Nhục Vũ, cậu đang làm gì vậy bác trai đang tìm cậu đấy.”

Thấy Đình Hương đến Nhục Vũ cũng không thấy sợ, dù sao Đình Hương cũng bị à xoay vòng vòng lâu như vậy cũng chỉ là đồ ngốc. “Hương Hương, cha mình gọi mình có chuyện gì sao Nhục Khả hình như mệt mỏi mình đang muốn đỡ em ấy lên phòng nghỉ ngơi.”

“Mình cũng không biết nhưng nhìn như có việc gấp, hay cậu để mình đỡ em ấy lên phòng hộ cậu.”

Nhục Vũ quan sát thấy Đình Hương không có gì khác lạ hẳn là không phải nói dối. “Vây nhờ cậu, cậu nhất định phải đưa em ấy về đúng phòng em ấy đó nhé.” Nhục Vũ không yên tâm sợ cô đưa nhầm phòng sẽ ảnh hưởng đến kế hoạch của à.

“Cậu yên tâm đi mình đảm bảo đưa người đến nơi.” Đình Hương tiến lại gần đỡ Nhục Khả, hiện tại khuôn mặt Nhục Khả đã đỏ ửng, nhìn Nhục Vũ đi khuất lúc này Đình Hương mới mang Nhục Khả đi tìm Lâm Hạo.

Trước khi đến cô đã nhìn thấy Lâm Hạo đứng cách nơi này không xa, tiến lại vỗ vỗ vai hắn. “Này anh, đây có phải bạn gái anh không hình như cô ấy không được khỏe.”

Lâm Hạo lúc này đang nói chuyện làm ăn cùng đối tác bị người ta cắt ngang trong lòng hơi khó chịu quay đầu lại liền thấy Nhượng Khả đang tựa vào vai một cô gái, trên mặt đỏ ửng khá ngại.

Lâm Hạo thấy vậy vội vàng đỡ Nhượng Khả. “Tiểu Khả, em làm sao vậy?”

Đinh Hương cảm thấy nhiệm vụ mình đã hoàn thành cũng trả muốn ở đây lâu bên quay người rời khỏi.

Nhượng Khả nghe thấy giọng Lâm Hạo theo bản năng ý lại vào anh làm nũng. “Hạo ca ca, em khó chịu, nóng quá.”

Lâm Hạo thấy vậy quay đầu xin lỗi đối tác một tiếng rồi ôm Nhượng Khả về phía phòng mình. “Tiểu Khả, ngoan, anh đưa em lên phòng nghỉ ngơi.”

“Hạo ca ca, thật mát.” Nhượng Khả lúc này thần trí đã không rõ ràng tiến gần Lâm Hạo ôm hôn hắn.

Lâm Hạo bị cô treu chọc phía dưới liền nổi lên phản ứng. “Tiểu Khả em ngoan ngoan một chút lên đến phòng em muốn gì anh đều cho em.”

Lâm Hạo làm sao chịu được Nhượng Khả dụ dỗ hắn đã thích cô được một khoảng thời gian dài hiện tại cô chủ động như vậy hắn làm sao có thể cự tuyệt, tuy hắn nhìn ra được cô bị được khác hạ được nhưng chuyện này vẫn là tính sau.

Lâm Hạo cố gắng kìm chế đưa Nhượng Khả về đến phòng cũng không nhẫn lại nữa vội vàng ôm hôn cô, trong phòng tràn đầy tiếng rên rỉ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cáo Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Rời đi

Tác giả: Mật Nhỉ

Bên kia sau khi Nhượng Vũ tìm ba quay lại tìm Lâm Hạo đi bắt gian nhưng không thấy hắn đâu, à có dự cảm xấu gọi điện cho bọn người đã thuê cũng không thấy Nhượng Khả được đưa đến. Nhượng Vũ đành gọi điện hỏi Đinh Hương.

“Hương Hương, cậu mang Nhượng Khả đi đâu vậy sao mình không thấy em ấy ở trên phòng.”

Đinh Hương lúc này đang trên đường về nhà, hiện tại cô chỉ muốn về ngủ một chút. “Nhượng Khả à lúc mình đỡ em ấy lên phòng thì gặp một người nói là bạn em ấy mình nhờ cậu ta đưa em ấy lên phòng rồi sao thế.”

Nhượng Vũ nghe Đinh Hương nói vậy tức không có chỗ phát tác. “Không có gì mình cúp máy trước đây.”

- - - - -

Trở lại biệt thự Đinh Hương liền thay đồ đi ngủ, hôm nay thật sự mệt a.

“Bảo bối mau dậy.”

Sao lại nghe giống giọng Hàn Tử Thiên như vậy, mới hai ngày không gặp chẳng lẽ chưa gì cô đã nhớ hắn rồi.

Hàn Tử Thiên thấy cô vẫn còn cố ngủ lại ôm cô. “Bảo bối, em còn không muốn dậy sao sắp trưa đến nơi rồi đó.”

Lúc này Đinh Hương mới mơ màng mở mắt, “Sao anh lại ở đây.”

“Anh nhớ em đến thăm em không được sao.”

Đinh Hương thấy hắn đến vô cùng vui vẻ, hai người ôm hôn hôn một chút sau đó Đinh Hương thay đồ cùng hắn xuống dùng bữa sáng.

“Bảo bối, hôm nay anh đến đưa em đi ra ngoài một chuyến việc ở đây em đã làm xong chưa.”

Đinh Hương nghĩ nghĩ hắn là xong rồi đi cô cũng không muốn can thiệp quá sâu vào cốt truyện. “Àn.”

Hai người nhanh chóng ăn xong bữa sáng, Hàn Tử Thiên mang Đinh Hương đến sân bay xuất phát đến W tính. Sau khi xuống máy bay Hàn Tử Thiên lái xe đưa Đinh Hương đến các kho hàng mà Việt Bản, Minh Viễn đã thu thập.

Đinh Hương nhìn những kho hàng lớn vô cùng giật mình, người ta hai ngày thôi mà đã thu thập được nhiều đồ như vậy đến cả trực thăng cũng có vài chiếc, xe Jeep quân đội hơn chục. Đinh Hương cũng không nói nhiều biết hiện tại thời gian cấp bách thu hết mọi thứ vào không gian.

Hàn Tử Thiên lại đem cô đi vài nơi rồi quay về D thị. Trong hai ngày này Hàn Tử Thiên không chỉ thu thập vật tư trong công việc hắn còn tạo ra vài lỗ hổng lớn để cho mấy kẻ có tâm tư tạo phản chui đầu vào, hiện tại đã đến thời gian thu lưới cái bang phái này hiện tại hắn cũng không cần chỉ cần mang theo những anh em trung thành với hắn là được.

Khi trở về tổng bộ, Hàn Tử Thiên thấy trong văn phòng làm việc của hắn chật ních người liền không vui nhủ mảy. “Có chuyện gì sao?”

Bên trong phòng các vị trưởng lão thấy Hàn Tử Thiên nhìn qua thì quay mặt đi không dám nhìn thẳng hắn. Việt Bản, Minh Viễn và một số anh em tỏ ra tức giận. Ngoài ra còn một nhóm nhỏ do Ân Triệt cầm đầu vô cùng đắc ý.

“Hàn Tử Thiên, sau này Ám Dạ này là của tôi.” Ân Triệt vênh váo nói.

“Ân Triệt không phải do khi xưa tôi cứu anh hiện tại anh có thể được như bây giờ sao?” Tuy rằng Hàn Tử Thiên hắn đã biết trước nhưng trong lòng vẫn không thoải mái.

“Nói nhiều như vậy làm gì thắng làm vua.” Ân Triệt cũng có chút chột dạ vội vàng nói xen vào.

Hàn Tử Thiên nhìn quanh một lượt, dù sao đây cũng là cơ nghiệp mà hắn tạo dựng lên không có tình cảm là giả. Hàn Tử Thiên quay sang đối diện với Ân Triệt, khí thế bức người nói. “Hôm nay Hàn Tử Thiên tôi rút khỏi bang phái, ai vẫn trung thành, tin tưởng thì đi theo tôi.”

Nói xong Hàn Tử Thiên nắm tay Đinh Hương bước đi. Việt Bản, Minh Viễn là những người đầu tiên không chút do dự bước theo hắn, tiếp sau đó cũng hơn trăm người cùng Hàn Tử Thiên bước đi.

Đinh Hương lúc này có hơi không phản ứng kịp, đây là tình huống gì a. Cô hiện tại tò mò muốn biết nhưng cũng nhìn ra không phải lúc đánh im lặng.

Sau khi rời khỏi Ám Dạ, Hàn Tử Thiên đưa mọi người đến một căn biệt thự của hắn ở gần đó tiến hành họp khẩn cấp. Sau khi an bài một số công việc cần thiết Hàn Tử Thiên nói với tất cả mọi người. “Cảm ơn mọi người đã tin tưởng tôi hiện tại thời gian cấp bách mọi người hãy trở về nhà mang người thân đến H thị theo địa chỉ này.” Nói rồi Hàn Tử Thiên đưa địa chỉ biệt thự của Đinh Hương cho mọi người.

Hàn Tử Thiên không quên nhất mạnh. “Nhất định phải mang người thân các cậu đến trước ngày mai biết không.”

“Đã rồi, lão đại.” Tuy bọn họ không hiểu Hàn Tử Thiên có ý gì nhưng mọi người đều lựa chọn tin tưởng anh, nói xong mọi người giải tán.

Hàn Tử Thiên, Đinh Hương, Việt Bản, Minh Viễn và một vài người không có người thân đến H thị trước.

Khi lên máy bay rồi cuộc Đinh Hương không nhận được nữa hồi Hàn Tử Thiên. Hắn chỉ nói một câu “Một khi mặt thế đến số lượng nhiều người ngược lại quản lý khó khăn, anh chỉ cần tinh chứ không cần nhiều.”, sau đó liền ôm cô bắt cô đi ngủ không cho hỏi nữa. Đinh Hương cô vẫn còn muốn hỏi a sao lại ưc hiệp cô như vậy chứ hử. Đinh Hương bốn ba đi lại cũng mệt mỏi không bao lâu đã ngủ thiếp đi.

(Cách tận thể còn hơn một ngày.)

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Trước mặt thể

Tác giả: Mạt Nhi

Khi xuống máy bay Hàn Tử Thiên cũng không gọi Đinh Hương dậy mà ôm cô trở về biệt thự. Việt Bản cùng Minh Viễn lần đầu thấy chị dâu còn tại tình trạng bang phái xích mích nào còn tâm trạng chào hỏi hiện tại nhớ ra chị dâu lại ngủ mất tiêu.

Hàn Tử Thiên để việc sắp xếp mọi người lại cho hai người Việt Bản, Minh Viễn rồi ôm Đinh Hương về phòng ngủ hôm nay đi lại nhiều hần cũng mệt mỏi.

Sáng hôm sau, những anh em khác cũng bắt đầu có người mang người thân đến. Hàn Tử Thiên đã mua hết toàn bộ khu biệt thự này, cả khu biệt thự cũng không nhiều chỉ mười hai toà tất cả.

Khi chuyển mọi người đến đây Hàn Tử Thiên cũng đã có tính toán, tất cả mọi người cùng người thân ở lại cũng chỉ tầm mười năm người một toà nhà. Trong mỗi tầng hầm đều có lương thực và vũ khí.

Hàn Tử Thiên giao việc phân phối nhà ở lại cho Việt Bản. Minh Viễn thì mang theo anh em đi sửa sang lại tường xây quanh khu biệt thự kiến cổ hơn.

Thời gian thật sự vô cùng gấp không thể thấy đối quá nhiều.

Khi Đinh Hương tỉnh dậy mọi người đều đang bận rộn khiến Đinh Hương chút ngượng ngùng khi dậy muộn. Hàn Tử Thiên thấy cô đi xuống bèn nói. "Em dậy rồi sao lại đây ăn sáng thôi, quán gia phiến ông đi lấy thêm một phần đồ ăn."

"Được, Hàn tiên sinh." Bạch quân gia xoay người vào bếp. Bởi vì tiểu thư không muốn ở đây có người ngoài nên trong biệt thự này chỉ có vợ chồng Bạch quân gia ở lại giúp việc.

Đinh Hương thấy Bạch quân gia nghe lời Hàn Tử Thiên có chút bất đắc dĩ không biết Hàn Tử Thiên nói gì Bạch quân gia thấy hần nói gì hầu như đều nghe theo rất ít khi hỏi lại đến cả việc hần lên phòng cô cũng tùy ý hần.

Minh Viễn tiến vào thấy Đinh Hương đang ngồi ăn sáng bèn tiếng lên bắt chuyện. "Chị dâu sớm a, nghe danh đã lâu hiện tại mới có cơ hội nói chuyện."

Đinh Hương bị Minh Viễn gọi chị dâu có chút không được tự nhiên trừng Hàn Tử Thiên, sau đó quay sang nói chuyện với Minh Viễn. "Tôi cũng nghe danh cậu đã lâu, nghe mọi người đều nói cậu là trợ thủ đắc lực của Tử Thiên."

Hàn Tử Thiên bị trùng rất vô tội hần cũng đầu dạy bọn họ gọi như vậy, nhưng nghe bọn họ gọi Hàn Tử Thiên vẫn rất vừa lòng thủ hạ của hần cũng thật thông minh. Thấy Đinh Hương cùng Minh Viễn nói chuyện lâu như vậy mà cô vẫn không để ý đến hần liền không vui nhủ mảy. "Minh Viễn, tôi giao cho cậu hơi ít việc đúng không đã làm xong rồi."

Minh Viễn đang vui vẻ lấy lòng Đinh Hương bị lão đại điểm danh giật mình, mùi giấm chua lộc loét đến cậu còn nghĩ thấy lão đại cũng thật là, Minh Viễn vội vàng quay sang nịnh nọt. "Lão đại không a, việc vẫn còn nhiều lắm em xin phép đi đây, tạm biệt." Nói xong cậu cũng không dám ở lại chờ lão đại trả lời vội vàng chạy.

Đến khi trời gần tối mọi người đều đến đông đủ, việc thu thập nơi ở cũng sửa chữa trên cơ bản đã hoàn thành. Việt Bản báo cáo lại tổng số người chính xác hiện tại 176 người; ngoài trừ căn biệt thự của Đinh Hương chỉ có cô, Hàn Tử Thiên, Việt Bản, Minh Viễn, vợ chồng Bạch quân gia ra thì mười một căn biệt thự còn lại đều là mười sáu người một căn. Số lượng so với Hàn Tử Thiên dự tính ban đầu không quá chênh lệch mỗi căn biệt thự đều có mười hai phòng họ ở không tính là chật.

Trời tối thời tiết bắt đầu thay đổi từng tầng mây đen bắt đầu kéo đến. Hàn Tử Thiên gọi mọi người lại dặn dò trong vòng ba ngày kế tiếp không được bước chân ra khỏi nhà, nếu thấy người bị ngứa xiu cần phải cách ly một mình một phòng rồi khóa cửa lại thông báo lên trên không được phép tự hành động. Mọi người thấy Hàn Tử Thiên nghiêm túc như vậy có chút khẩn trương do dự một chút liền có người mạnh dạn hỏi.

"Lão đại đây là chuyện gì xảy ra."

Hàn Tử Thiên biết việc này không thể giấu lâu được. "Tôi nghe được tin tức từ bên trên tầng cao, mặt thể sắp đến nhưng người bị ngứa đi rất có thể sẽ biến thành tang thi như trong phim các cậu xem vậy để đảm bảo an toàn tôi chỉ có thể thông báo cách ly bọn họ.""Mọi người yên tâm chúng ta chỉ cách ly bọn họ nếu bọn họ bình thường thì không sao còn nếu không thì." Nói đến đây Hàn Tử Thiên cũng không nói tiếp nữa dù sao mọi người đều hiểu.

Mọi người nghe Hàn Tử Thiên nói vậy đều im lặng, họ tin lời lão đại vào sinh ra từ cũng lão đại bao nhiêu năm lão đại không có lý gì cần hại họ cả. Hơn nữa trong vài ngày này lão đại còn không ngừng thu gom lương thực, súng ống đạn dược người ngoài có thể không biết nhưng bọn họ được sai đi tiếp ứng không thể không biết được.

Hàn Tử Thiên thấy họ không nói gì cũng, biết giờ mọi người cần thời gian suy nghĩ, liền cho mọi người giải tán.

Đinh Hương đứng xem tất cả, không ngờ bọn họ lại tin nhiệm Hàn Tử Thiên đến vậy, hần nói mặt thể đến mọi người đều tin không ai phản đối chút nào.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Mn muốn sau khi mặt thể đến đội của Hàn Tử Thiên sẽ làm gì?

1. Tiến đến B thị thành lập một tiểu đội lớn mạnh.
2. Đến tỉnh L thành lập căn cứ.

Mn vote chọn nha.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Mặt thể giáng lâm

Tác giả: Mạt Nhi

Đến đêm trời bắt đầu xuất hiện mưa nhỏ, cơn mưa chưa từng có dấu hiệu muốn dừng lại, sáng hôm sau còn lớn hơn.

Cơn mưa chỉ là sự bắt đầu tiếp sau đó xảy ra động đất, sóng thần. Trên tivi MC mô tả các loại thiên tai liên tiếp xảy đến, máy bay rơi, giông tố, bão lũ, động đất tiếp đó an ủi mọi người không cần lo lắng mọi việc nghe theo sự chỉ đạo của Đảng và ZF (Chính phủ).

Cơn mưa đến ngày thứ hai, xuất hiện nhiều người mê man bất tỉnh, trong bệnh viện chen chúc người, bệnh nhân quá nhiều khiến bệnh viện quá tải. Các vị lãnh đạo cũng chạy đến an ủi hỏi thăm tỏ rõ sự quan tâm. Nhưng người mê man này có dấu hiệu giống cảm cúm phát sốt có một số người đã tử vong. Các chuyên gia y học cũng chưa tìm ra giải pháp, nhưng cam đoan trong thời gian ngắn nhất nghiên cứu ra vắc xin phòng bệnh.

Đinh Hương lúc này lên mạng xem tình hình có chút không đành lòng viết một mẩu tin nhỏ "Tận thể sắp đến mọi người xin hãy cẩn thận." Nhưng đa số mọi người đều nghĩ có đáng tin vui đùa đều không tin, không tin không phải thảo luận nhiều thứ bất quá linh tính. Đinh Hương thấy vậy thở dài tắt máy đi.

Lúc này Hàn Tử Thiên đang ở tại thư phòng xem xét thông tin, Việt Bản tiến vào báo cáo tình hình. “Lão đại hiện tại đã có hơn 30 người ngắt xù.”

“Đều đã cách ly bọn họ rồi chứ.”

“Àn, đều đã cách ly rồi.”

“Tốt.”, “Cậu đi gọi Minh Viễn đến đây.”

Sau khi hai người Việt Bản, Minh Viễn tiến vào Hàn Tử Thiên đưa cho mỗi người một chén nước. Đây là nước suối trong không gian của Đỉnh Hương sáng này Đỉnh Hương đưa cho anh kêu anh mang cho hai người họ, Hàn Tử Thiên cũng biết công dụng của nó anh cũng không cự tuyệt. Thật ra Đỉnh Hương cũng cho vợ chồng Bạch quân gia uống nhưng cô đã pha loãng đi rất nhiều để họ dùng nhiều lần khiến họ không phát hiện mà thôi.

“Hai cậu mang về phòng tự mình uống.”

Hai người nhận lấy chén nước nhỏ cũng không khác gì bình thường nhưng lão đại muốn bọn họ về phòng uống cũng không có cách nào. “Àn, lão đại.”

Họ trở về phòng liền đem chén nước uống vào sau đó chỉ cảm thấy toàn thân vô cùng đau đớn qua một lúc thân thể lại tiết ra thứ dịch nhờn hôi đen. Hai người đều vội vàng chạy vào phòng tắm, cũng không biết lão đại cho họ uống thứ gì Việt Bản, Minh Viễn đều cảm thấy sức lực tăng lên đáng kể, thân thể nhưng nhẹ nhàng hơn.

Còn mua đến ngày thứ ba, theo Việt Bản báo cáo cũng đã quá nửa người bất tỉnh. Bên ngoài người bất tỉnh cũng càng ngày càng nhiều khiến mọi người càng ngày càng lo lắng.

Bệnh viện ở khắp nơi đều đã quá tải nghiêm trọng, số lượng bệnh nhân từ vong càng ngày càng nhiều, đường xá tắc nghẽn, giao thông đình trệ, nhiều phần từ cực đoan lan truyền tin tức cực đoan, mọi người kích động dựng lên vài cuộc biểu tình, bạo động đều bị ZF đàn áp nhanh chóng.

Nhà nước khuyến cáo mọi người không có việc gì thì tránh ra ngoài, khiến bệnh dịch lây nhiễm nghiêm trọng hơn.

Đến tối cơn mưa nhỏ dần rồi từ từ tạnh hẳn, bệnh dịch cũng theo có mà giảm xuống khiến mọi người cũng chậm rãi thả lỏng. Nhưng Đỉnh Hương và Hàn Tử Thiên đều biết đây chỉ là giây phút yên bình trước giông bão.

Sáng hôm sau, những người bất tỉnh đột nhiên tỉnh dậy cắn người, mỗi nhà đều truyền ra tiếng kêu, những âm thanh sợ hãi cùng tuyệt vọng.

“Vợ à, em đang làm gì sao lại cắn anh A a ...”

“Cứu mạng, giết người ... a ... đừng qua đây ...”

“Con gái, không không ...”

“Ba sao lại cắn con... a ... đừng ... chồng anh bị sao vậy ... không ... cứu”.

Thấy người thân tình lại chưa kịp vui mừng đã thấy gương mặt người thân nhanh chóng trở nên hư thối. Đầu lác lác lư, khuôn mặt đáng sợ, ánh mắt xám trắng, miệng trào ra huyết dịch đen tanh tươi, ngón tay trở nên nhỏ gầy, móng tay dài ra, nhào về phía họ cắn.

- - - - -

Hàn Tử Thiên tập hợp tất cả những người còn tỉnh táo phân chia làm ba nhóm do hắn, Việt Bản, Minh Viễn chỉ huy đi xử lý những người bị nhiễm bệnh. Trong những căn phòng đó đều là người thân, là anh em của họ nhiều người mất đầu do ứng, tay đều nắm chặt súng. Trước khi tiến hành Hàn Tử Thiên cho những người không đủ can đảm nổ súng đều ở lại.

Cuối cùng mỗi đội đều có tầm 20 người, riêng biệt thự của Hàn Tử Thiên không có người bị nhiễm còn lại 11 căn khác nhóm Hàn Tử Thiên phụ trách bốn căn đầu, kế tiếp Minh Viễn phụ trách bốn căn tiếp, còn lại ba căn do nhóm Việt Bản đảm nhận.

Hàn Tử Thiên quay sang nói với Đỉnh Hương. “Em lên nghỉ một chút đi, anh rất nhanh liền quay trở lại.”

Đỉnh Hương thấy Hàn Tử Thiên nói vậy vội nói “Em cũng muốn đi, em không sao sẽ không gây trở ngại cho anh.” Đưa sao giờ chính là thời điểm mặt thể bắt đầu hiện tại cô cần thích ứng dần chứ không phải ngồi yên chờ Hàn Tử Thiên bảo vệ.

Hàn Tử Thiên cũng biết cần mang cô đi thích ứng với hoàn cảnh thay đổi nhưng dù sao cũng là bảo bối trong lòng hắn, để cô phải cùng hắn lăn lộn Hàn Tử Thiên thực sự vẫn đau lòng. “Vây em nhớ phải theo sát anh biết không.”

Đỉnh Hương nghe vậy liền vui vẻ, gạt cái đầu nhỏ tò về mình đã biết.

Hàn Tử Thiên quay sang mọi người ra ám hiệu, mọi người nhanh chóng tản ra tiến hành nhiệm vụ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Mn tiếp tục vote nha.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mặt Thể Cẩu Vết Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Thích ứng

Tác giả: Mật Nhì

Hàn Tử Thiên tiến vào căn phòng đầu tiên gõ ám hiệu lên cửa, đây là Hàn Tử Thiên đã quy định trước, như vậy sẽ dễ dàng phân biệt được phòng nào có người bị nhiễm.

Bên trong truyền ra tiếng gõ ám hiệu đáp lại, Hàn Tử Thiên quay đầu lại ra hiệu mở cửa. Bên trong là một thanh niên cường tráng “Lão đại.”

“Vất vả cho cậu rồi cậu về phòng nghỉ ngơi một chút đi.” Nói rồi Hàn Tử Thiên mang theo người tiếp tục tiến đến các phòng khác. Hai phòng đầu đều không có chuyện gì mọi người đều ổn. Phòng thứ ba khi gõ ám hiệu trong phòng một mảng yên tĩnh. Mọi người nâng súng lên, chậm rãi mở cửa tiến vào chỉ thấy trên giường có một lão thẩm thẩm đang nằm yên, âm thẩm thờ phào tiến lại gần xem xét.

Thăm thăm trên giường đột nhiên ngồi bật dậy, phát ra một tiếng rống to. Đỉnh Hương đã có chuẩn bị trước mắt thấy thăm thăm định nhào qua cô bắt một phát xuyên qua đầu, nhìn thấy người ngã xuống mọi người lúc này mới giật mình. Hàn Tử Thiên cũng định ra tay nhưng thấy Đỉnh Hương chau động cũng nhường cô.

“Chú ý một chút đừng có thất thân.” Hàn Tử Thiên dặn dò, mọi người vội vàng gạt đầu có chút xấu hổ, không quên cảm ơn Đỉnh Hương. May mắn phu nhân phản ứng nhanh không họ cũng bị cắn rồi.

Hàn Tử Thiên mang đội tiến đến các căn phòng khác hơn ba tiếng đồng hồ thì cũng giải quyết xong tất cả. Bên Việt Bản, Minh Viễn cũng đã xử lý xong, Hàn Tử Thiên sai người đào hố thu thập tất cả xác lại đem đi đốt. Sau khi thống kê lại số người bị lây nhiễm khá lớn hiện tại chỉ còn lại 93 người.

“Hiện tại mặt thể đã đến, mọi người cần phải chú ý nếu bị tang thì cáo rất có thể sẽ biến thành tang thì nên làm việc phải hết sức cẩn trọng, Việt Bản đem những người còn sống sót phân phối lại nơi ở một chút.”

“Àn, lão đại.” Việt Bản đáp, lời kéo Minh Viễn đi theo phụ giúp.

“Mọi người nghỉ ngơi đi bắt đầu từ ngày mai mọi người sẽ phải ra ngoài thích ứng với tình hình hiện tại.” Nói xong liền lời kéo Đỉnh Hương về phòng.

"Bảo bối, em thấy thế nào rồi không sao chứ." Hàn Tử Thiên ôm Đỉnh Hương vào lòng hỏi.

Đỉnh Hương thấy hắn ti nỉ như vậy rất vui vẻ, bề ngoài cô tỏ ra trấn định nổ súng nhưng kì thật trong lòng cô vẫn còn sợ hãi, nắm xong tay còn hơi run một chút vậy mà Hàn Tử Thiên vẫn có thể phát hiện được.

Sáng hôm sau, Hàn Tử Thiên lại một lần nữa chia đội tổng cộng tất cả có 93 người, trừ người già, phụ nữ và trẻ em thì còn 75 người. Một đội có 25 người, đội một do Hàn Tử Thiên chỉ huy, đội hai và đội ba lần lượt là Việt Bản, Minh Viễn.

Hàn Tử Thiên để đội ba ở lại tiến hành công tác bảo vệ khu biệt thự, đội một hai thì ra ngoài giết tang thi thu thập vật tư.

Tối qua Hàn Tử Thiên đã để Đinh Hương lấy ra mười chiếc Jeep để ở dưới hầm để xe, hiện tại hẳn chưa muốn Đinh Hương để lộ không gian vội rất có thể sẽ gây nguy hiểm cho cô.

Đinh Hương theo Hàn Tử Thiên lên xe ra ngoài. Hiện tại mặt trời đã lên cao, thời điểm đầu tận thế tang thi vẫn chưa kịp thích ứng với ánh sáng mặt trời lên số lượng tang thi không đông lắm.

Trên đường khắp nơi đều là cảnh tượng đồ vật bị đập phá hư hỏng, tang thi lác đác vài con đi qua đi lại. Qua cửa sổ, Đinh Hương nhìn thấy một tang thi ngồi ở ven đường bên cạnh một cái xác từ từ đưa tay ra móc ruột đưa lên miệng nhai nuốt máu tươi trào ra chảy xuống nền đất.

Tuy đã có chuẩn bị tâm lý trước nhưng Đinh Hương vẫn không thể ngăn được cảm giác buồn nôn ập tới, cô chỉ có thể quay đầu không nhìn tiếp cố gắng nhịn xuống.

Bên cạnh một ngõ hẻm, một người đàn ông vừa chạy vừa kêu cứu dẫn đến không ít tang thi đuổi theo anh ta, chẳng bao lâu anh ta bị bắt trở thành đồ ăn cho bọn chúng.

Đoàn xe của Hàn Tử Thiên gây động tĩnh khá lớn khiến cho đám tang thi chú ý tuy rằng chưa quên thuộc với ánh mắt trời nhưng tang thi vô thức chậm chạp vẫn chạy về phía thức ăn.

Tang thi dựa vào khứu giác và thính giác để phát hiện người, chúng vây quanh đoàn xe.

Hàn Tử Thiên thấy số lượng tang thi tiến lại cũng không phải quá nhiều liền hạ lệnh mọi người xuống làm quen.

"Không được nổ súng lấy dao ra, điểm yếu của tang thi là đầu."

"Rõ, lão đại."

Đinh Hương nắm chặt dao găm bước xuống xe, dùng súng bắn chết thi cô còn có thể nhưng trực tiếp ở cự ly gần như vậy cô vẫn rất sợ hãi.

"Hương hương, tiến lên thử đừng sợ, anh ở phía sau quan sát cho em." Hàn Tử Thiên ôm cô vào lòng nhẹ nhàng an ủi, rồi đẩy Đinh Hương đến trước mắt một tang thi đang bước tới.

"Gràoooooooo...". Tang thi thấy con mồi liền gào thét nhào tới.

Đinh Hương nắm chặt dao găm hướng về phía phát ra tiếng gào chém qua, nhanh chóng chém đứt đầu tang thi, mùi máu tanh tươi theo vết cắt bắn ra. Đinh Hương vội vàng né tránh.

Chưa đầy ba mươi phút đã giải quyết xong, không có người nào bị thương Hàn Tử Thiên khá hài lòng với kết quả này. Hạ lệnh cho mọi người lên xe tiếp tục đi về phía trước.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Dị năng

Tác giả: Mật Nhi

Hàn Tử Thiên mang theo đội của mình hướng về phía siêu thị gần nhất mà đi, trên đường nếu gặp lượng tang thi nhiều thì dừng lại giải quyết.

Đến cửa siêu thị, Hàn Tử Thiên cho vài người ở lại giữ xe và tiện thông báo tình hình bên ngoài còn hẳn mang nhưng người còn lại tiến vào.

Siêu thị này không quá lớn chỉ có hai tầng lượng tang thi cũng không nhiều bọn họ giải quyết một chút liền xong. Hàn Tử Thiên để mọi người thu thập đồ còn mình thì kéo Đinh Hương đến một hướng khác.

Vừa rồi lúc đánh tang thi hắn vô tình nhìn thấy kho hàng vẫn còn khoá chặt nói không chừng bên trong còn nhiều hàng mới nhập về.

"Pằng pằng...". Hàn Tử Thiên bắn mấy phát mới có thể mở được cửa.

"Em đi theo phía sau anh nhớ chú ý cẩn thận."

Đinh Hương gạt nhẹ đầu rồi theo bước chân của Hàn Tử Thiên tiến vào.

Nhìn kho hàng từng kệ từng kệ hàng hoá xếp ngăn nắp. Không đợi Hàn Tử Thiên ra hiệu Đinh Hương đã đến gần bắt đầu thu hàng hoá vào.

Hàn Tử Thiên như cảm thấy gì đó. "Hương Hương, cẩn... " thận. Hắn còn chưa nói xong một cơn gió đã đánh đến chỗ Đinh Hương.

"Gràoo..."

"A...". Đinh Hương giờ dao lên đỡ, vẫn bị đánh bật ra phía sau đập vào tường.

"Tử Thiên, không tốt là tang thi biến bị tốc độ."

"Àn, em lùi lại phía sau một chút, cẩn thận đề phòng." Hàn Tử Thiên tiến lên đánh nhau với tang thi biến dị. Nhưng tốc độ của nó quá nhanh Hàn Tử Thiên không thể đánh trúng hay nắm bắt được.

Tuy Hàn Tử Thiên không thể đánh trúng nhưng tang thi cũng không thể gây thương tích cho hắn.

Đồ ăn trước mặt thật đánh ghệt, nó đánh đến nóng này.

Bỗng tang thi dùng tốc độ nhanh nhất đánh về phía Đinh Hương ở ngay gần đó. Hàn Tử Thiên nhìn móng vuốt của tang thi gần ngay trước mặt Đinh Hương, mắt như muốn nứt ra.

"Khôngggggg...". Theo tiếng thét của Hàn Tử Thiên một tia sét đánh thẳng vào đỉnh đầu tang thi biến dị chết ngay tại chỗ.

Hàn Tử Thiên cũng chẳng thêm quan tâm vội vàng chạy đến ôm chặt Đinh Hương vào lòng. "Bảo bối, không sao, không sao, đã không sao rồi." Hắn nói rất vội cũng không biết là đang an ủi Đinh Hương hay tự an ủi mình nữa.

Đinh Hương thấy hắn cuồng lên như vậy liền nhẹ nhàng vỗ về. "Em không sao, không có việc gì, anh đã cứu em kịp thời mà phải không, em không sao thật." Thật ra Đinh Hương lúc đó cũng chuẩn bị nhảy vào không gian nhưng có vẻ Hàn Tử Thiên đã quên mất.

Ôm Đinh Hương một lúc Hàn Tử Thiên mới bình tĩnh lại được. Cảm nhận trong người có dòng sức mạnh chuyển động. Hàn Tử Thiên thử tập trung sức mạnh ở lòng bàn tay, lúc này lòng bàn tay hắn xuất hiện lôi điện, hắn vẫn cảm thấy trong cơ thể còn nguồn sức mạnh ẩn lại không có dấu hiệu muốn bộc phát. "Dị năng?"

Thấy Hàn Tử Thiên thất mắc Đinh Hương gạt gài đầu. "Àn, dị năng của anh là lôi hệ rất cường đại phạm vi tấn công rất lớn a."

Nói xong Đinh Hương bước tới gần tang thi biến dị lấy dao cắm vào đầu nó lấy ra một viên đá nhìn hệt viên như kim cương nhỏ hình bầu dục. "Đây là tinh hạch em đã nói với anh có thể giúp thăng cấp dị năng, có điều không thể dùng bừa được hệ nào thì chỉ có thể dùng tinh hạch hệ ấy mới được." Nói rồi cô đưa tinh hạch cho Hàn Tử Thiên.

"Vậy tang thi bình thường không có tinh hạch sao?" Tang thi bình thường bên ngoài rất nhiều nhưng tang thi biến dị có vẻ ít.

"Tang thi bình thường cũng có nhưng xác suất không nhiều lắm, tính hạch có thể dùng thẳng cấp nhưng hiệu quả không cao."

Hàn Tử Thiên thấy vậy cũng không nói gì thêm nói Đinh Hương thu hết mọi thứ vào không gian rồi mang cô ra ngoài.

Bên ngoài mọi người cũng đã thu thập đầy xe không thể chứa thêm nữa. Hàn Tử Thiên nhìn trời cũng không còn sớm bên hạ lệnh trở về, buổi tối tang thi sẽ nhiều hơn hành động cũng khó khăn hơn. Hân cũng không có muốn cố quá làm gì ngày đầu tiên cứ tạm thời như vậy.

Đội Hàn Tử Thiên trở về không lâu thì đội của Minh Viễn cũng trở về mang theo không ít vật tư.

Đội ngũ của Hàn Tử Thiên chỉ có một mình hân kích phát dị năng, còn đội Minh Viễn ngoài cậu kích phát dị năng hệ kim thì còn hai người nữa là hệ mộc và thánh giác.

Có lẽ do mới kích phát dị năng nên năng lực của họ còn khá yếu kém, không có lực công kích lớn nhưng thánh giác hiện tại có thể nghe được động tĩnh trong vòng 500m khá hữu dụng.

Những ngày kế tiếp, các đội thay nhau ra ngoài thu thập vật tư Hàn Tử Thiên lệnh cho mọi người khi giết tang thi chú ý xem trong đầu chúng có tính hạch thì đào ra mang về. Số lượng người trong đội kích phát dị năng cũng tăng thêm nhiều, Việt Bản là dị năng không gian diện tích cũng tương đối lớn khoảng chừng 100m2.

Tính hạch trong đầu tang thi bình thường rất ít, tang thi cũng đã quên với ánh sáng mặt trời, bắt đầu tiến hóa tốc độ đã không còn chậm chạp như trước nữa. Tốc độ tiến hóa của tang thi còn nhanh hơn con người.

.....

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Bệnh viện

Tác giả: Mạt Nhi

Trong khoảng thời gian năm ngày mọi người đều thích ứng khá tốt. Có Đinh Hương cung cấp thông tin cách thẳng cấp dị năng của mọi người đều được nâng cao. Tuy nhiên, giờ mới là thời kì đầu mạt thế tính hạch xuất hiện không nhiều có tính hạch cùng loại với dị năng của mình còn khó kiểm hơn. Họ chỉ có thể luyện tập dị năng cho thành thạo hơn.

Đinh Hương cầm một ít điểm tâm tiến vào thư phòng. "Đã muộn thế này anh còn không đi ngủ sao đã không còn sớm nữa."

Hàn Tử Thiên thấy Đinh Hương vào liền bước đến đỡ đồ trên tay cho cô. "Em cũng biết không thể ở đây mãi được đây không phải cách, em lại đây nhìn một chút." Nói rồi Hàn Tử Thiên kéo Đinh Hương đến xem bản đồ chỉ. "Theo một ít thông tin nghe từ trên đài hiện tại có nhiều nơi đã lập các căn cứ tự phát nhưng thủ đô B thị vẫn là an toàn nhất tuy nhiên đường đi có chút khó khăn, còn một nơi cách đây không quá xa là doanh trại huấn luyện lính đặc chủng tại L tính nơi này địa hình hiểm trở dễ phòng thủ khó tấn công chúng ta có thể tự lập căn cứ tại đây nhưng lại không có nhiều thông tin về tình hình nơi này, anh đang cân nhắc xem chúng ta nên chọn hướng nào." Thật ra hân hướng về phía đi L tính nhiều hơn dù sao thì nam nhân ai mà không có khát vọng nắm quyền lực trong tay, Hàn Tử Thiên cũng không ngoại lệ. Đồ hân thu thập trước mặt thế cũng đủ để xây dựng được một căn cứ ổn định, hân hiện tại thiếu nhân lực tài các ngành nghề.

Đinh Hương ngồi cùng hân nói chuyện một lúc rồi cùng nhau đi nghỉ.

Sáng hôm sau, mọi người tập hợp lại hôm nay Hàn Tử Thiên muốn tiến vào bệnh viện tìm kiếm thứ hữu dụng, bệnh viện lượng tang thi tập trung vô cùng đông đúc nên Hàn Tử Thiên dẫn theo hầu hết tất cả mọi người có dị năng cùng kĩ năng chiến đấu cao, chỉ để lại 20 người ở lại canh gác, bảo vệ.

Mọi người kiểm tra lại trang bị của mình lần cuối rồi lần lượt bước lên xe. Mười chiếc xe Jeep nối đuôi nhau tiến về phía trước.

Đại sảnh bệnh viện tang thi đông nghịt nghịt, Hàn Tử Thiên mang đội tiến vào theo hướng cửa sau, mọi người tiêu diệt tang thi không gây động tĩnh quá lớn, leo lên tầng hai liền giao tăng này có Việt Bản, Minh Viễn xử lí. Hàn Tử Thiên chỉ mang theo một mình Đinh Hương lên lầu ba, lầu ba là nơi tiến hành việc xét nghiệm và phẫu thuật có nhiều máy móc mà Hàn Tử Thiên hân cần.

Tiến lên tầng ba, ở đây yên tĩnh lạ thường tuy vẫn có vài tang thi qua lại nhưng hết sức không hợp lý. "Hương Hương, em cẩn thận một chút ở đây có thể có tang thi biến dị."

"Ân." Vài ngày này cô đều cố gắng, hiện tại đối mặt với tang thi đã bình tĩnh hơn nhiều.

Hàn Tử Thiên mang Đinh Hương tiến vào phòng xét nghiệm máu, đồ vật bị vắt từ tung, kính vỡ thành từng mảnh lung tung trên đất, có nhiều nơi cháy đen, may mắn máy móc ở đây vẫn còn vài chiếc không bị ảnh hưởng. Hàn Tử Thiên liền để cô thu hết vào không gian, bỗng dưng Hàn Tử Thiên ôm Đinh Hương lần vài vòng trên mặt đất, chỗ bọn họ vừa đứng đã bị cháy đen còn nghe thấy tiếng "Loẹt... xoẹt..." do vài tia sét chưa kịp tan đi phát ra.

"Lỗi hệ." Ánh mắt Hàn Tử Thiên hơi trầm xuống.

"Rống..." Một bóng đen với tốc độ cực nhanh đánh đến, Hàn Tử Thiên quả cầu điện đánh về phía đó, bóng đen nhanh nhẹn né tránh một cách nhẹ nhàng.

Đinh Hương cũng nhìn thấy. "Là tang thi cấp một."

Vậy mà tang thi ở đây lại thẳng cấp nhanh như vậy, hân là do tang thi trước mặt này nên tầng này không có nhiều tang thi dám đến gần. Hàn Tử Thiên hân do có Đinh Hương nắm tiền cơ trợ giúp hướng dẫn hiện tại cũng mới chỉ ở đỉnh sơ cấp. Giờ muốn đối đầu với tang thi này vẫn có chút khó khăn.

"Em đi các phòng khác xem có thứ gì hữu dụng thì thu vào, anh ở đây đánh với nó."

Đinh Hương biết hiện tại cô ở lại chỉ sợ càng khiến hân phân tâm, cô ôm lấy anh từ phía sau. "Anh cẩn thận đừng để bị thương."

"Ân, em cũng chú ý một chút có nguy hiểm liền trốn vào không gian biết không, không được cậy mạnh."

"Được, được em biết rồi." Nói rồi Đinh Hương chạy một mạch ra cửa, tang thi thấy vậy liền đánh lòi điện qua Hàn Tử Thiên cũng đánh ra cột lòi điện chặn lòi điện của tang thi nhưng không chặn được may mắn Đinh Hương chạy nhanh tránh kịp thời.

Hàn Tử Thiên thấy vậy hơi trầm xuống, lòi điện của hân không so được với tang thi điều này hân đã định liệu trước nhưng tang thi này tốc độ cũng khá nhanh không kém gì tang thi hân gặp tại siêu thị chỉ có thể tốc chiến tốc thắng.

Hàn Tử Thiên tiếp cận lại gần đánh một lòi điện qua khiến tang thi cũng vội đánh trả, trong lúc này hân xuất hiện phía sau lưng tang thi dùng dao găm hướng về phía đầu tang thi. Nó dùng tốc độ của mình né tránh những vẫn bị đâm trúng cánh tay, tang thi như không có cảm giác hướng về phía Hàn Tử Thiên liên tục tấn công.

.....

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Bệnh viện (tiếp)

Tác giả: Mạt Nhi

Một người một tang thi đánh nhau, nhìn như không phân cao thấp, nhưng kì thực thể lực và dị năng của Hàn Tử Thiên đã hao gần hết còn tang thi nhìn như không có việc gì. Hàn Tử Thiên vừa đánh vừa quan sát tình hình xung

quanh hiện tại hẳn chỉ có thể tương kế tựu kế mới có thể giết tang thi này.

- - - - -

~~~~~

Bên này Đinh Hương sau khi rời đi, cô qua từng phòng xem xét các thiết bị chi cần còn dùng được cô đều thu vào, gấp tang thi cũng không nhiều đâu là tang thi cấp thấp cô giải quyết chúng rất dễ dàng. Tuy lo lắng cho Hàn Tử Thiên nhưng cô biết cô không thể giúp được gì chỉ có thể tin tưởng hẳn.

Thành quả cũng hơi khá tốt, tầng này xem ra được tang thi biến dị chiếm lĩnh các thiết bị y tế cũng không có nhiều thứ bị hư hỏng. Đinh Hương đi đến phòng phẫu thuật xem xét vừa bước vào cô chỉ thấy chóiáng vánh một chút sau đó trước mặt xuất hiện rất nhiều tang thi, là ảo giác sao cô có cảm giác không đúng lắm vừa này cô bước vào rõ ràng thấy trong phòng không có ai, nhưng thấy tang thi đánh tới cô cũng không dám lơ là hết né lại chém lại đánh.

Số lượng tang thi cũng quá nhiều rồi như không bao giờ hết liên tục xông lên, Đinh Hương vẫn luôn cảm giác không đúng chỗ nào. Bỗng một ý nghĩ chợt lóe lên, cô không tiếp tục đánh tang thi nữa mà ngồi xuống khoanh chân lại tĩnh tâm, trước mặt tang thi vẫn rít gào đánh tới mòng vuốt của tang thi đánh đến gần Đinh Hương khi chạm vào cô thì trực tiếp xuyên qua. Đinh Hương thờ phào nhẹ nhõm xem ra cô đoán đúng rồi trong này có tang thi hệ tinh thần, thứ cô nhìn thấy trước mắt do nó tạo ra hẳn là muốn cô tiêu hao hết sức lực rồi mới ra tay.

Khi Đinh Hương mở mắt ra lần nữa trong phòng không có một ai. “Người ra đây đi, ảo giác của người không có hiệu quả với ta đâu.” Do cô có không gian thường dùng tinh thần lực để điều khiển nhiều thứ trong đó khiến tinh thần lực của cô cường đại hơn nhiều, tang thi tinh thần này xem ra chỉ mới sơ cấp may mắn cô có thể đối phó được.

Tang thi thấy thức ăn trước mặt không bị ảo giác của mình ảnh hưởng rống gằn đánh tới, Đinh Hương đã có chuẩn bị trước nghiêng người né tránh, dao trong cũng thuận thế chiếm xuống cắt đứt một tay tang thi. Đinh Hương không ham chiến chém xong liền lùi lại, may mà tang thi hệ tinh thần lực chiến đấu không cao không chỉ sợ có đánh phải trốn vào không gian đợi Hàn Tử Thiên đến cứu rồi. Thật khó tưởng tượng nơi này lại có đến hai tang thi biến dị cùng chiếm đóng.

Tang thi bị cắt mất một tay điên cuồng đánh về phía Đinh Hương không cho cô cơ hội nghỉ ngơi, tốc độ của tang thi này cũng khá nhanh cô phải tập trung cao độ mới không bị nó đánh trúng. Trong cơ thể lúc này bỗng dưng sản sinh ra một lượng lớn sức mạnh tập trung ở bàn tay, cô không nghĩ nhiều lập tức bắn luồng sức mạnh này về phía tang thi một băng tiễn từ trong lòng bàn tay Đinh Hương thoát ra cắm ngay đầu tang thi, cô thấy người nhìn tay mình không ngờ cô còn có dị năng điều này khiến cô vui mừng hết sức, mọi người từng người đều thức tỉnh dị năng tùy cô không nói gì nhưng trong lòng vẫn có chút không được thoải mái hiện tại cô cũng có dị năng thật sự quá tốt.

~~~~~

~~~~~

Trong phòng xét nghiệm máu lúc này Hàn Tử Thiên đang cố dụ tang thi vào vùng nước hẳn tồn không ít công sức mới bày ra được, khi thấy tang thi bay đến vùng nước hẳn không chút do dự đánh một cột lôi điện qua, tang thi không phòng bị dưới chân bị giật điện mạnh. Hàn Tử Thiên biết một chiêu này không thể giải quyết được nó thừa dịp tang thi bị điện giật không thể cử động dao trong nhanh phóng qua cắt đứt đầu tang thi. Nhìn thấy tang thi ngã xuống lúc này Hàn Tử Thiên mới ngồi xuống thở dốc, tang thi này đến vừa đúng lúc tỉnh hạch này có thể giúp hẳn thăng cấp rồi. Hàn Tử Thiên móc tỉnh hạch trong đầu tang thi ra quan sát tỉnh hạch lõi hệ có màu vàng tím, tỉnh hạch cũng to hơn những tỉnh hạch hẳn tìm được trước kia một chút.

Hàn Tử Thiên không ngồi nghỉ lâu cất tỉnh hạch vào trong túi rồi đi tìm Đinh Hương, hẳn vừa bước ra khỏi cửa đã nhìn thấy Đinh Hương đang bước về phía này. Đinh Hương thấy Hàn Tử Thiên toàn thân đều là vết thương lo lắng chạy quay, tuy không bị tang thi cắn nhưng Hàn Tử Thiên bị không ít tia sét đánh trúng Đinh Hương nhìn thấy vô cùng đau lòng cô vội lấy ra một ít nước suối cho Hàn Tử Thiên uống. Hẳn cũng không nhiều lời nhận lấy liền uống vào, các vết thương dựa vào tốc độ mất thương có thấy từ từ khép lại.

~~~~~

Hàn Tử Thiên thấy trên người Đinh Hương quần áo cũng bị rách vội hỏi. “Em không sao chứ không phải báo xem gấp nguy hiểm thì trốn sao?”

~~~~~

“Em không sao, anh nhìn này.” Sở hẳn lo lắng cô vội vàng xoa tay, sau đó không đợi được tạo một khối băng trên tay khoe với hẳn.

~~~~~

“Băng hệ, báo bối em thật giỏi.” Hàn Tử Thiên thấy cô có dị năng cũng vui vẻ, như thế có thể giúp cô giảm bớt nguy hiểm.

~~~~~

“Chúng ta xuống dưới xem bọn họ xử lí thế nào rồi.” Nói rồi Hàn Tử Thiên nắm tay Đinh Hương đi.

~~~~~

~~~~~

~~~~~

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Trở về

Tác giả: Mật Nhì

Hai người chưa đi được vài bước đã thấy đám người Việt Bản, Minh Viễn đi lên, họ nhìn thấy hai người quần áo có chút tà tử có hơi kinh ngạc. “Lão đại, hai người không sao chứ.”

Hàn Tử Thiên phẩy phẩy tay tỏ vẻ không có việc gì. “Cậu báo cáo tình hình bên dưới thế nào rồi.”

Việt Bản nhanh chóng báo cáo mọi thứ hẳn thu được. Hàn Tử Thiên khá hài lòng với kết quả hôm nay.

“Lão đại, chúng ta còn tìm được vài người bị mắc kẹt trong này.” Minh Viễn cũng vội vàng báo cáo.

“Cậu dẫn họ tới đây, hỏi họ một chút xem họ làm nghề gì nếu hữu dụng thì giữ lại, còn không thì đợi ra khỏi đây cho họ chút đồ ăn.”

“Àn.”

“Không hay rồi lão đại, các tang thi dưới lầu một hình như đã phát hiện ra chúng ta, chúng đang cố phá đồ ta chặn cửa muốn xông lên.”

Hàn Tử Thiên nghe vậy liền biết không ổn, chắc hẳn do tang thi biến dị cấp một kia đã chết nhưng tang thi kia cũng không e dè gì mà tràn vào.

“Tập hợp mọi người chúng ta nhảy xuống dưới.” Nói xong Hàn Tử Thiên đi xung quanh quan sát chọn nơi ngoài cửa sổ ít tang thi nhất thả dây, mọi người thấy vậy cũng làm theo.

“Các cậu xuống dưới nhanh chóng giải quyết tang thi bên dưới không được để chúng gọi xem tang thi khác đến nữa.”

“Rõ, lão đại.”

Rầm “Rồng ...”, “Grừ ...” Tang thi điên cuồng gào thét tông vào cửa muốn xông vào. Vài người vừa được cứu ra mặt mũi đều xanh mét không ngừng run rẩy, còn người của Hàn Tử Thiên làm việc vô cùng trật tự ai nên làm việc gì thì làm việc nấy, họ lần lượt bám theo dây trượt xuống.

“Mấy người bám vào dây trượt xuống dưới nhanh lên tang thi sắp xông vào đến nơi rồi.” Ngay khi đến lượt mấy người vừa được cứu họ không ngừng lắc đầu gào khóc không chịu đi xuống khiến Hoắc Kỳ rất khó chịu tang thi đã sắp xông vào đến nơi họ vẫn còn ở đây lằng nhằng.

Hoắc Kỳ rút súng ra. “Hiện tại nhanh chóng xuống dưới cho tôi, nếu không không cần đợi chúng xông vào tôi cho mọi người một phát.”

Vài người đàn ông nghe hẳn nói vậy không dám cố chấp nữa nhanh chóng bám dây leo xuống, Thiên Lam oán hận rõ ràng à xình đẹp như vậy mà mấy người ở đây không có ai biết thương hoa tiếc ngọc gì hết. Trước đây Thiên Lam là tiểu hoa đán rất được chú ý trong giới nên khá kiêu ngạo tuy bị nhốt vài ngày không được ăn uống đầy đủ, tinh thần hoảng hốt khiến cô trở nên xanh xao và gầy hơn hẳn nhưng vẫn còn nét đẹp vốn có. À không tin họ có vũ khí mà còn sợ lũ quái vật ngoài kia, nhìn khẩu súng đang chìa về phía mình à chỉ có thể cắn răng bám sợi dây mà xuống.

Chân à vừa chạm đất thì cánh cửa kia có vẻ như không thể chống đỡ thêm nữa, à độc ác nghĩ bọn họ đều bị quái vật ăn thịt hết đi dám đối xử với à như vậy đều đáng chết.

Hàn Tử Thiên cũng thấy được cánh cửa không thể chống đỡ được, lệnh cho mọi người nhanh chóng nhảy xuống không cần giữ cửa nữa. Hẳn một tay ôm eo Đinh Hương một tay nắm lấy sợi dây nhảy xuống. May mắn top cuối cùng xuống đến nơi tang thi mới vọt vào, mọi người đều thờ phào nhẹ nhõm.

~~~~~

“Không được mắt cảnh giác, nhanh chóng thu xếp chúng ta trở về.”

“Rõ, lão đại.”

Trong nhóm người được cứu Minh Viễn giữ lại ba người bác sĩ, một đôi vợ chồng vợ làm kế toán chồng là kĩ sư điện, thật ra còn vài người khá hữu dụng nhưng anh không định giữ lại khi này nhảy xuống chỉ có vài người này đến lượt họ tự gác nhảy xuống còn những người khác đều chỉ mãi gào khóc khiến bọn họ tốn nhiều thời gian làm ảnh hưởng đến đội ngũ dù những người đó có hữu dụng đi chăng nữa anh cũng không cần. Minh Viễn cho người đưa họ thức ăn và nước uống rồi đuổi đi.

Những người đó ngỡ ngàng không hiểu. “Tại sao các anh lại đuổi chúng tôi đi, đã cứu thì xin hãy cứu cho chót chứ, cho chúng tôi đi theo với.”

“Chúng tôi không có nghĩa vụ phải mang theo các người nếu không đi chút nữa tang thi đến thì không ai cứu mấy người đâu.”

Thiên Lam không thể tin được á vát và lăm mồi thoát ra khỏi các bệnh viện chết tiệt kia tưởng rằng hiện tại có thể theo đội ngũ mạnh mẽ bảo vệ mình vậy mà họ định vứt bỏ á, á không cam lòng nói: “Các anh có vũ khí, bảo vệ dân thường chúng tôi là trách nhiệm của các anh không phải sao, quân đội chắc hẳn cũng sắp đến tiêu diệt lũ quái vật kia cứu mọi người, các anh không thể bỏ lại chúng tôi.”

Minh Viễn không kiên nhẫn nghe họ kêu gào, rút súng bắn chết một tang thi cách đó không xa. “Nhìn thấy chưa, nếu hiện tại còn không đi tôi cho mỗi người các người một phát giống như nó vậy.”

Có người vẫn không cam lòng chỉ năm người được giữ lại. “Vậy tại sao anh cho bọn họ theo, chúng tôi lại không thể.”

Minh Viễn cũng lười giải thích với bọn họ, lau súng trong tay nói: “Bởi vì tôi thích.” Nói xong anh quay đầu báo cáo với Hàn Tử Thiên.

Đoàn xe nhanh chóng chỉnh lý xong rời khỏi, không chút do dự muốn mang theo những người còn đang đứng đó nhìn theo đoàn xe dần dần khuất bóng.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Câu like cầu phiếu☺.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thế Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Thăng cấp

Tác giả: Mật Nhi

Kết quả cuối cùng là quyết định đi L tình lập căn cứ nha mn.

.....

Vừa về đến cửa khu biệt thự Hàn Tử Thiên đã thấy bên ngoài có nhiều tang thi đi loanh quanh, hắn để lại 20 người không thể nào họ để yên cho tang thi ở gần mà không xử lí.

"Minh Viễn, cậu mang một nhóm đi giải quyết tang thi trước cửa đi."

Minh Viễn lĩnh lệnh mang theo anh em, chưa đến mười phút đã xong.

Hàn Tử Thiên lái xe vừa hướng công, phía trong công tắt cả mọi người đều ngồi ở đây, trên người còn có vết thương nhưng có vẻ không quá nghiêm trọng, Hàn Tử Thiên thoáng sững sốt, hắn bước xuống xe tiến lại gần hỏi: “Chuyện gì xảy ra?”

“Lão đại cuối cùng anh cũng về rồi, anh đi không được bao lâu thì chúng tôi bị một nhóm người tập kích.” Họ thấy nhóm người lão đại trở về thì thở ra, may mắn họ còn tưởng nhóm người kia chưa từ bỏ ý định lại muốn tiếp tục tấn công.

“Có chuyện gì đi vào trong rồi nói.” Hàn Tử Thiên đỡ vài người trên mặt đất dậy đi về phía biệt thự.

Thì ra có một nhóm người đã nhòm ngó nơi này của bọn họ đã lâu, thấy đội ngũ của Hàn Tử Thiên hóm rả ra ngoài cũng mang được rất nhiều đồ ăn về họ đã sớm muốn ra tay nhưng lại ngại trong tay đội ngũ có nhiều súng đạn hơn nửa số lượng người đồng. Hôm nay thấy đội mang theo hầu hết mọi người chỉ đại lại một lượng ít để bảo vệ họ mới đánh liều, không nghĩ đến đội có hơn 50 người cũng không đánh lại được 20 người trong khu biệt thự, còn bị tổn thất mấy huynh đệ.

“Mọi người không sao chứ?” Hàn Tử Thiên khá tin tưởng thực lực của bọn họ nên hắn mới an tâm để họ lại bảo vệ.

Mọi người đều lắc đầu. “Tuy có vào anh em bị thương nhưng cũng không có gì đáng ngại, có bốn người kích phát dị năng.”

Hàn Tử Thiên hài lòng gật đầu. “Mọi người hôm nay vất vả rồi, đều quay về nghỉ ngơi sớm đi.”, “Việt Bản cậu sắp xếp cho người mới rồi cũng đi nghỉ đi có gì mai lại bàn tiếp.”

Sau khi mọi người giải tán, Hàn Tử Thiên đứng cạnh cửa sổ trầm ngâm, xem ra nơi này đã có người chú ý đến không thể ở lại lâu, hắn đứng suy nghĩ thêm một lúc nữa rồi trở về phòng.

Trong phòng, Đinh Hương đang điều chỉnh một chiếc đài radio nhỏ, trên đài thi thoáng phát ra âm thanh.

“Rêee ... bị ... tang thi cao... biến thành... tang thi... hãy cẩn thận.” Trên đài đều là những câu nói bị đứt quãng.

Đinh Hương lại đổi tần số. “Tại G thì... xoet ... phát hiện... động vật biến... mọi người... cần chú... ý...” Nhanh như vậy động vật cũng đã bắt đầu biến dị rồi, vậy chắc hẳn chẳng bao lâu nữa thực vật cũng sẽ biến dị khi ấy việc sinh tồn ở tận thế này sẽ càng thêm khó khăn.

Hàn Tử Thiên bước vào thấy Đinh Hương vẻ mặt lo lắng không biết đang nghĩ gì. “Bảo bối sao vậy?”

“Trên đài nói hiện tại đã xuất hiện động vật biến dị chúng rất đáng sợ, em sợ không bao lâu nữa thực vật cũng sẽ biến dị khi ấy con người sẽ càng khó kiếm được thức ăn hơn nữa thực vật có ở khắp nơi rất khó đối phó.” Đinh Hương rúc trong lòng Hàn Tử Thiên nói.

“Đã có động vật biến dị rồi sao nhanh thật, xem ra chúng ta không thể ở lại đây được nữa cần phải tìm được một nơi an toàn mới tốt, bảo bối em đừng lo lắng anh nhất định bảo vệ em thật tốt.”

Sáng hôm sau, Hàn Tử Thiên tiến hành họp đưa ra ý kiến, tranh luận một hồi cuối cùng mọi người bỏ phiếu đi L tình nhiều hơn nên chuyện cứ như vậy được quyết định, Hàn Tử Thiên cũng nghi ngờ về ý kiến này nên cũng không nói gì. Đồ đạc bắt đầu được sắp xếp chuẩn bị ngày mai sẽ bắt đầu xuất phát, hầu hết đều được Việt Bản thu vào không gian nhưng trên xe vẫn để đầy vật tư mọi người đều không muốn không gian của Việt Bản bại lộ với bên ngoài sớm.

Hàn Tử Thiên bước về phòng nắm tinh hạch cấp một lần trước giặt tang thi được trong tay, hiện tại muốn ra ngoài hẳn cần hấp thụ trước mới được bên ngoài có nhiều nguy hiểm không thể lường trước được.

Hàn Tử Thiên ngồi trên giường hấp thụ tinh hạch còn Đinh Hương ngồi bên cạnh hộ pháp cho hắn. Hàn Tử Thiên nắm tinh hạch trong tay nhắm hai mắt lại, điều động năng lượng trong tinh hạch cẩn thận hấp thụ, ban đầu việc hấp thụ khá dễ dàng nhưng về sau hắn như gặp một tảng lá chắn mỏng kim hàn hàn lại, Hàn Tử Thiên biết đây chính là tảng chắn sơ cấp của hắn chỉ cần có thể xông qua được hắn sẽ thành công. Hàn Tử Thiên hấp thụ năng lượng càng thêm mãnh liệt cố gắng đâm thủng tảng lá chắn, mồ hôi chảy ròng ròng, mây hơi chau lại, mắt thấy năng lượng trong tinh hạch ngày càng ít Hàn Tử Thiên đánh liều rút toàn bộ năng lượng trong tinh hạch kết hợp thêm năng lượng sẵn có trong cơ thể một kích xông đến, trên lá chắn xuất hiện vết nứt nhỏ nhưng không qua khỏi tầm mắt hắn, năng lượng trong cơ thể tiêu hao quá lớn, Hàn Tử Thiên cắn răng hắn lại gắng gượng điều động năng lượng một lần nữa cuối cùng tấm chắn vỡ thành từng mảnh nhỏ.

Hàn Tử Thiên cảm thấy tất cả sức lực khô kiệt khi cố gắng xông phá lá chắn nhanh chóng biến mất, nguồn năng lượng trong cơ thể cũng tăng lên gấp đôi, thân thể cũng nhẹ nhàng linh hoạt hơn.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Mn có muốn ít thịt nữa không ạ?☺

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cáo Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 27: Hhh

Tác giả: Mạt Nhi

Đêm hôm ấy, trời nổi gió một cơn mưa bất chợt kéo đến, cơn mưa kì quái mang theo cảm giác âm u khó chịu, sáng hôm sau mưa ngoài trời cũng không có dấu hiệu dừng lại. Hàn Từ Thiên xem xét tình hình chỉ có thể lùi việc khởi hành lại, cũng lệnh cho mọi người nếu không có việc gì nên tránh để dính nước mưa, hẳn còn chưa quên hậu quả của cơn mưa lần trước xảy ra, không biết vẫn nên tránh thì tốt hơn.

Trong phòng, Hàn Từ Thiên vừa tắm xong trên người chỉ quấn một chiếc khăn ngang hông, hẳn vừa lau tóc vừa bước đến cạnh giường nhìn Đinh Hương đang xem phim trên laptop cười vui vẻ. Hôm nay, Đinh Hương chỉ mặc một chiếc váy ngủ hai dây mềm mại chẳng che được bao nhiêu da thịt lại thêm ga giường tối màu khiến làn da của cô càng thêm nổi bật. Hàn Từ Thiên đứng ở bên giường nhìn cô ánh mắt ngày càng nóng bỏng, hẳn mới được ăn bao bới có một lần sau đó có nhiều việc không nghĩ đến, hiện tại thiên thời địa lợi hẳn không ăn thật có lỗi với tiểu Từ Thiên đã cương cứng phía dưới.

Đinh Hương đang xem phim vui vẻ như cảm nhận được ánh mắt của Hàn Từ Thiên quay đầu lại nghi hoặc nhìn hẳn, Hàn Từ Thiên cúi đầu mãnh liệt hôn cô, nụ hôn như mưa rền gió dữ khiến Đinh Hương không kịp thở.

Khi nụ hôn kết thúc, Đinh Hương mơ mơ màng màng không biết quần áo trên người đã bị cởi ra từ lúc nào.

Trên giường cô gái nhỏ mái tóc đen dài, da thịt trắng như đoá hoa sen mới nở, đôi môi đỏ ướt át, lông mi vừa dài vừa đen che đi đôi mắt mơ màng.

Hàn Từ Thiên nhìn mà miệng đắng lưỡi khô, hẳn ngậm một bên bầu ngực dùng răng nanh khẽ cắn, tay cũng không nhàn rỗi nắm lấy bên còn lại xoa nắn. "Vú thật mềm... bảo bối... thật thơm"

Đinh Hương bị hẳn trâu đùa toàn thân đều tê dại khiến cô run rẩy càng thêm lợi hại, đôi môi đỏ mọng khẽ thở dốc. Cả khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn lộ ra dự hoặc, quyến rũ. "Từ Thiên..."

Tay Hàn Từ Thiên theo eo nhỏ trượt xuống, lướt qua bờ mông khiêu gợi, dùng sức miết hai bên mông nộn thịt, kế tiếp liền gỡ hai chân Đinh Hương đang gắt gao khép chặt.

"Ấn..." Bị ánh mắt nóng bỏng của Từ Thiên nhìn chòng chọc chỗ kín, làm Đinh Hương ngại ngùng muốn khép chân bị Hàn Từ Thiên ngăn lại, tiểu huyết co rút, dâm dịch không ngừng chảy ra. Đinh Hương xấu hổ đỏ mặt "Từ Thiên, không nên nhìn."

Hàn Từ Thiên không chịu nổi biểu tình thẹn thùng lại kiều mị của Đinh Hương. "Bảo bối, tiểu huyết thật đẹp, làm sao có thể không nhìn." Nói rồi liền cắn nhẹ âm đé, đầu lưỡi điên cuồng du dương, bắt đầu liếm mút tiểu huyết.

"A..." Đinh Hương vốn đã nấn cầm bị ánh mắt Hàn Từ Thiên làm cho động tình, hiện tại càng không khống chế được nhỏ giọng rên rỉ.

Đinh Hương bỗng cảm thấy một trận khó nóng, thân thể nóng hơi vận vẹo, không biết làm sao. "Từ Thiên... nóng... a... thật khó chịu."

"Ấn, vận nhỏ nấn cầm." Hàn Từ Thiên trâu đùa tiểu huyết không bao lâu, tiểu huyết đột nhiên gắt gao bao lấy đầu lưỡi, vòng eo tình té uốn thành hình vòng cung, sau đó một tiếng kêu cao vút kéo dài, Đinh Hương cao trào phía dưới chảy ra một dòng suối nhỏ mặt dịch.

Hàn Từ Thiên ánh mắt đỏ ngầu không đợi kịp nâng còn th*t nhẹ nhàng ma sát trên cửa tiểu huyết dính đầy mặt dịch.

"Không cần... a" Đinh Hương chỉ cảm thấy trong người hư không có chỉ có thể vươn hai chân cuộn chặt thắt lưng nam nhân, không ngừng rên rỉ.

"Bảo bối, anh không đợi kịp nữa... anh tiến vào đây." Lập tức eo thon thẳng tắp, mông đưa về phía trước, còn th*t thô dài từng chút một tiến vào bên trong.

"A... quá... thật chặt..." khoái cảm tuyệt vời căng chặt khiến Hàn Từ Thiên bật ra tiếng rên rỉ thô suyễn. Tuy không phải lần đầu nữa nhưng tiểu huyết của bảo bối vẫn chặt chẽ như vậy gắt gao bao lấy còn th*t của hẳn kích thích hẳn thiếu chút nữa thì bắn ra.

"A a..." Bị Hàn Từ Thiên vọt vào sâu trong tiểu huyết, Đinh Hương cảm giác như được lấp đầy, thoải mái rên rỉ.

Hàn Từ Thiên quan sát thấy Đinh Hương không có gì không thoải mái liền không lưu tình trừ sáp. Nhìn bảo bối dưới thân bị mình yêu thương thoải mái rên rỉ, hai mắt sưng mù, hai má phồng hồng, thân thể trắng mềm có nhiều dấu hôn do hẳn lưu lại, khiến Hàn Từ Thiên như ăn xuân được càng thêm điên cuồng.

"Từ Thiên, Ừm... không... chậm... một chút..." Tăng tăng va chạm, làm Đinh Hương như ngồi ngồi trên cơn thuyền nhỏ nhấp nhô chỉ có thể bám chặt lấy hẳn. Hai bầu vú bồng bềnh va chạm kịch liệt không ngừng nhảy lên, nam nhân lập tức vươn tay xoa nắn. Tức thì tiểu huyết càng thêm căng chặt vì động tác của hẳn bao lấy còn th*t càng chặt không một kẽ hở.

Cảm giác tiểu huyết co rút bao lấy đại nhục bông của hẳn càng chặt, nam nhân càng cuồng dã trừ sáp, khiến dâm thủy cũng theo đó chảy ra ngoài. "Phụt... phụt." Từng tiếng dâm mị đến cực điểm.

"A... không cần... sắp đến." Đinh Hương bị hẳn điên cuồng trừ sáp mà nhanh chóng đạt tới cao trào, thoải mái rên rỉ.

Mà Hàn Từ Thiên còn chưa thấy thỏa mãn cảm giác được tiểu huyết vì cao trào run rẩy, siết chặt còn th*t của hẳn, còn th*t đau đớn lại tưởng to thêm một vòng.

"Bảo bối cứ như vậy nhiên thoải mái, chồng em còn chưa ra đâu." Hàn Từ Thiên thấy cô thoải mái nhắm hai mắt, còn th*t liền đinh đinh cô hai cái.

Đinh Hương "A!" Một tiếng cho chút ngưng ngừng dùng hai tay ôm mặt.

Hẳn không định cho Đinh Hương cơ hội nghỉ ngơi lật người cô lại, khiến cô như mèo nhỏ vểnh cao mông, còn th*t dính Đinh Hương thiếu chút nữa thì té ngã, Hàn Từ Thiên nắm lấy vòng eo nhỏ của Đinh Hương bắt đầu luân động.

Từ thể từ sau lưng tiến vào này Hàn Từ Thiên có thể đem còn th*t càng sâu dính đến tận cùng tiểu huyết, khiến hẳn càng thoải mái.

"A... đau quá... Từ Thiên... nhẹ chút." Cảm nhận nam nhân phía sau hùng hẳn tiến vào, dính tận chỗ sâu bên trong tiểu huyết khiến cô hơi đau.

"Ngoan, bảo bối... rất nhanh liền thoải mái." Nam nhân bắt đầu hung hăng trừ sáp, dùng đại nhục bông dính tận sâu bên trong, chạm đến cửa tử cung khiến nam nhân đang thêm kích động dâm tối, cửa tử cung chưa bao giờ bị mở ra hiện tại lại bị mạnh mẽ xâm nhập.

"A~... không được... Từ Thiên... từ bỏ... chịu không nổi. Ồ ồ"

"Ngoan, bảo bối thật giỏi." Phía dưới tiểu huyết như có hàng trăm cái miệng nhỏ đang mút lấy đầu quy cho hẳn khoái cảm cực lớn.

Hàn Từ Thiên hai mắt đỏ ngầu càng thêm dùng lực xuyên xỏ trong tiểu huyết vừa nhỏ vừa âm ướt của tiểu bảo bối. Từng tiếng phốc xích phốc xích dâm mị, nam nhân càng thêm dùng sức, dâm thủy theo hai chân chảy xuống.

còn th*t Hàn Từ Thiên duy trì tần suất trừ sáp, hai tình hoàn đánh vào cửa động cửa động dưới mông.

"A... ha... Từ Thiên."

"Bảo bối, bảo bối... của anh." Hàn Từ Thiên mê luyến vượt vẻ da thịt Đinh Hương, tiểu huyết kịch liệt co rút khiến hẳn biết cô sắp cao trào.

Quả nhiên, tiểu huyết không chịu nổi sự kích thích mãnh liệt co rút, dâm dịch phun ra lượng lớn. Hẳn gấp rút trừ sáp hơn trăm lần cuối cùng cũng găm lên bắn tất cả tinh hoa vào sâu bên trong tiểu huyết. Hai người đồng thời ngã xuống giường thở dốc, Hàn Từ Thiên sắc sọc mang cỏ vào nhà tắm rửa sạch sẽ, lúc này Hàn Từ Thiên mới tạm thời thỏa mãn ôm cô đi ngủ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cáo Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 28: #x27;Bạn tốt#x27;

Tác giả: Mật Nhi

Khi Đình Hương tỉnh lại đã sáng ngày hôm sau, ngoài trời mưa đã tạnh, Hàn Từ Thiên cũng không thấy đâu, cô chuẩn bị xong bước ra khỏi phòng thấy Hàn Từ Thiên đang ngồi ung dung ngoài phòng khách. Hàn Từ Thiên cũng thấy cô, "Bảo bối, dậy sớm vậy sao, em qua ăn sáng một chút đi, một lát nữa chúng ta bắt đầu khởi hành, đừng để bị đói bụng."

"Àn"

Khoảng chừng một tiếng sau, cả đoàn xe đều đã chuẩn bị đầy đủ bắt đầu xuất phát.

Thời điểm Đình Hương đi xa khỏi khu vực biệt thự nghe thấy từng tiếng nổ lớn "Bùm... rầm... rầm...", cô nghi hoặc nhìn sang Hàn Từ Thiên đang ngồi bên cạnh, hần như nhìn ra được suy nghĩ của cô thán nhiên đáp: "Cho dù anh rời đi cũng không thể để người khác chiếm tiện nghi của mình." Nghe Hàn Từ Thiên nói vậy cô cũng tỉnh ngộ xem ra hần đã sớm lấp bom cá khu biệt thự rồi, Đình Hương cũng không biết nên khóc, hay nên cười nữa.

Sau cơn mưa, tang thi thoát nhin động tác càng linh hoạt hơn trước, khi giết tang thi nếu trước kia việc thu hoạch tinh hạch rất ít hiện tại giết mười thì cũng có đến năm con có tinh hạch tuy chỉ là tinh hạch cấp thấp nhưng việc tang thi tiến hoá nhanh rất bất lợi cho kế hoạch Hàn Từ Thiên.

Khu biệt thự nằm tại vị trí ngoại thành H thị nên nhóm Hàn Từ Thiên rời khỏi H thị cũng không quá khó khăn, số lượng tang thi kéo đến cũng không lớn không đến vài giờ đã thoát khỏi phạm vi H thị.

Đi không bao lâu đoàn xe gặp một nhóm người sống sót, theo Minh Viễn báo cáo đám người này cũng từ H thị thoát ra hình như muốn đi căn cứ B thị, thấy bọn họ muốn đi tỉnh L ngờ ý muốn đi cùng một đoạn đường. Hàn Từ Thiên cũng không quá để ý chỉ cần đám người này không ảnh hưởng đến lộ trình của bọn họ là được. Hàn Từ Thiên để Minh Viễn thông báo với bọn họ đi theo sau đoàn, đừng cản trở.

Đến trưa, Hàn Từ Thiên cho toàn đội nghỉ ngơi tại chỗ, nhanh chóng giải quyết bữa trưa sau đó lại tiếp tục lên đường. Trời gần tối rồi cuộc đoàn người cũng đến thôn trang Điền gia như dự tính.

Do trong thôn đều là hầu hết mọi người đều họ Điền có quan hệ khá gần gũi nên thôn được gọi luôn là thôn trang Điền gia. Khi cả đoàn xe tiến vào, trong thôn không có một con tang thi nào càng đừng nói đến người sống theo kinh nghiệm nơi này nhất định có vấn đề, tuy vậy hiện tại trời đã tối dần hiện tại tiếp tục đi chưa chắc đã an toàn, Hàn Từ Thiên không có cách nào khác dặn dò mọi người hết sức cẩn thận.

Hàn Từ Thiên để một đội đi do thám xung quanh, "Lão đại, có một vài nơi phát hiện dấu vết tranh chấp nhưng không có một bóng người, ngay cả tang thi cũng không có."

"Các cậu đi thông báo mọi người luôn trong tình trạng sẵn sàng rời đi, nơi này không bình thường, hết sức cẩn thận."

"Rõ, lão đại"

Mọi người tập trung thành một vòng tròn lớn, người nên nấu cơm thì nấu cơm, người cần đi tuần tra tự giác đi tuần tra, ai nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi. Đình Hương lúc này ngồi cạnh nhóm người Hàn Từ Thiên nghe bọn họ bàn hướng đi kế tiếp, thật ra cô thì sao cũng được, cô còn muốn đi giúp mọi người kia có điều Hàn Từ Thiên nhất định không cho cô rời khỏi hần, cô cũng chỉ có thể nhận mệnh nghe theo, ai kêu bạn trai cô là lão đại cơ chứ không theo không được a.

Ngay khi Đình Hương đang vô cùng buồn chán thì nghe thấy có tiếng gọi mình, "Hương Hương, không ngờ gặp cậu ở đây." Nhược Vũ tỏ ra vui mừng tiến gần đến chỗ Đình Hương, à không ngờ 'bạn tốt' của mình thế nhưng kiếm được chỗ dựa lớn như vậy.

Nhược Vũ tại thời điểm tận thế không bao lâu đã chết trong miệng tang thi hơn nửa một đường được Nhược Khả, Lâm Hạo bảo vệ cũng không biết bao nhiêu chuyện, cho dù đã tích trữ lương thực đầy đủ nhưng đối với tận thế vẫn rất sợ hãi. Chiếc vòng cổ Đình Hương tặng a hôm sinh nhật trong lúc vô tình a phát hiện trong đó có một không gian lập thể tuy không phải không gian như trong tiểu thuyết nhưng vẫn khiến a rất vui mừng thu hết toàn bộ vật tư a thu thập được vào, phải biết rằng đôi trước a không có dị năng gì. Cũng nhờ việc a bọc lộ bản thân là dị năng không gian nên trong đội ngũ cũng được coi trọng hơn rất nhiều, vật tư kiếm được hầu như đều để ở chỗ a, nghĩ đến việc không gian này đều do Đình Hương ban cho ánh mắt nhìn Đình Hương không khỏi lóe lên tia sát khí.

Hàn Từ Thiên không bỏ qua tia sát khí vừa lóe lên trong mắt Nhược Vũ khiến ánh mắt Hàn Từ Thiên nhìn a như nhìn vật chết dám đánh chủ ý lên nữ nhân của hần chán sống. Đình Hương đương nhiên cũng nhìn thấy cô chỉ cười nhẹ hiện tại có không phải nguyên chủ đâu để bị Nhược Vũ tính kế vậy hơn nửa đây còn đang là địa bàn của Hàn Từ Thiên đó cô không tin a có thể làm gì được mình.

Nhược Vũ luôn cho rằng mình che giấu tốt, lại không biết mọi người ở đây ai cũng nhìn rõ a, a vẫn mỉm cười thân thiết với Đình Hương.

.....

Truyện chỉ đăng trên mẽ đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thế Cáo Vết Boss Phán Diện* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bị bao vây

Tác giả: Mật Nhi

Đình Hương quan sát thấy phía sau Nhược Vũ còn có Nhược Khả, Lâm Hạo và một vài người khác lạ mắt cô chưa thấy bao giờ cách hần gặp nhau trên đường, lại nhìn thấy hai người kia có vẻ mập mờ xem ra chiều hướng truyện đã thay đổi.

Đình Hương nghĩ vậy vô cùng đứng, sau bữa tiệc sinh nhật đó dù Nhược Vũ có quấy rối thế nào thì Lâm Hạo cũng chưa từng nghi ngờ Nhược Khả không chỉ vậy còn khiến hai người càng thêm hiểu và yêu đối phương hơn, khiến Nhược Vũ ghen ghét ghen răng ken két, còn chưa nghĩ ra cách đối phó thì tận thế đến a không còn cách nào khác đành tạm gác lại dù sao mạng vẫn quan trọng hơn không phải sao.

Không bao lâu sau Lâm Hạo cùng Nhược Khả đều thức tỉnh dị năng chuyện không khác gì kiếp trước làm Nhược Vũ hoảng sợ không nhẹ chẳng lẽ a lại bị tang thi cắn xé đến chết sao? Không! Nghĩ đến không gian đầy ắp vật tư a cảm thấy an tâm hơn nhiều.

Khi gặp một tiểu đội có ý định rời khỏi H thị nhóm Lâm Hạo cũng gia nhập, ban đầu địa vị của a ở đây thấp vô cùng đám nam nhân nhìn a đều bằng ánh mắt dâm tà chỉ sợ nếu không có Lâm Hạo cùng Nhược Khả lấy thân phận dị năng giả đứng che cho a, a đã sớm bị đám nam nhân khốn kiếp này đè xuống, không những thế chúng nhìn Nhược Khả đều thương thức, tán thưởng có thêm làm a tức muốn điên. Về sau a bọc lộ mình có dị năng không gian hiếm có địa vị được nâng cao không ít, mọi người đều cố gắng bảo vệ sự an toàn cho a, như vậy mới đúng tất cả mọi thứ a muốn đều phải là của a, a mới là tốt nhất mọi người đều phải vây quanh a.

Không đội Nhược Vũ chạy tới lời kéo Đình Hương, Hàn Từ Thiên đột nhiên đứng dậy kéo Đình Hương ra phía sau mình lạnh lùng nói: "Phiên cô cách ra một chút.", tiếp đó quay đầu ra lệnh: "Việt Bàn, mau bảo mọi người chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, có thứ gì đó đang tiến lại đây."

Việt Bàn lĩnh lệnh nhanh chóng quay đầu đi dặn dò.

Nhược Vũ đầu tiên nghe thấy hần nói vậy liền xanh mặt ý hần là gì, hần dám đuổi a, mới nhìn thấy Hàn Từ Thiên a đã có chút động tâm không nhe nam nhân này không chỉ anh tuấn, khí thế cường đại của anh cũng không thể che lấp được, nam nhân như vậy phải là của a mới đúng. Khi nghe anh nói có nguy hiểm a liền nghĩ anh bảo a cách xa chắc chắn do quan tâm a sợ a bị thương trong lòng không khỏi ngọt ngào, mặt thẹn thùng hơi đỏ nghe lời cách xa Hàn Từ Thiên một chút thì thoáng còn lên lên nhìn anh.

Hàn Từ Thiên lúc này mới mặc kệ a đàn bà điên này nghĩ gì một bên bảo vệ Đình Hương, một bên chỉ huy mọi người.

Hàn Từ Thiên vừa dứt lời không bao lâu cách bọn họ không xa đã có động tĩnh.

"Tốc tốc... tốc... Chỉ chi..."

“Rống.”

“Không ồn rồi, mọi người cẩn thận.” Hàn Tử Thiên biến sắc la lên, chỉ thấy nơi phát ra âm thanh trào ra một đợt sóng rậm rạp chuột biến dị, da lông xám, ánh mắt đỏ rực, răng nanh nhọn dính đầy máu thịt, còn có móng vuốt đen, đuôi to dài, chỉ trong chớp mắt đã chạy đến hơn trăm mét.

Hàn Tử Thiên không nghĩ đến chuột phải chuột biến dị, phải biết rằng chuột sống theo bầy đàn số lượng không nhỏ, nhìn bầy chuột này thì thiếu cũng lên đến ba trăm con, phát hiện chúng đã vào phạm vi tầm bắn, Hàn Tử Thiên không chút do dự hạ lệnh: “Độc toàn lực bắn cho tôi, cố gắng không được để chúng tiến lại gần.”

Mệnh lệnh vừa ban ra, không khí tràn ngập khẩn trương liền đan xen thêm tiếng súng bắn phá không ngừng, “Phanh phanh--”, tiếng mìn nổ “Oành oành...” đình tai nhức óc, theo đó là tiếng chuột biến dị bèn nhón chi chi, từng đợt chuột biến dị ngã xuống đợt sau vẫn hung hãn tiến lên, thật nát từ từng... .

Số lượng chuột biến dị quá nhiều không đến ba mươi phút chúng ta tiếp cận ở cự li gần.

“Hệ thổ, băng nhanh chóng phòng ngự, dị năng giả dùng dị năng tấn công, còn lại lùi về phía sau tiếp tục bắn cho tôi”

Dị năng giả thổ nhanh chóng dựng tường đất xung quanh mọi người, hệ băng lập tức đóng thành tầng băng dày trên tường đất. Mắt thấy chuột biến dị tiếp cận mọi người lại bắt đầu vòng tấn công mới. “Tường đất”, “Đóng băng”, “Lôi điện”, “Phong nhãn”...

Đình Hương nhìn số lượng chuột biến dị không hề giảm xuống da đầu tê dại cần rằng tiếp tục tấn công, cô xa xa nghe được tiếng chuột biến dị thét vô cùng chói tai, do được không gian cải tạo mắt cô có thể nhìn xa hơn người thường theo tiếng thét Đình Hương phát hiện phía cách bọn họ không xa có một con chuột biến dị có kích thước khác hẳn đám chuột trước mắt to hơn gấp ba lần, xem ra nó chính là thủ lĩnh đám chuột này không sai. “Tử Thiên, anh nhìn kia, kia chắc hẳn là thủ lĩnh của đám chuột này, bắt buộc phải bắt vua trước.”

Hàn Tử Thiên theo hướng chỉ của Đình Hương cũng nhìn thấy con chuột biến dị kia, quả nhiên không bình thường.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Chuột biến dị

Tác giả: Mật Nhỉ

Hàn Tử Thiên xem xét tình hình xung quanh, buồng súng xuống ôm eo Đình Hương nhảy lên nóc xe gần đó, “Hương Hương, chúng ta trước đi tiêu diệt nó.”

“Àn.” Đình Hương đáp ứng.

Bên cạnh con chuột biến dị to xác kia không có quá nhiều chuột vây quanh bảo vệ xem ra nó khá tự tin, hẳn liền nhanh chóng mang theo Đình Hương đánh về phía nó.

“Rống.” Chuột biến dị nhìn hai nhân loại nhỏ bé đang tiến về phía mình tức giận. Hàn Tử Thiên nắm chặt dao trong tay khi chuột biến dị đánh tới, hẳn linh hoạt tránh đi vung dao chém qua, Đình Hương cũng không rảnh rỗi trong lúc Hàn Tử Thiên đối phó với thủ lĩnh đám chuột, cô cũng ở phía sau đánh chuột biến dị không cho chúng tiếp cận làm Hàn Tử Thiên phân tâm.

Chuột biến dị bị một dao của Hàn Tử Thiên chém bị thương, rống giận quệt móng vuốt sắc bén. Hàn Tử Thiên lắc mình nhảy lên lưng chuột biến dị hung hăng đâm xuống lại không nghĩ đến bộ lông của nó vô cùng cứng cáp, “Rắc...” một tiếng dao găm trong tay cứ như vậy liền gãy. Chuột biến dị bị chọc tức gai nhọn trên lưng rào rào dựng đứng, điên cuồng tấn công Hàn Tử Thiên, hẳn không ngừng né tránh chuột biến dị điên cuồng tấn công thì thoáng công kích lòi điện qua. Chuột biến dị như mất lý trí không ngừng tấn công Hàn Tử Thiên khiến thể lực không ngừng tiêu hao, Hàn Tử Thiên cũng nhìn ra điểm này vừa tránh vừa tìm cơ hội hạ thủ.

Đình Hương giải quyết xong một đợt chuột biến dị quay đầu nhìn thấy tình thế găng co này, hiện tại dị năng trong cơ thể cô đã sắp cạn kiệt hết, Đình Hương cần rằng đóng băng mắt đất dưới chân con chuột to xác kia, chuột biến dị đang điên cuồng tấn công Hàn Tử Thiên không nghĩ đến đất dưới chân mình bị đóng băng trong lúc vô tình chặt vật ngã xuống không thể đứng dậy được, Hàn Tử Thiên cũng không để uống phi dị năng Đình Hương phóng ra nắm chặt cơ hội, hung hăng cầm thẳng thanh đoản đao khác vào đầu chuột biến dị. Phía dưới “Chì...” một tiếng thét thảm thiết, thân thể chuột biến dị lập tức ngã xuống đất không dậy nổi.

Hàn Tử Thiên tuy rằng đã có chút mệt thế nhưng không có nghỉ ngơi nhanh chóng đảo tình hạch trong đầu chuột biến dị, phát hiện tình hạch thế nhưng còn lớn hơn tình hạch anh thấy tại bệnh viện xem ra chuột biến dị này đã cấp hai, sau đó quay đầu lại giúp Đình Hương bên cạnh.

Đám chuột biến dị mất đi sự chỉ huy tuy rằng số lượng không tăng thêm nhưng thấy người vẫn điên cuồng tấn công.

Trải qua hơn một giờ chiến đấu, mọi người sức lực đã cạn, dị năng cũng sắp khô kiệt, cơ bắp đau mỏi dại ra nhưng không ai nói gì đều cố gắng hơn sức kiên trì.

Cố gắng thêm nửa giờ nữa cuối cùng cũng tiêu diệt hết số chuột biến dị còn lại. Đình Hương thở phào nhẹ nhõm vô lực ngã xuống. Hàn Tử Thiên nhanh tay đỡ lấy cô thấy cô mệt mỏi như vậy không khỏi đau lòng “Mình Viễn, Việt Bản hai cậu dọn dẹp nốt đi”, “Àn, ào ạt.” Hàn Tử Thiên dặn dò xong bế bổng Đình Hương lên vào trong nghỉ ngơi.

Nhược Vũ được cả nhóm Lâm Hạo bảo hộ sau lưng không hề có chút chặt vật hay mất sức lực nào, thấy Hàn Tử Thiên ôm Đình Hương đi mất ánh mắt à không khỏi hiện lên sự ghen ghét, hết Nhược Khả giờ lại đến Đình Hương đều cái thứ đàn bà lẳng lơ dám cướp nam nhân của ả.

Bên này sau khi Hàn Tử Thiên ôm Đình Hương về phòng, cô nhanh chóng xuất ra hai chén nước sôi đưa cho Hàn Tử Thiên một chén. Hàn Tử Thiên không nói gì nhận lấy khi hai người uống vào đều cảm thấy dị năng khô kiệt trong người dần khôi phục lại. Thật ra Đình Hương cũng muốn cho mọi người uống chung nhưng lại sợ lòng người khó đoán nên đến giờ cô vẫn không dám mà Tử Thiên cũng không cho cô để lộ, người biết bí mật của cô cũng chỉ có Tử Thiên anh.

Hàn Tử Thiên nghỉ ngơi trong chốc lát sau đó bắt đầu hấp thu tinh hạch của chuột biến dị vừa thu được không nghĩ đến chuột biến dị đã cấp hai lại không có dị năng gì, vậy cũng tốt tiện nghỉ cho hẳn. Hàn Tử Thiên hấp thu hơn mười phút thì mờ mắt, hẳn còn tưởng hấp thu tinh hạch cấp hai này có thể giúp mình tiến thẳng lên cấp hai không nghĩ đến chỉ có thể dừng ở cấp một đình phong.

Hàn Tử Thiên nhìn qua bên cạnh phát hiện Đình Hương đã cuộn mình lại ngủ từ sớm, xem ra đêm nay có đã mất quá nhiều sức lực rồi dù đã uống nước sôi vẫn không chống đỡ được, hẳn tiến gần đến hôn mê, ôm Đình Hương vào lòng ngủ.

Vài ngày kế tiếp Nhược Vũ luôn muốn tiếp cận Hàn Tử Thiên đều bị hẳn như biết trước mà ngăn cản từ xa, Hàn Tử Thiên vô cùng chán ghét à đàn bà muốn tiếp cận mình kia không bằng một góc của bảo bối nhà mình còn cứ thích xuất hiện trước mặt hẳn, bảo bối mà chủ động một chút thì tốt rồi Hàn Tử Thiên tức nổi nghĩ.

Những ngày này đoạn đường đi từ bộ việc có một nữ nhân diễn diễn khủng khiếp, tang thì khủng khiếp diễn diễn ra thì cũng khá thuận lợi.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Xin lỗi mn hôm nay ra chương muộn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Trở tài

Tác giả: Mật Nhỉ

Lâm Hạo đạo gần đây thực sự cảm thấy phiền muộn chết, không biết Nhưộc Vũ bị cái gì kích thích không phải nhìn thấy cô đến chỗ đội ngũ Hàn Tử Thiên gây chuyện thì chính là đến chỗ hấn phiền toái. Tuy Nhưộc Vũ là vị hôn thê của hấn nhưng hấn đã nói với cô rất nhiều lần chỉ xem cô như em gái mà chiều cô, hiện tại hấn đã tìm được một nửa của mình thật sự đã nói rất rõ ràng với Nhưộc Vũ rồi vậy mà cô vẫn không chịu hiểu, khiến hấn vô cùng đau đầu.

Nhưộc Vũ vài ngày này hết sức tức giận, hai nam nhân à vừa ý đều không để ý đến à.

Đình Hương cũng phải trốn bên cạnh Hàn Tử Thiên miết, ài, không thể làm khác Nhưộc Vũ cứ lấy các loại lý do muốn gặp cô, ai trả biết à là muốn tiếp cận Tử Thiên chứ, Tử Thiên là của cô đó nha, hừ hừ.

Đình Hương trong khoảng thời gian này liên tục hấp thụ tích hạch cuối cùng cũng thành công nâng cấp dị năng băng hệ lên cấp một, trước kia mỗi lần chỉ có thể phóng được một băng trụ hiện tại có thể phóng ba băng trụ một lúc.

Tại thời điểm thăng cấp không gian của cô cũng có dao động nhỏ không quá rõ rệt, xem ra cô thăng cấp cũng khiến không gian có sự thay đổi, tinh thần lực cũng tăng theo.

Không gian của Đình Hương hiện tại vô cùng sống động trước kia không gian vô cùng yên tĩnh. Giờ đây trong không gian chìm chóc riu rít, cá tôm bơi lội tung tăng, từng hàng cây ăn quả to tròn, rau dưa xanh tốt thực sự tốt vô cùng nhưng chỉ có một mình cô có thể tiến vào, ài, thật đáng tiếc. Đình Hương lúc này đang sử dụng tinh thần lực thu hoạch, các loại rau dưa hoa quả tự động xếp thành từng hàng trong tầng hầm dưới tầng lầu. Nếu như tới thời điểm thu hoạch mà cô không thu hoạch rau dưa hoa quả cũng sẽ không bị thổi rửa mà như đứng lại tại thời điểm chín mọng nhất.

Đình Hương đi dạo một vòng trong không gian nghĩ nghĩ đã vài ngày vì muốn nhanh chóng lên đường chỉ có thể ăn lương khô giờ cô có chút muốn ăn đồ chín. Lại nghĩ đến trừu nghệ mình học vẫn chưa có thời gian nấu một bữa cơm từ tẻ cho Tử Thiên nếm thử cô quyết định hôm này xuống bếp từ tẻ nhệ.

Đình Hương bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn rất nhanh quyết định nấu vài món sớ trường. Đầu tiên là món khai tây hầm cách thủy, cà rốt sau khi cắt xong cho vào nồi hầm, thịt bò cũng được cắt thành từng khối xào bên cạnh để hai mặt thịt bò đổi màu thì cho thêm một chén nước nóng lớn vào, tiếp đó rửa sạch cà chua xào với gia vị trộn vào. Hương thơm nhàn nhạt tỏa ra, Đình Hương vớt những mảng bọt nổi trên mặt nước, sau đó đẩy nắp lại, để lửa nhỏ đun liu riu rồi lại bắt tay vào món kế tiếp.

Thịt ba chỉ rửa sạch, chần qua rồi lại rửa sạch, thái thành miếng vừa đủ kế tiếp ướp các loại gia vị cho vào nồi phi thêm hành lá, gừng, đình hương... đảo đều khi mùi thơm lan tỏa cho nước ngập thịt đun nhỏ lửa (Món thịt kho tàu nha). Sau đó, Đình Hương rửa rau làm thêm một nhóm rau xào cộng thêm một bát canh. Đình Hương bận rộn xào nấu trong bếp hơn một tiếng đồng hồ cuối cùng cũng trong một bữa cơm nhỏ dù sao cũng chỉ có hai người ăn cô cảm thấy nấu nhiều đây đã đủ.

Đình Hương rời khỏi không gian liền thấy Hàn Tử Thiên đang ngồi xem xét bản đồ, Hàn Tử Thiên thấy cô bước ra bỏ bản đồ xuống tiến lại gần, “Trong không gian có vấn đề gì sao, anh thấy em tiến vào khá lâu đó.” khiến hấn lo lắng muốn chết.

“Không có việc gì chỉ là lâu không thu hoạch nên cho chút hơi lâu.”

“Àn, nếu không sao thì tốt, đi xuống ăn cơm thôi, ngày mai sẽ phải xuất phát sớm đó.” Nói rồi Hàn Tử Thiên kéo tay Đình Hương muốn mang cô ra ngoài.

Đình Hương thấy vậy vội vàng dợ lại, Hàn Tử Thiên nghi hoặc hỏi: “Sao vậy?”

Đình Hương có chút ngượng ngùng nói: “Tử Thiên, thật ra vừa rồi em có nấu chút đồ ăn.” Nói rồi liếc liếc Hàn Tử Thiên đứng trước mặt.

Hàn Tử Thiên vô cùng vui vẻ bảo bồi đây là nấu một bữa cơm tình yêu cho hấn nha, hấn làm sao có thể cự tuyệt cho được.

Đình Hương thấy Hàn Tử Thiên không có phản đối bèn xuất từ không gian ra một bộ bàn ghế, rồi bày biện thức ăn. Đình Hương ngồi xuống dùng ánh mắt mong chờ nhìn Hàn Tử Thiên ngồi đối diện.

Hàn Tử Thiên quan sát thức ăn trên bàn không quá nhiều vừa đủ, thoát nhìn cũng khá đẹp mắt, lại nhìn Đình Hương ngồi đối diện mong chờ nhìn mình, haizz, cho dù bảo bồi của hấn nấu không ngon hấn cũng sẽ ăn sạch dù sao bảo bồi mất thật nhiều công sức nấu cơm cho hấn à.

Dưới ánh mắt mong chờ của Đình Hương hấn gấp một miếng thịt cho vào miệng, hai mắt sang lên khen ngợi “Rất ngon a, bảo bồi thật giỏi”, thịt trong miệng mềm mềm gia vị nềm nềm vừa đủ hơi cay kích thích vị giác, vài ngày chỉ có thể ăn lương khô giờ đây đồ ăn ngon trước mặt thật sự là mỹ vị, khiến tốc độ ăn của Hàn Tử Thiên không khỏi tăng nhanh cũng không quên thì thoàng gấp cho Đình Hương.

Đình Hương được khen vô cùng vui vẻ thật không uống công cô cố gắng, hai người nhanh chóng giải quyết xong mọi thức ăn trên bàn.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Căn cứ

Tác giả: Mật Nhi

Thời tiết bắt đầu có dấu hiệu thay đổi, gió rét thổi đến từng đợt. Hàn Tử Thiên ngồi trên xe có chút suy tư cuối cùng quyết định cho xe chạy nhanh về phía một căn cứ nhỏ gần đó. Đúng như Hàn Tử Thiên dự đoán chưa đến hai tiếng đồng hồ sau trời bắt đầu có tuyết rơi, tuyết rơi ngày càng mau. Khi đoàn xe còn các căn cứ một đoạn thì đường đã có điểm khó đi, tuyết rơi khiến đường xá trơn trượt.

Nơi này nói là căn cứ cũng không hẳn, lấy trung tâm là một nhà máy hóa chất mở rộng ra, tường bao quanh cao khoảng chừng hai mét rưỡi. Tuy căn cứ không lớn nhưng người vẫn xếp hàng dài chờ đến lượt vào.

Hàn Tử Thiên sử dụng bộ đàm dặn dò: “Tất cả các xe tạm thời dừng lại”, “Việt Bản, đi thu bớt vật tư trên các xe vào, thu hồi năm chiếc xe lại”, “Minh Viễn, cậu mang theo một nhóm xem xét vài chiếc xe dùng được lái qua đây.”

“Rõ, lão đại!”

Dù sao cũng đến căn cứ của người khác nhờ cậy Hàn Tử Thiên không muốn quá phô trương, tuy hấn không ngại phiền phức nhưng hiện tại thời gian cấp bách tránh được vẫn nên tận lực tránh né.

Minh Viễn đi không bao lâu lái lại đây sáu chiếc xe có phổ thông, mọi người lên xe lái đến gần căn cứ thì bị lính gác ngăn cản, bắt mọi người xuống xe xếp hàng.

Đoàn người xếp hàng vô cùng dài, đầu tiên phải sang một bên kiểm tra cơ thể xem trên người có vết thương không, nếu không có mới có thể được tiến vào. Đình Hương nhìn thấy vài người phía trước hình như có vẻ phản kháng, không biết đang tranh chấp hay khản cầu gì đó đều bị lính gác mặt không đổi sắc bắn chết. Kế tiếp phi vào cửa là một nửa số vật tư mang theo trên người, người không giao nộp vật tư đều không cho vào bên trong.

Đội gần hai tiếng đồng hồ cuối cùng cũng đến lượt họ, sau khi kiểm tra thân thể xong, lính gác yêu cầu mở cửa xe kiểm kê vật tư trên mỗi xe, trong khi đó mọi người diễn bảng kê khai, bảng kê vô cùng đơn giản gồm vài thông tin thiết yếu như tên, độ tuổi, giới tính, nghề nghiệp và cột dị năng sau đó mỗi người sẽ được phát một tấm thẻ ra vào căn cứ nhìn thô sơ vô cùng. Sau khi đủ một nửa vật tư trên các xe trong đoàn được trả lại những vật tư còn dư lại.

Đình Hương chỉ mới được đọc miêu tả các kiểu căn cứ sinh động trong tiểu thuyết nên khi tiến vào cô vô cùng hiếu kỳ nhìn trái ngó phải, nhưng khiến Đình Hương thất vọng hết sức căn cứ này không có gì hết a, mọi thứ đều thực sự thực sự vô cùng sơ sài, tiểu thuyết lừa người a Đình Hương vô cùng uly khuất nghệ. Hàn Tử Thiên nhìn biểu tình từ hứng phấn chuyển sang thất vọng của cô có chút buồn cười, xoa xoa đầu cô an ủi.

Rất nhiều người ngồi co ro trên mặt đất, nhà cửa tại đây thưa thớt hầu như đều là lều trại. Hàn Tử Thiên đề cho Minh Viễn đi xem xét tình hình tình chỗ ở tạm thời hiện tại bên ngoài đều là tuyết không thể tiếp tục di chuyển được.

Nhóm người Hàn Tử Thiên ở lại nơi này hơn một ngày trên cơ bản đã nắm rõ tình hình, điều kiện nơi này rất hà khắc dân thường gần như trở thành nô lệ cho dị năng giả, ngoài đường thật dễ dàng bắt gặp tình cảnh người thường bị đánh đập, nhục mạ, cách loại giao dịch dùng thân thể đổi lấy đồ ăn ở đây vô cùng phổ biến, cao tầng tại căn cứ thì càng không cần phải nói ngày đêm xa hoa truy lạc, nghe nói Khang Tử là người có dị năng cao nhất nơi này cũng là tường căn cứ không ai dám chống lại gã.

“Không nghĩ đến Hàn lão đại lại đến căn cứ của tôi thật quý hóa quá.” Khang Tử ngày hôm qua đã nhận được tin có một đội ngũ khá lớn mang theo gần trăm người tiến vào căn cứ, vốn định lời kéo giúp hấn làm việc không nghĩ đến thì ra lại là người quen.

Khang Tử trước tận thể cũng là lão đại của một bang xã đội đen nhỏ tại D thị, thời điểm tận thể lão đang mang theo người đẹp ra ngoài dạo chơi không nghĩ đến tránh được một kiếp, mất thấy nhà máy hóa chất này có ít tang thì bèn lập một cái căn cứ tự mình xưng vương.

Lúc này Hàn Tử Thiên đang ngồi uống trà cùng Đình Hương thấy Khang Tử bước vào cũng không có ý định đứng dậy chào hỏi, Minh Viễn thấy vậy bèn vội vàng cười cười bước qua: “Thì ra là Khang lão đại a, không nghĩ đến, xem ra Khang lão đại sống rất tốt nha.”, lão đại không thích nói chuyện việc này hấn đã sớm quen.

Khang Tử thấy Hàn Tử Thiên không để ý đến mình vô cùng tức giận, từ thời điểm tận thế đến giờ chỉ có người đến nịnh nọt giả làm gì có chuyện dám bày ra sắc mặt như vậy với gã, Hàn Tử Thiên này còn tưởng mình là lão đại bang phái đứng đầu hắc đạo chắc thật không biết sống chết. Gã nghĩ đến số người Hàn Tử Thiên dẫn theo đành cố nhịn xuống, đợi gã thu mua hết đồng dân em của hắn, xem gã xử lí hắn thế nào, hừ! Thật không biết trời cao đất rộng.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tiệc tối

Tác giả: Mật Nhỉ

Nhìn Đinh Hương bên cạnh không nghĩ đến Hàn Tử Thiên nổi tiếng không gần nữ sắc hiện tại thì sao không phải bên người vẫn có nữ nhân sao, xem ra trước kia chỉ là hân dẫu kĩ thôi. Nữ nhân này cả người trắng mịn, hai mắt long lanh nhẹ chớp khiến người ta cảm giác ngây thơ đáng yêu, không biết thượng sẽ thoải mái thế nào Khang Tử đảm tà nghĩ.

Khang Tử nở nụ cười giả tạo: “Biết hôm nay Hàn lão đại đến đây tối này tôi mở tiệc tiếp đón Hàn lão đại, anh nhất định phải đến đó nha.”

Minh Viễn làm sao có thể không nhìn ra ý nghĩ thâm tà kia của Khang Tử, lại nhìn qua lão đại thấy hắn không phản đối cũng nở nụ cười đáp ứng: “Khang lão đại khách khí rồi, đương nhiên chúng tôi sẽ đến a.”

Tối hôm đó, khi nhóm người Hàn Tử Thiên tiến vào đại sảnh, mọi người sớm đã đầy đủ, đang ăn uống linh đình. Tất cả rượu bia thu thập được đều đem ra tùy ý uống, các loại đồ nhậu đưa góp, đậu phộng, khoai lang khô bày đầy bàn.

Mùi rượu nồng đậm xông thẳng vào mũi, có người thấp giọng trên dũa, có người chơi phạt rượu, tình cảnh vô cùng náo nhiệt khiến Hàn Tử Thiên không khỏi nhíu mày.

“Hàn lão đại, anh đến rồi, lại đây ngồi đi.” Khang Tử thấy Hàn Tử Thiên đến vậy tay với hắn cũng không có ý định đứng dậy. Nhóm người Hàn Tử Thiên bước qua, chỗ ghế chủ tọa đã được Khang Tử ngồi, bên phải là thù hạ của hắn, còn bên trái là nhóm người Hàn Tử Thiên.

Thấy ly rượu trước mặt Hàn Tử Thiên cùng Đinh Hương đều không có ý định uống, Việt Bản và Minh Viễn chỉ có thể tự giác kéo ly rượu qua đi kính rượu.

Khang Tử thấy tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, vỗ vỗ tay, một đàn nữ nhân được lựa chọn tỉ mỉ bụng đồ ăn nóng hằm hập vào đặt xuống bàn, tuy đồ ăn đậm bạc nhưng tại tận thế sinh tồn khó khăn mà nói đã là hiếm có.

Một đàn nữ nhân ăn mặc hồ hang, dáng người thướt tha nóng bỏng đi đến các chỗ trống quanh bàn. Các nàng nhiệt tình ngồi bên cạnh nam nhân, chuẩn bị bồi ăn bồi uống, sau bữa tiệc còn có thể bồi cả trên giường. Các cô đều hiểu vì sinh tồn chỉ cần lọt vào mắt xanh của cường giả mới có thể ăn uống no đủ.

Đám thù hạ của Khang Tử dường như đã sớm quen, tự nhiên lôi kéo nữ nhân gần mình vào lòng xoa nắn, động tác trực tiếp, lớn mật, không hề che giấu. Khang Tử cũng chọn hai người bên cạnh bồi mình.

Đám người Hàn Tử Thiên trong lòng cười lạnh: Khoe khoang mình giàu có như vậy chỉ sợ Khang Tử này bỏ ra không ít đi. Thật đúng là ngu xuẩn.

Khang Tử như có điểm khoe khoang thân bí mở miệng: “Hàn lão đại, chỗ tôi còn có một món đảm bảo các cậu trước giờ chưa từng nếm qua.” Dứt lời, gã ngoắc tay nữ nhân bên cạnh hiểu ý gạt đầu đi ra, nhanh chóng bưng lên một đĩa thịt kho thơm ngon đặt trước mặt Hàn Tử Thiên, Đinh Hương, Minh Viễn, Việt Bản.

Khang Tử gấp một khối thịt lớn bỏ vào miệng, trên mặt lộ biểu tình hưởng thụ: “Thịt này ngon vô cùng, mọi người đều ăn đi.”

Khang Tử hôm nay có ý mang đĩa thịt này ra chính là muốn cảnh cáo đám người Hàn Tử Thiên, hiện tại đang ở trên địa bàn của gã nếu không nghe theo đều có kết cục gì.

Nhóm người Hàn Tử Thiên đều đồng loạt bỏ dũa xuống, Hàn Tử Thiên sắc mặt lạnh lẽo, nghe Việt Bản báo cáo Khang Tử điên cuồng giết người thường, lấy muối biển ướp thì thể bọn họ thành thịt muối dự trữ xem ra không sai.

Thù hạ bên cạnh Khang Tử thềm thường nhanh chóng động dũa gấp khiến nhóm Hàn Tử Thiên đối diện lửa giận ngập trời lộ ra biểu tình khinh thường, kinh tởm, buồn nôn. Tuy rằng bọn họ cũng không phải tốt đẹp gì nhưng cũng chưa từng nghĩ đến việc ăn thịt đồng loại này như vậy có khác gì gang thì bên ngoài.

Khang Tử nhìn về phía mấy người Hàn Tử Thiên khiến quyết không động dũa nụ cười trên mặt thoáng cứng nhắc trong mắt thoáng lướt qua hung quang. Khang Tử nhanh chóng thu lại cảm xúc cười ha ha, vỗ tay tán nhạc điệu phát ra từ chiếc radio cũ đàn nữ nhân bắt đầu nhảy múa theo điệu nhạc, các nàng ra sức phô bày thân thể xinh đẹp của mình, bày ra đủ loại tư thế nóng bỏng gợi cảm, cuối cùng còi từng chút từng chút quần áo trên người.

Khi nữ nhân đầu tiên cởi áo, dùng tư thái câu dẫn đến cực điểm xoa nắn bộ ngực căng đầy của mình, tình hình đã bắt đầu sôi trào, các nam nhân phía bên phải bàn đại lớn tiếng vỗ tay tán thưởng. Đến khi toàn bộ nữ nhân đều trần truồng, tình cảnh cuối cùng đạt đến đỉnh điểm. Khang Tử hai mắt đỏ ngầu không kiềm nén được kéo một nữ nhân vào ngực, ngón tay thâm nhập vào hạ thân nàng rút cảm, tiếng d*m thủy phát ra chắc chắn, nữ nhân không chút e thẹn đồng người, phóng dăng rên rì.

Bị hình ảnh dâm dăng kích thích, mấy cô gái còn lại đều bị các nam nhân khác kéo vào trong lòng, người thì gấp gấp trực tiếp kéo khóa quần để nữ nhân giao khẩu, người thì không ngại ngần gì ngay tại chỗ trừu sáp, có chỗ vài nam nhân cùng người một nữ nhân, hình ảnh dâm loạn hết sức khó coi.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 34: Ngoài ý muốn

Tác giả: Mật Nhỉ

Hàn Tử Thiên mặt không chút thay đổi nhưng không mất không khỏi tỏa ra hàn khí, vội vàng kéo Đinh Hương vào ngực, đáng chết đảm dạn hư bảo bối của hắn. Hàn Tử Thiên không chút húng thú thấp giọng nói với Minh Viễn: “Tôi mang Hương Hương đi trước, các cậu xem rồi làm.”

“Được, lão đại, anh và chị dâu đi trước đi.” Minh Viễn vô cùng chán ghét kiểu tiệc tùng này, cũng không có ý định ở lại lâu.

Hàn Tử Thiên gạt đầu không thèm liếc Khang Tử một cái, ôm Đinh Hương trong ngực không để cô nhìn thấy những thứ dơ bẩn này, nhanh chóng đứng dậy rời đi.

Khang Tử lúc này mấy nữ vậy quanh nào còn tâm trí mà để ý bọn họ, chơi đùa đến hăng say. Đám thù hạ Hàn Tử Thiên thấy lão đại rời đi Khang Tử cũng không nói gì cũng lục đục rời đi bọn họ không có hứng thú với loại chuyện này.

Tình cảnh trong đại sảnh càng lúc càng loạn, khắp nơi đều có thể thấy thân thể trần trụi triển miển cùng một chỗ, khắp nơi đều có thể nghe thấy dâm ngôn. Minh Viễn thoải mái ngồi trên ghế uống rượu thì thoáng quay sang nói chuyện với Việt Bản nhân tiện coi cảnh đồng cung sống, hai người ngồi không bao lâu cũng nhàm chán đứng dậy rời đi.

Bọn họ còn nhiều việc cần bàn bạc xử lí không rảnh mà ở đây xem diễn a, hai người trở về phòng Minh Viễn bàn bạc công việc, nhưng không hiểu sao hai người ngồi không được bao lâu thân thể bắt đầu có chút nóng, hơn nữa nhiệt độ càng ngày càng có xu hướng tăng cao. Sắc mặt phiền hồng, trán đổ mồ, cự long phía dưới có xu hướng ngẩng đầu. Minh Viễn thầm mắng Khang Tử nham hiểm không nghĩ đến gã lại dám bỏ thuốc họ. Minh Viễn nhìn qua Việt Bản bình thường lạnh lùng hiện tại hai mắt đỏ mờ mờ màng màng hết sức ngây thơ, đôi môi lúc đóng lúc mở thở hỗn hển, nhìn vô cùng ngon miệng.

Không biết hai người ai chủ động trước bắt đầu triển miến hôn môi, chẳng mấy chốc trong phòng truyền ra âm thanh rên rĩ, âm thanh không có xu hướng giảm mà ngày càng cao kéo dài đến tận sáng.

Đinh Hương kì quái liếc nhìn Minh Viễn một bộ dạng lầy lờn, còn Việt Bản bình thường đã lạnh hiện tại còn lạnh hơn a, chuyện gì xảy ra? A sao đáng đi của Việt Bản hôm nay cũng kì kì vậy ta?

Đinh Hương tò mò hỏi Việt Bản ai dễ hần chí lạnh lùng nhìn cô, ai, cô nói gì sai sao? Bị Việt Bản trừng Đinh Hương thật ừy khuất đi tìm Hàn Từ Thiên cầu an ủi. “Từ Thiên, anh có cảm thấy hai người rất kì hay không? Em chỉ hỏi một chút mà không ai dễ ỷ.” Đinh Hương lẩn vào lòng Hàn Từ Thiên cáo trạng.

Hàn Từ Thiên buồn cười nhìn cô, vài ngày này có lẽ do khá an toàn bảo bối của hần hoạt bát hơn nhiều. “Ngoan, em quan tâm họ như vậy anh sẽ ghen đó.” Hần cũng nhìn ra được hai người này sáng này hần có xích mích mới nhau nhưng họ không muốn nói hần cũng không định ép buộc, ai cũng có bí mật riêng không phải sao.

Minh Viễn sáng sớm thức dậy nhìn thấy Việt Bản nằm ngủ bên cạnh nhớ đến chuyện tối hôm qua xảy ra hần không khỏi cười nhẹ ánh mắt nhìn Việt Bản càng thêm ôn nhu, kì thật hần đã thích Việt Bản từ lâu chẳng qua hần biết Việt Bản chỉ coi hần như anh em nên chưa từng thể hiện tình cảm của mình ra ngoài, tuy việc xảy ra tối qua có chút ngoài dự tính nhưng hần tuyệt đối không thấy hối hận.

Minh Viễn thức dậy không báo lâu Việt Bản cũng dậy theo. Việt Bản tỉnh lại ánh mắt còn hơi mơ màng, hần chỉ cảm thấy toàn thân đều đau nhức, sau đó một lập tức đồ bùng hiển nhiên cũng đã nhớ ra sự kiện tối qua, thế nhưng hần lại để Minh Viễn áp phía dưới thật sự mà mặt mặt muốn chết a.

Minh Viễn thấy Việt Bản tỉnh đã quyết định tỏ tình với Việt Bản, nếu như không có chuyện đêm qua Minh Viễn có lẽ còn có ý định làm anh em với Việt Bản cả đời a, hiện tại hần phát hiện Việt Bản không có chán ghét việc quan hệ cùng mình hần thực sự không muốn nhân lại nữa.

Việt Bản vừa tỉnh lại bị Minh Viễn kéo qua hôn nhẹ, không những vậy còn bị hần thả lộ làm cho trấn động không nhẹ. Nếu tối qua có thể đồ lỗi do họ bị tính kế nên mới phát sinh sự tình ngoài ý muốn vậy hiện tại Minh Viễn hần đang làm cái gì hần vô cùng tỉnh táo thế nhưng lại dám ôm hôn mình như vậy, nghe Minh Viễn thâm tình mà ôn nhu vô hạn nói đã thích mình từ lâu Việt Bản thực sự hoang mang rồi hần thật chưa bao giờ nghĩ đến Minh Viễn thế nhưng lại có ý nghĩ như vậy với mình họ không phải anh em sao, cho dù sau chuyện đêm qua hần cũng không nghĩ đến chỉ cho là ngoài ý muốn mà thôi chưa từng nghĩ nhiều. Nội tâm Việt Bản càng hoang mang biểu hiện ngoài mặt càng lạnh. “Minh Viễn không cần nghĩ lung tung, tối chỉ xem cậu như anh em mà thôi, chuyện tối qua chỉ là ngoài ý muốn cậu cứ xem như chưa từng xảy ra là được.” nói xong hần nhanh chóng mặc quần áo chạy về phòng mình không cho Minh Viễn cơ hội phản ứng.

Lúc Minh Viễn phản ứng lại trong phòng chỉ còn lại mình anh, Việt Bản nói vậy là có ý gì muốn dùng xong liền bỏ anh, không có cửa đâu.

Vì vậy mới có một màn Đinh Hương nhìn thấy sáng nay a, một người móc tìm móc phổi ra lầy lờn, một người thì tìm mọi cách né tránh.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Vô đề

Tác giả: Mạt Nhi

Tuyệt rồi tại bà ngày vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại, Khang Từ mấy ngày nay nơi nơi không quên dùng các loại lợi ích lôi kéo huynh đệ dưới trướng Hàn Từ Thiên, hần cũng không định can thiệp hần muốn xem xem có người nào có ý muốn phản vừa đúng lúc Khang Từ giúp hần giải quyết, không nghĩ đến có vài người thế nhưng lại dao động tiết lộ không gian của Việt Bản. Khang Từ sau khi biết không ngừng tiếp cận Việt Bản buông nhiều lời hứa hẹn, dụ dỗ, đe dọa.

Việt Bản dạo gần đây phiền não muốn chết, liên lạc với Minh Viễn hần còn chưa kịp nghĩ kĩ, hiện tại không gian của hần bị bại lộ Khang Từ không ngừng quần quýt quanh hần. Việt Bản biết việc này giải quyết không tốt sợ rằng đội ngũ sẽ khó có thể rời khỏi căn cứ này.

Khi biết chuyện không gian của Việt Bản lộ, Minh Viễn tức giận không nhẹ không nghĩ đến anh em vào sinh ra từ bao nhiêu lâu cũng không chỉ như vậy, một chút lợi ích nhỏ nhoi cũng khiến họ bán huynh đệ. Minh Viễn xưng phong xin giết giặc, một là muốn xử lí đám sâu một, hai là muốn thể hiện với người thương a, biết đâu chừng Việt Bản cảm động sà vào lòng hần a. Một mũi tên trúng hai đích ừm buồn bán cổ lời.

Không đợi Minh Viễn thể hiện chiều ngày hôm đó tuyệt bắt đầu ít đi rồi ngừng hẳn, Hàn Từ Thiên để cho mọi người thu dọn đồ đạc sáng hôm sau xuất phát, không gian của Việt Bản sớm hay muộn cũng sẽ bại lộ hiện tại việc lên đường gấp rút mới là quan trọng. Địa phận tỉnh L vô cùng thích hợp tạo lập căn cứ lâu dài nếu không nhanh chân rất có thể sẽ bị đám người khác cùng chủ ý cướp mất.

Trời tối, tuyệt bên ngoài cũng đã tan hết sương ra sáng mai có thể xuất phát. Hàn Từ Thiên đang cùng Việt Bản, Minh Viễn bàn lộ tuyến tiếp theo, muốn đến L tỉnh chắc hần phải đi qua J thị vừa đúng lúc hợp ý Hàn Từ Thiên, tại J thị có một công xưởng chế tạo các thiết bị công nghệ lớn nhất cả nước.

“Lão đại, không hay rồi.” Một đàn em hốt hoảng chạy qua, cắt đứt cuộc họp, Hàn Từ Thiên nhủ mảy có chút không vui.

Đàn em Giáp thấy lão đại nhà mình không vui vội vàng nói: “Lão đại, có vô số tang thi chuẩn bị tập kích căn cứ.”

“Làm sao cậu biết được?” Hàn Từ Thiên nghi hoặc nếu thật vậy chẳng lẽ bên ngoài không phải lão loạn len sao, yên tĩnh như vậy có chút không giống.

Truyện này mình chỉ viết và đăng trên mê đọc truyện nếu thấy trên các website khác đều là bản copy chưa xin phép nha các bạn. Những trang khác chắc chắn ra chương chậm hơn mong các bạn đọc trên app mê đọc truyện ủng hộ mình.

Đàn em Giáp gãi đầu nói: “Lão đại, dị năng của tôi có thể cảm ứng tang thi, trên đường tôi đã thử qua vài lần.”

Nghe vậy Hàn Từ Thiên cũng không nghĩ ngờ, dùng người phải tin người không phải sao, Hàn Từ Thiên nhủ mảy “Còn bao lâu nữa thì chúng tiến đến.”, hần còn đang lo ngại làm sao để nhanh chóng rời khỏi căn cứ này không kinh động đến đám người Khang Từ hiện tại cơ hội trời nhiên phải nắm bắt thật tốt vừa có thể rời đi, vừa khiến đám người Khang Từ mệt phen sống chết dưới tay tang thi.

“Lão đại, khoảng chừng mười phút nữa.”

“Minh Viễn, cậu mang theo một nửa đội ngũ rời đi trước phải nhanh, đến địa điểm chúng ta đã bàn bạc trước đội cho tôi.” Rồi đi hết ngay sẽ gây động tĩnh lớn để khiến Khang Từ phát hiện khác thường.

“Được, tôi lập tức rời đi.” Minh Viễn đáp ứng, trước khi đi không quên ném ánh mắt thăm ý sang cho Việt Bản. Việt Bản vừa đúng lúc quay sang bị ánh mắt của Minh Viễn chiếu đến làm rùng mình, vội vàng né tránh.

“Việt Bản, cậu cũng nhanh chóng chuẩn bị đi chúng ta thừa cơ lúc căn cứ hỗn loạn chém giết ra ngoài.” Hàn Từ Thiên không chú ý dị trạng giữa hai người vẫn bình tĩnh phân phó nhiệm vụ, thấy Việt Bản không có trả lời, mời ngừng đầu hỏi lại.

“Việt Bản, sao vậy?”

Việt Bản bị điểm danh lại nhìn ánh mắt nghi hoặc của Hàn Từ Thiên, lúc này hần mới giật mình phát hiện mình thế nhưng lại thất thần “Àn, lão đại” hần vội vàng đáp ứng, nhanh chóng rời khỏi.

Minh Viễn rời đi không bao lâu, căn cứ cũng bắt đầu lão loạn linh canh gác đã phát hiện một lượng lớn tang thi tiến lại gần vội vàng chạy qua báo cáo.

Khang Từ đang thời điểm cao trào, thực mạnh còn th* vào sâu trong tiểu huyết của nữ nhân thì “Cộc, cộc.” ngoài cửa diễn cuồng gỗ khiến Khang Từ tức giận không nhẹ, nhìn nữ nhân phía dưới vẫn dám đứng rên rĩ không ngớt, hừ lạnh rút côn th* ra mặc tạm quần, tiến ra mở cửa nóng giận hỏi “Người tốt nhất là có chuyện quan trọng bẩm báo, nếu không... hừ.”

“Khang lão đại, tang thi, vô số tang thi đang tiến đến, phải làm sao bây giờ?”

Khang Từ cả kinh. “Mau dẫn ta đi xem nhanh lên.”

Lính gác không nói nhiều vội vàng mang Khang Tử đến cổng thành, vô số tang thi từ tứ phía gào thét tiến lại, số lượng tang thi cũng đến hơn nghìn.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cửu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Tang thi vây thành

Tác giả: Mật Nhii

Tang thi gào thét tiến lại hiện tại không còn xa nữa, Khang Tử mặt mũi xanh mét giờ muốn chôn ra ngoài cũng không chôn được, gã đánh nhanh chóng phản phó mọi người đối kháng tang thi chỉ mong có thể qua được kiếp nạn này.

Bên này Hàn Tử Thiên cũng đã nhận được tin nhóm người Khang Tử hiện đã biết có tang thi tập kích căn cứ lực chú ý cũng dần hết lên tang thi, nhóm Hàn Tử Thiên cũng đã chuẩn bị xong giờ có thể rời đi được rồi. Hàn Tử Thiên quay sang đảm em đã báo tin “Cậu tên gì?”

Đảm em Giáp được hỏi tên vô cùng kích động, mặt mày đỏ bừng trả lời. “Lão đại, em tên Hoắc Ki.” Từ lúc hấn vào bang phái luôn sùng bái lão đại không nghĩ đến có ngày có thể cùng lão đại nói chuyện a.

“Àn, Hoắc Ki cậu cảm ứng xem nơi nào tang thi ít nhất.”

Hoắc Ki vội vàng đáp ứng, nhắm mắt lại tập trung tinh thần cảm nhận “Lão đại, phía nam a, bên đó có một chỗ khá ít chỉ khoảng hơn trăm tang thi.” Hoắc Ki vừa mở mắt nhanh chóng báo cáo.

“Việt Bản, nhanh chóng thông báo với mọi người chúng ta đi ra phía cổng nam, nhắc nhở mọi người không được gây động tĩnh quá lớn.” nói xong quay sang Hoắc Ki “Cậu đến đây, ngồi cùng xe với tôi chỉ đường.”

Mọi thứ chuẩn bị xong, xe của Hàn Tử Thiên đi đầu Việt Bản lái xe còn Hoắc Ki ngồi bên cạnh chỉ đường trong xe còn có Đinh Hương cũng ba dị năng giả khác.

Đám Minh Viễn chạy xe ra ngoài vô cùng thuận lợi, tang thi tụ tập thành từng tốp, khi đi ngang qua chúng đám người Minh Viễn còn đề cao cảnh giác chuẩn bị tấn công, không nghĩ đến tang thi huynh còn không thèm để ý bọn họ cứ gào thét hướng về phía căn cứ.

Minh Viễn nghi hoặc xem ra lần tấn công căn cứ này có tang thi cao cấp chỉ đạo a, mong là nhóm lão đại có thể thoát được, mới xa Bản Bản của hấn không bao lâu hấn đã có chút nhớ rồi, haizz.

Xe vừa tới cổng nam một lính gác đang muốn chặn lại, Hàn Tử Thiên “Pằng pằng” bắn qua hiện tại thời gian không nhiều phải nắm chắc thời gian rời khỏi, lính gác trợn mắt ngã xuống đất còn chưa kịp hiểu vì sao mình chết, mấy người khác thấy người trên xe có súng không dám ngăn cản. Hàn Tử Thiên thấy cổng đóng nhắm thẳng súng vào người gác cổng, lạnh lùng nói: “Mở cửa.”

Tên gác cổng không dám làm trái vội vàng mở cổng cho đoàn xe đi qua.

Vừa mở cổng đã thấy bên ngoài vô số tang thi đang tiến lại gần, Việt Bản có chút lo lắng không biết Minh Viễn vừa rời đi có thuận lợi không nữa “Hoắc Ki cậu chỉ đường đi.”

“Bản ca, bên tay phải có một cái cây đại thụ rất to, bên đây có số lượng tang thi ít nhất.” Hoắc Ki vừa bị nhắc nhở nhanh nhẹn chỉ đường.

Việt Bản không nói gì đánh tay lấy đập mạnh ga hướng bên phải mà đi, quả nhiên chỗ này lượng tang thi cũng không quá nhiều nhưng muốn xông qua cũng không được.

Hàn Tử Thiên cũng quan sát thấy “Việt Bản, cậu tập trung lái xe đi tang thi tôi sẽ giải quyết.”, hấn nói xong mở cửa sổ ném mạnh ra phía trước vài trái bom từng tiếng “Bùm bùm...” khói lửa mù mịt, mở ra một lối nhỏ không bị tang thi chặn.

Việt Bản thấy thế không cần lão đại nhắc nhở vội ga lao ra ngoài.

Thấy tang thi có ý định nhào qua, Hàn Tử Thiên nhẹ quát: “Lôi”, “Lôi”.

Vàng lên từng tiếng ầm ầm, hai bên chợt lóe lên một thứ sáng trắng, hơn mười tia sấm sét bổ xuống vô cùng khí phách, tang thi bị sét đánh thành tro. Trước kia Hàn Tử Thiên cấp một sử dụng lôi điện trong diện rộng chỉ có thể làm một hai lần, hiện tại cấp hai dị năng tăng lên số lần sử dụng tăng lên đến năm sáu lần có thể chống đỡ qua đoạn đường này.

Khang Tử đứng trên tường thành thấy đám người Hàn Tử Thiên nhất chết vừa thấy tang thi liền chạy thềm mắng ngu ngốc, bên ngoài tang thi nhiều như vậy ra ngoài không phải tự nạp mạng cho chúng hay sao, gã muốn xem xem Hàn lão đại cao tại thượng một thời chết trong miệng tang thi như thế nào, hừ.

Khi thấy từng chiếc xe thoát khỏi vòng vây tang thi chậm rãi biến mất gã không khỏi sùng sốt sao có thể chuyện này sao có thể chứ. Bọn chúng có thể chạy qua hấn là gã cũng có thể đi lại nhìn tang thi đông nghịt phía dưới ý nghĩ vừa hiện lên lập tức bị dập tắt.

Tang thi cũng không phải ăn chay thấy thức ăn đến miệng còn chạy mất tức giận đuổi theo nhưng dù sao tốc độ của tang thi cũng không thể nhanh bằng xe được chẳng bao lâu đã bỏ xa tang thi chạy theo.

Trong bộ đàm được xe cuối cùng báo cáo tình hình, Hàn Tử Thiên đề các xe giảm tốc độ từ từ chạy về theo. “Việt Bản, cậu cũng giảm tốc độ đi, đi thêm một đoạn nữa rồi chạy qua J thị đi.”

“Àn, lão đại!” Mong rằng đám người Minh Viễn cũng an toàn, hấn đây là lo cho đám anh em tuyệt đối không phải lo lắng cho tên Minh Viễn đáng ghét kia đâu, hừ.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cửu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Khách sạn

Tác giả: Mật Nhii

Đầu tiên, xin lỗi các bạn hai hôm không ra chương mới nha, không phải tại mình muốn lười đâu thật áy app mê đọc truyện bị lỗi hai ngày mình không tải được nên mới không có chương mới a.

Đội Minh Viễn đến địa điểm hẹn trước từ sáng sớm, nơi Hàn Tử Thiên đặt làm điểm hẹn tại ngoại thành J thị, J thị dù sao cũng là thành phố tuy không phải rất đông dân cư nhưng cũng không ít người cứ đám đầu vào J thị tang thi bên trong chắc chắn không thiếu.

Minh Viễn đứng trước một khách sạn rộng lớn, khách sạn này trước đây rất có tiếng, tiếp đón không ít ông lớn. Khách sạn chia thành nhiều khu mỗi khu đều có đặc trưng riêng tuy theo sở thích của khách du lịch để chọn phòng phù hợp.

Bởi vì nơi này rất rộng Minh Viễn đề mọi người trực tiếp lái xe vào, khách sạn này rất lớn nhưng tang thi lại không nhiều đi nửa ngày cũng chưa chắc thấy một con khiến Minh Viễn hơi nghi hoặc.

Minh Viễn đi đầu lái thẳng đến một tòa nhà phía tây mang đậm phong cách châu Âu cổ điển. Hắn để mọi người lái xe vào trong sân, tiến vào bên trong giải quyết tang thi, một tòa nhà nhìn thì khá lớn nhưng tang thi chỉ lác đác vài ba con xem ra khách sạn này thực sự có vấn đề. Minh Viễn phân phó người đi dọn dẹp, mọi người đi lại cả đêm chắc hẳn đều mệt mỏi chỉ cần không chọc hắn tạm thời hẳn không muốn tìm hiểu.

Tòa nhà có nhiều đồ trang trí tinh xảo, sang trọng không mất đi sự quý phái. Trong căn bếp lớn bên trong một đàn em phát hiện có một kho hàng cỡ nhỏ bên trong còn khá nhiều nguyên liệu nấu ăn, vài bao gạo cũng không ít gạo vị. Ai lấy đều vui vẻ đem gạo nấu nướng một chút mọi người ăn uống xong người thì canh gác, người thì đi nghỉ ngơi.

Đến gần tới đội Hàn Tử Thiên mới đến nơi, khiến Minh Viễn lo lắng đứng ngồi không yên. Đội Hàn Tử Thiên đi không dễ dàng như Minh Viễn, thoát khỏi bảy tang thi tiến vào căn cứ của Khang Tứ trên đường cũng gặp không ít tang thi, không có cách nào khác chỉ có thể vừa đi vừa dùng lại đánh quái, khiến hiện tại mọi người đều vô cùng mệt mỏi.

Minh Viễn để bên hậu cần mang thức ăn đã nấu sẵn đến mọi người cũng không khách khí vội vội vàng vàng ăn sau đó tản ra kiểm phòng nghỉ ngơi.

Minh Viễn lại phòng Hàn Tử Thiên báo cáo khái quát tình hình, sau đó cũng không ở lại lâu, hẳn muốn sang phòng Việt Bản muốn xem hắn có bị thương hay không.

Lúc này Việt Bản đang coi quần thi Minh Viễn mở cửa bước vào, hai người đều đồng thời sửng sốt. Qua hai giây Việt Bản cuối cùng cũng hồi thần vội vàng mặc lại quần áo, tức giận quát Minh Viễn: “Cậu vào không biết gõ cửa sao?” Việt Bản hơi đỏ mặt, rõ ràng trước kia hai người ở cùng nhau còn tâm chung hẳn cũng không cảm thấy vấn đề gì không biết sao hiện tại Minh Viễn nhìn một chút hẳn liền thấy không được tự nhiên.

Minh Viễn nhìn Việt Bản vội vàng mặc đồ có chút tức cười, hẳn còn đang thưởng thức đang người đẹp để của người yêu chưa được mấy giây, haizz, Minh Viễn rầu rĩ đáp: “Trước giờ tôi vào phòng cậu có bao giờ gõ cửa đâu.” Nói xong không quên dùng ánh mắt uy khuất nhìn Việt Bản.

Việt Bản cũng có chút ảo não, bọn họ rất thân chưa bao giờ chú ý những thứ nhỏ nhặt này, chẳng qua vừa rồi hắn đang thay đồ bị Minh Viễn mở cửa làm cho giật mình trong lúc tức giận thuận miệng hỏi mà thôi. Dù trong nội tâm cuộn cuộn cảm xúc thì Việt Bản bề ngoài vẫn lạnh nhạt liếc nhìn Minh Viễn hỏi: “Cậu tìm tôi có việc gì?”

Minh Viễn cười hi hi, thuận tay đóng cửa “Tôi qua báo cáo tình hình với lão đại, tiện đường sang xem cậu một chút. Không bị thương chứ?”

Việt Bản liếc mắt tỏ vẻ kinh bị thái độ lấy lòng của Minh Viễn “Tôi không sao.” Hắn thật sự không sao cả chỉ có hơi mệt mỏi, hẳn đã gần một ngày không nghỉ ngơi rồi.

Minh Viễn cũng nhìn ra Việt Bản mệt mỏi không nản lại lâu nói chuyện vài ba câu mới lưu luyến không rời trở về phòng mình, ài, Việt Bản để hắn nghỉ ngơi cũng cũng tốt lắm mà sao lại cho chứ.

Đến tối khi Đinh Hương còn đang ngủ bị Hàn Tử Thiên đánh thức, kéo lên xe có chút không hiểu “Chúng ta bây giờ đi đâu?”

Hàn Tử Thiên nhìn đường, không quay đầu lại “Nơi này có rất nhiều khu biệt thự độc lập, phong cách mới lạ, anh đảm em đi mở mang kiến thức.” hẳn cũng chiều xoa đầu Đinh Hương, thật ra hắn cũng chẳng định đi lại nhiều chọc phiền phức nhưng nghĩ đến có lẽ báo bối của hắn sẽ thích nên muốn cho dần có đi xem chút, sáng mai bọn họ sẽ rời khỏi sau này chưa chắc đã quay lại.

Rất nhanh họ đến một khu phòng tổng thống, nơi này có rất nhiều căn biệt thự, mỗi căn đều phong cách khác nhau không trùng lặp. Hàn Tử Thiên trở cổ đến tòa nhà quản lý để chọn phòng. Đinh Hương cảm thấy khá hứng thú có rất nhiều kiểu như hải tặc, công chúa.... đến như kiểu nông thôn cũng đều có cả.

.....

Truyện chỉ đăng trên mề đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Lâu đài băng

Đinh Hương dự dợ một hồi cuối cùng chọn một tòa mang phong cách Tinh Linh thăm quan trước tiên. Tuy Tinh Linh là một chủng loại hư cấu nhưng cô đã xem vài cuốn truyện mô tả Tinh Linh đều vô cùng đơn thuần, xinh đẹp gần gũi với thiên nhiên. Họ có phong cách kiến trúc, thói quen ẩm thực riêng tất nhiên tất cả đều trong thể giới giả thuyết nhưng tiếng tâm vẫn lung lay.

Hàn Tử Thiên cầm theo bản đồ lái xe mang Đinh Hương, ngôi biệt thự này có ngoại hình khá kì quái, màu xanh thiên nhiên nhìn như một ngôi nhà trên cây vậy, mái ngói được thiết kế như những chiếc lá, Đinh Hương tràn ngập hứng thú nhìn trái ngó phải háo hức muốn mở cửa bước vào thì bị Hàn Tử Thiên ngăn lại. Hắn có chút bất đắc dĩ nhìn Đinh Hương “Em để ý một chút cẩn thận bên trong có tang thi.”

Đinh Hương nghe anh nói vội hơi giật mình, lâu rồi mới được thả lỏng đi chơi vui vẻ một chút khiến cô quên mất. Khóa cửa bị Hàn Tử Thiên dùng một chút sét nhỏ phá ra. Hai người bước vào chưa ngẩng nhìn vội đi một vòng xem xét không phát hiện ra tang thi lúc này Đinh Hương mới thả lỏng quan sát, quanh nhà đủ là trên bàn, cửa sổ, ghế thậm trí dưới đất cũng đều có cây xanh.

Đinh Hương tìm thấy một cánh cửa xuống tầng hầm, Hàn Tử Thiên dẫn đầu mở cửa, thấp lưng đi vào. Trong tầng hầm họ phát hiện một bộ hệ thống phát điện loại nhỏ đủ để phát điện cho cả căn biệt thự.

Hàn Tử Thiên rất có tố chất hướng dẫn viên du lịch bắt đầu giới thiệu “Nơi này vì đảm bảo sự hài lòng của khách, tránh trường hợp mất điện nên mỗi căn biệt thự đều có một bộ máy phát điện riêng.” Hắn mở công tắc, máy phát điện chậm rãi vận hành, cả căn biệt thự đang chìm trong bóng tối bỗng bừng vụt sáng.

Ánh đèn vàng mờ màng lung linh huyền ảo, chuông gió bên cửa sổ nhẹ nhàng đưa phát ra âm thanh丁丁đinh đang đang vui tai. Không hổ là khách sạn năm sao đẳng cấp, trang hoàng thoải mái thanh lịch, những đồ dùng trong nhà cũng rất tinh tế.

Truyện chỉ đăng trên mmedoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Đinh Hương đi vòng vòng tham quan một chút thu được không ít thứ vào trong không gian, rồi theo Hàn Tử Thiên đến một căn căn biệt thự khác thăm quan. Tòa nhà tiếp theo hết như tòa lâu đài trong phim nữ hoàng băng giá, lâu đài có màu xanh như chiếc vòng cổ của cô vậy vô cùng đẹp.

Nhiệt độ bên trong khá thấp, nội thất bên trong không có gì đặc biệt nhưng tất cả đồ vật bao gồm cả cầu thang, hành lang đều được làm từ băng. Đinh Hương tiến vào cảm thấy mình như lạc vào một thế giới khác vậy, không nghĩ đến khách sạn có thể làm được đến trình độ này có vẻ vô cùng khả phục. Đinh Hương còn chưa kịp vui vẻ quan sát thì lại bị Hàn Tử Thiên giữ lại, cô vô cùng úy khuất.

“Bảo bối em cẩn thận bên trong này có tang thi anh cảm nhận được.” Hàn Tử Thiên vừa nói xong có vẻ tang thi cũng không đợi được gào rú nhảy ra. Hàn Tử Thiên kéo Đinh Hương qua phía sau tang thi này cấp bách thấp hơn hẳn nên khi này hẳn vừa vào đã biết được.

Chỉ thấy tang thi vùng tay gần hai mươi trụ băng phóng về phía hai người, Đinh Hương có hơi giật mình cô cũng là băng hệ a vì sao chỉ có thể phóng được một lúc nhiều nhất năm trụ băng chứ, cô không phục thì không phục nhưng vẫn nhanh nhẹn tránh né, nét mặt cũng trở nên nghiêm túc. Đinh Hương cùng tang thi này cùng cấp bậc không có khả năng hơn cô được, Đinh Hương nhắm mắt lại cảm nhận thấy xung quanh mình có vô số năng lượng vây quanh mình xem ra lâu đài băng này làm tăng sức tấn công của dị năng băng hệ lên không ít, nhìn tang thi cấp một có thể đánh gần như ngang tay với Hàn Tử Thiên đã cấp hai có thể thấy.

“Tử Thiên, anh tránh qua một bên em muốn thử sức một chút.” Đinh Hương có chút tự tin muốn đấu cùng tang thi.

Hàn Tử Thiên nhử mảy có chút không đồng ý, tang thi này mới cấp một nhưng lại có thể đánh ngang cơ với hắn, Đinh Hương mới chỉ cấp một sợ rằng một mình khó có thể ứng phó.

Đinh Hương như nhìn ra suy nghĩ của Hàn Tử Thiên “Anh xem ở đây là lâu đài băng, rất có lợi cho dị năng băng hệ nên nó mới mạnh như vậy.”

Hàn Tử Thiên nghe vậy mày mày mới giãn ra một chút “Vây em đánh đi, không được cậy mạnh biết không?” nói rồi hắn không tấn công nữa mà chậm rãi lùi về phía sau, trong tay vẫn có vài tia điện koe sáng chờ phát động.

Đinh Hương thấy vậy liền vui vẻ, tạo ra một thanh kiếm băng lao về phía tang thi, tốc độ lúc này của cô tăng lên cũng ít nhất ba lần xem đi địa thế có lợi có khác sức chiến đấu cũng tăng hẳn.

Tang thi thấy nhân loại đang cùng mình đánh nhau bỗng dừng dừng lại có hơi khó hiểu chưa kịp tức giận đánh qua thì một nhân loại khác nhào đến.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Tang thị băng hệ

Tác giả: Mật Nhi

Hiện tại sức chiến đấu của Đinh Hương có thể được xem như gần bằng Hàn Tử Thiên lại thêm cùng dị năng cùng cấp bậc với tang thị, hai bên đánh nhau không phân thắng thua khiến tang thị có chút nóng nảy.

Đinh Hương đánh nhau hồi lâu cùng tang thị cũng thấm mệt dù sao đánh cũng chỉ vì cô muốn rèn luyện một chút lại thêm địa hình thuận lợi cô mới định thể hiện chút không nghĩ đến cứ đánh thế này không biết bao giờ mới xong nữa. Vì vậy cô quay sang nháy nháy mắt với Hàn Tử Thiên, hai người thường cùng nhau đánh quái nhiều lần nên khi Đinh Hương vừa ra ám hiệu Hàn Tử Thiên liền hiểu ý gật đầu.

Đinh Hương thấy vậy nhẹ hồ “Băng trụ” quanh thân cô xuất hiện hai mươi trụ băng phóng từ tứ phía bao quanh tang thị.

Tang thị thấy vậy kinh thường không có ý định né tránh đứng yên tại cho quanh thân cũng xuất hiện hai mươi trụ băng bay về phía các trụ băng của Đinh Hương phóng ra hai bên đụng chạm từng tiếng nổ ầm ầm khói mù mịt.

“Lưới điện” Hàn Tử Thiên lại dụng lúc tang thị đang đứng yên không để ý đánh lên khiến tang thị không kịp tránh bị sét đánh cháy đen.

Đinh Hương liền vui vẻ bước qua mốc lấy tính hạch của tang thị lần này thật may mắn không nghĩ đến đi dạo một vòng còn có thể săn được tính hạch cùng thuộc tính a. “Tử Thiên, anh xem đến lâu đài băng gấp tang thị băng hệ hay hiện tại chúng ta xem có lâu đài sấm sét gì đó không chừng gặp tang thị lỗi hệ đó nha.”

Hàn Tử Thiên nghe vậy buồn cười, gõ đầu cô “Em tưởng tang thị dễ dàng để em tìm như vậy sao?”

Đinh Hương có chút không phục trừng Hàn Tử Thiên, ôm đầu nói “Sao lại không thể chứ biết đâu có thật dù sao cũng là đi chơi đi thêm một chút cũng đâu có sao.” Nói rồi cô nhanh chóng chạy vào xe tìm bản đồ xem thử, biết đâu vận khí của cô hôm nay tốt thì sao chứ, hừ.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Sự thật chứng minh Đinh Hương nghĩ nhiều rồi, cô tìm nửa ngày cũng không thấy tòa biệt thự nào liên quan đến điện, cô còn vờ khen hết lời khách sạn này cái gì cũng có không nghĩ đến một căn biệt thự có thể phóng phóng chút điện cũng không thiết kế được.

“Bảo bối, em nghỉ xem làm một tòa biệt thự toàn là điện không rất không an toàn không có khách nào dám vào em đừng tìm nữa.” Hàn Tử Thiên thấy Đinh Hương vẫn vừa từ bỏ ý định muốn tìm lại một lượt vội khuyên.

Thấy cô vẫn còn cố chấp Hàn Tử Thiên không có cách nào đành rời lực chú ý của Đinh Hương “Bảo bối em hiện có tính hạch băng hệ có khi em hấp thụ có thể thăng cấp nha.”

Quả nhiên, Đinh Hương vừa nghe xong quên luôn chuyện tìm lâu đài sấm sét gì đó. Đinh Hương đang ở đỉnh cấp một dù cô có hấp thụ bao nhiêu tính hạch sơ cấp cũng không thấy có dấu hiệu thăng cấp nào.

“Đúng vậy a, trong lâu đài băng này còn có thể giúp em thăng cấp dễ dàng hơn mấy phần đó.” Đinh Hương phấn khích nói, sau đó lôi kéo Hàn Tử Thiên chạy về chạy trở về.

“Em chậm một chút.” Hàn Tử Thiên bị Đinh Hương lôi kéo chạy cũng tùy ý cô, lại sợ cô ngã không nhìn được nhắc nhở.

Đinh Hương tiến vào tìm phòng ngủ, ngồi xếp bằng trên giường nhanh chóng tập trung hấp thụ tính hạch. Hàn Tử Thiên ngồi xuống bên cạnh làm hộ pháp cho cô.

Đúng như cô dự đoán lâu đài băng này thực sự có thể trợ giúp cô, Đinh Hương chỉ cần cố gắng tám mươi năm phút đã phá được là chắn cấp một trở thành dị năng giả cấp hai.

Đinh Hương vô cùng vui vẻ chủ động hôn hôn Hàn Tử Thiên, được người yêu hiếm khi chủ động Hàn Tử Thiên đương nhiên không cự tuyệt lập tức đảo khách thành chủ hôn ngược trở lại, không bao lâu Đinh Hương liền bị hôn hôn té liệt ngã trong ngực Hàn Tử Thiên. Hàn Tử Thiên cảm thấy không đủ áp Đinh Hương dưới thân, tay không an phận bắt đầu vuốt ve eo nhỏ của cô ngon lửa trong cơ thể hôn bắt đầu âm i như muốn bùng cháy.

Đinh Hương có chút vô lực đẩy hân ra, thở hổn hển “Tử Thiên, không được, ở đây không được.”

Hàn Tử Thiên cũng biết hoàn cảnh hiện tại không thích hợp, hân dựa vào vai Đinh Hương thở dốc, thật muốn nuốt luôn cô. Hàn Tử Thiên chậm rãi điều chỉnh lại nhịp thở, hân giúp cô điều chỉnh lại quần áo có chút xộc xệch, dịu dàng hôn trán Đinh Hương.

Hàn Tử Thiên nhìn thời gian cũng không còn sớm nữa “Tạm thời tha cho em, hiện tại trở về mai còn phải xuất phát sớm” nói rồi mang Đinh Hương chạy xe trở về căn biệt thự mọi người đang ở.

Đinh Hương có chút tiếc tuổi chưa thể đi xem hết các phòng tại đây nhưng cô cũng biết đủ nhẹ gật đầu rồi theo Hàn Tử Thiên trở về.

Hôm sau trời vừa sáng mọi người đã chuẩn bị sẵn sàng, Minh Viễn đang trêu ghẹo Việt Bản thì thấy lão đại xuất hiện lập tức giả bộ đứng đắn.

.....

Truyện chi đăng trên mê đọc truyện

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Siêu thị

Việt Bản vẫn trang một bộ lãnh leo nhưng nhìn kĩ bên tai có chút đỏ, hân thấy lão đại nhanh chóng báo cáo. Hàn Tử Thiên không nói gì lập tức ra lệnh xuất phát.

Xe mạnh mẽ chuyển động xếp thành một hàng dài, chẳng mấy chốc đã tiến vào nội thành J thị, đoàn xe tránh những con đường đông dân cư cố gắng hạn chế nhất số lần dừng đỗ cùng tang thị.

“Lão đại, bên kia có một cái siêu thị.” Minh Viễn tinh mắt phát hiện, tuy siêu thị đã bị tang thị vây quanh che khuất không ít nhưng hân vẫn có thể nhìn thấy được đồ vật bên trong còn khá nguyên vẹn.

Theo hướng chỉ thấy của Minh Viễn, Hàn Tử Thiên cũng thấy được một siêu thị nằm ngay góc đường, hân nhìn xung quanh xác định số lượng tang thị có thể giải quyết “Minh Viễn, đi, cậu kêu mọi người chúng ta đi siêu thị, để lại một đội canh chừng xe.” Tuy Hàn Tử Thiên hân hiện tại vật tư không thiếu nhưng muốn xây dựng căn cứ thì vật tư nhiều nữa cũng chưa chắc đủ.

Đây là một siêu thị tư nhân bình thường không quá lớn, phía trước bày các thứ đồ ăn vặt, đầu sau có các loại đồ ăn hằng ngày, bên phải bán đồ uống còn bên trái thì có các đồ dùng sinh hoạt.

Tang thị xung quanh lẫn trong siêu thị đều khá nhiều. Bọn họ giải quyết tang thị bên ngoài trước mắt chừng mười năm phút, tang thị bên trong thấy có người tiến lại gần gào rít muốn nhào qua lại dụng phải kính thủy tinh chỉ có nhìn chảy nước miếng. Đinh Hương nhìn thấy suýt chút nữa không kìm được mà cười ra tiếng.

Hàn Tử Thiên dẫn đầu mở cửa tiến vào từng đạo lôi điện đánh xuống, tuyệt không nương tay.

Đinh Hương đi bên cạnh gờ tay lên tức khắc sáu trụ băng xuất hiện đánh nát đầu sáu tang thị.

Tang thị bên trong ít hơn bên ngoài gần một nửa chẳng mấy chốc đã thanh lý xong. Việt Bản bắt đầu thu vật tư vào không gian, Minh Viễn chạy theo vừa giúp đỡ vừa lấy lòng. Mọi người cũng tự giác khuôn vác đồ ra xe.

Hàn Tử Thiên đang đứng quan sát tổng xe được âm thanh của một người kêu lên: “Lão đại, bên này, bên này phát hiện một tầng hàng có thể là kho hàng.”

Đinh Hương bỗng cảm thấy bất an mãnh liệt, phía dưới kho hàng vô cùng yên tĩnh càng tiến lại gần cảm giác trong lòng càng mãnh liệt.

Hàn Tử Thiên muốn một mình đi xuống trước kiểm tra nhưng Đinh Hương làm sao có thể để anh đi một mình mãnh liệt kháng nghị cuối cùng hai người cùng nhau xuống dưới xem xét.

Bên trong không có một ai, không có tang thị hai người tựa lưng vào nhau cẩn thận tiến từng bước.

Đinh Hương trên tay toàn mồ hôi, loại cảm giác sợ hãi phát ra từ nội tâm này có mới gặp lần đầu nhất định trong này có thứ gì đó vô cùng nguy hiểm.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Đột nhiên một trận gió đánh tới nhắm thẳng về phía Đình Hương ngay khi cô chưa kịp phản ứng. Hàn Tử Thiên đã ôm cô vào trong lòng né tránh.

Bóng đen kia thấy hai người tránh né không từ bỏ tiếp tục đánh qua.

“Lưỡi điện.” Hàn Tử Thiên kéo Đình Hương ra sau lưng bảo vệ.

Bóng đen thấy vậy vội vàng rút móng vuốt đang định tấn công lại tránh.

Tầng hầm tối thui được những tia sáng sét Hàn Tử Thiên chiếu sáng lúc này họ mới nhìn rõ đối thủ.

“Không tốt, đó là nhện mặt người.” Đình Hương kinh hãi trước mặt họ là một con nhện cao bằng một người đàn ông trưởng thành, màu đen tuyền, bụng to đùng có nhiều đường vân đỏ, khuôn mặt hình người đang cười quỷ dị.

Nó nhìn chăm chăm hai người không rời mắt, phảng phất như đang nhìn đồ ăn mỹ vị của mình.

Đình Hương sợ hãi lùi về phía sau hai bước thì đụng phải bức tường sau lưng, chạm ngay công tắc điện, cô vội vàng mờ lên. Cả tầng hầm chìm trong bóng tối bỗng bùng sáng.

Lúc này cô mới phát hiện trên tường trong góc phòng có một tấm mạng nhện lớn vô cùng, bên trên có không ít người bị dính vào có vẻ như đều đã chết cả rồi.

Cô phát hiện sau lưng Hàn Tử Thiên bị thủng một lỗ, máu đã ứa đậm một mảng.

Mắt Đình Hương hơi dò lên, lo lắng “Tử Thiên, anh bị thương rồi.”

Hàn Tử Thiên không quay đầu lại vẫn quan sát con nhện đối diện, nhẹ giọng an ủi: “Bảo bối, không sao, anh không có việc gì, em không sao là được.”

Đình Hương biết hẳn chỉ đang an ủi mình như vậy làm sao có thể không sao được chứ, nếu không phải vì ôm cô tránh né chắc chắn anh sẽ không bị thương, đều tại cô không tốt.

Đình Hương nhìn thấy chân nhện vẫn còn dính một chút máu, lo lắng trong lòng lại tăng lên, chân nhện cũng là nơi mang độc của nó.

Đình Hương tức giận bắn ra trụ băng liên tiếp, đáng tiếc, thân nhện vô cùng cứng cáp cô đánh cũng không gây cho nó chút tổn thương nào.

Hàn Tử Thiên cũng bình tĩnh tấn công tiến lại gần cửa tầng hầm, phát hiện cửa đã bị một lớp mạng nhện che kín, xem ra con nhện này hôm nay chắc chắn không để hai người bọn họ chạy thoát khỏi đây.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cúu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Hy vọng

Tác giả: Mật Nhii

Minh Viễn ở phía trên cũng đã phát hiện bên dưới không hợp lý, lớn tiếng nói vào bộ đàm: “Lão đại phía dưới không sao chứ?, tang thì đang tụ tập lại đây, hai người phải nhanh chóng thoát ra ngoài.”

Hàn Tử Thiên cũng biết con nhện trước mặt này chi sợ đã cấp ba, hẳn hiện tại còn bị thương chỉ sợ nhất thời không thể tìm cách thoát ra được, vì vậy hẳn nhanh chóng quyết định: “Cậu cùng Việt Bàn dẫn người đi trước, phía dưới này đều ổn chỉ là tạm thời không thể thoát ra được. Hẹn hội họp tại phía nam ngoại thành J thị.”

Minh Viễn nhận lệnh mang người mọi người đi, Việt Bàn có hơi do dự hẳn muốn ở lại giúp lão đại nhưng bị Minh Viễn kéo đi. “Cậu ở lại cũng không giúp được gì, lão đại bảo chúng ta đi cậu còn muốn làm trái ý lão đại sao.” Minh Viễn nhẹ quát.

Lão đại tin nhiệm họ, họ sao có thể khiến lão đại thất vọng được, hơn nữa Minh Viễn tin lão đại với cùng cường đại sẽ không chết dễ dàng như vậy. Việt Bàn cũng biết Minh Viễn nói đúng nhưng vẫn lo lắng, hẳn mặc kệ để Minh Viễn kéo mình lên xe rồi đi.

Hàn Tử Thiên ở phía dưới vừa tránh né vừa công kích nhưng có vẻ con nhện mặt người này có thể vô hiệu hóa mọi đòn tấn công vậy, dĩ năng đánh lên người nó lập tức biến mất, súng đạn thì bị bắn ngược trở lại.

Hàn Tử Thiên cả người hơi lung lay, Đình Hương thấy vậy dùng hết sức đông băng tất cả chân nhện vội vàng đỡ Hàn Tử Thiên.

Lúc này do mất khá nhiều máu sắc mặt Hàn Tử Thiên trắng bệch, Đình Hương kiểm tra vết thương của anh phát hiện vết thương phát sinh biến dị, miệng vết thương bắt đầu mưng mủ, máu chảy ra không còn đỏ tươi mà là màu đen.

Hàn Tử Thiên cũng biết chỉ sợ mình không thể cầm cự được bao lâu nữa nên đau đớn “Hương Hương, nghe anh nói anh sắp không được rồi, em nhanh trốn vào không gian, ở trong đó tìm cơ hội thoát ra hội họp với bọn Minh Viễn, bọn họ chắc chắn không trách em, phải sống tốt biết không.” Hàn Tử Thiên lau từng giọt nước mắt trên mặt Đình Hương dặn dò.

Hàn Tử Thiên có chút không cam lòng, hẳn là một cô nhi không biết cha mẹ mình là ai, từ nhỏ đã phải lăn lộn trong xã hội này, nhìn thấy đủ loại người tiếp xúc với đủ loại thù đoạn, tuy luôn có Minh Viễn và Việt Bàn ở bên cạnh nhưng hẳn vẫn luôn cảm thấy cô đơn mãi đến khi gặp Đình Hương, nếu lúc đầu chỉ có chút hứng thú tò mò hấp dẫn hẳn thì sau này khi được cô cứu về dùng lý do vụ việc về nguy hiểm được cô quan tâm, chăm sóc hẳn lại cảm thấy vô cùng áp áp. Hẳn còn chưa hưởng thụ đủ hạnh phúc cùng cô thật sự không cam lòng.

Đình Hương nghe hẳn nói vậy hơi ngây ra, đứng rồi không gian cô còn có không gian vậy mà lại quên mất. Đình Hương không nói nhiều ôm lấy Hàn Tử Thiên tiến vào không gian. Hôm qua khi vừa thăng cấp hai cô đã biết không gian có thể đem theo một người cùng tiến vào đáng lẽ cô còn muốn làm Hàn Tử Thiên bất ngờ không nghĩ đến hiện tại lại cứu hẳn một mạng.

Đình Hương không quên lưu lại tia tinh thần lực ở bên ngoài quan sát, con nhện thấy thức ăn trước mặt bỗng dưng biến mất thì tức giận đập mạnh vài phát vào tường như đang phát tiết.

Hàn Tử Thiên vừa tiến vào không gian lập tức lâm vào hôn mê, miệng lâm bảm thứ gì đó. Đình Hương không nghe thấy được tiến lại gần cố gắng lắng nghe phát hiện hẳn muốn nước, nước! nước a! Đình Hương nhìn dòng suối gần đó, lại nghĩ đến khả năng chữa lành của nước suối trong lòng cô dấy lên tia hy vọng.

Đình Hương ôm Hàn Tử Thiên thả vào trong nước, dứt cho anh vài ngum. Đình Hương ngồi bên cạnh quan sát hẳn nửa tiếng đồng hồ vẫn không có động tĩnh gì, vết thương vẫn thế không khá hơn chút nào, ngay lúc cô cho nước suối không có hiệu quả thì dòng suối nhỏ lại phát sinh dị trạng.

Thân thể của Hàn Tử Thiên ở dưới suối thoát ra từng đợt sương đen nồng đậm, dòng suối vốn trong veo hiện tại đều đen xì không thể thấy được thứ gì, linh khí trong không gian như phát hiện thứ gì đó do bắn một phần tiến vào dòng suối nhỏ thanh tẩy, một phần tiến vào vết thương của Hàn Tử Thiên.

Sương đen trong nước giăng cò phản kháng đều bị linh khí trong không gian áp chế bắt đầu tiêu tan, miệng vết thương của Hàn Tử Thiên với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy bắt đầu khép lại.

Toàn bộ quá trình đại khái mất nửa giờ sương đen trong nước cuối cùng cũng hoàn toàn bị tiêu diệt biến mất, vết thương của Hàn Tử Thiên cũng đã không thấy nữa khôi phục làn da bình thường không nhìn ra nơi đó trước đã từng bị thương qua.

Đình Hương nhìn toàn bộ từ đầu đến cuối ngày người không nghĩ đến linh khí và nước suối này vậy mà có loại hiệu quả bậc này, có thể ngăn cản được cả tang thi hóa. Đình Hương biết, khi đó Hàn Tử Thiên đã bắt đầu có dấu hiệu biến dị, do hẳn là dĩ năng giả nên thời gian dài hơn mắt khoảng chừng sáu tiếng.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Đăng bù chương hôm qua Tiểu Mật chưa đăng a.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cúu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Tỉnh lại

Tác giả: Mật Nhi

Đinh Hương để Hàn Tử Thiên ở trong dòng suối thêm nửa tiếng nữa khi chắc chắn không có chuyện gì phát sinh nữa lúc này cô mới đem anh về phía từ lâu bên kia.

Đinh Hương nhìn về phía Hàn Tử Thiên một thân quần áo toàn bộ đều ướt sũng, cô do dự không biết có nên giúp hắn thay không nếu không thay rất có thể bị cảm. Sau một hồi đấu tranh tư tưởng cô vẫn không đánh lòng nhìn hắn như vậy quyết định giúp hắn thay đồ.

Đinh Hương chậm rãi giúp hắn cởi từng chiếc cúc áo, xương quai xanh tinh tế lộ ra, cơ bắp rắn chắc và thân hình có tỷ lệ hoàn hảo của hắn ướt đẫm mang theo cảm giác vô cùng gợi cảm, cô đỏ mặt thật sự không dám nhìn nhiều nữa nhanh chóng giúp hắn mặc xong quần áo, lúc này cô mới thở phào nhẹ nhõm

Đinh Hương đưa hắn vào phòng ngủ giúp hắn đắp chăn cẩn thận, sau đó cô mang theo tâm trạng vui vẻ đi về phía phòng bếp chuẩn bị bữa trưa.

Khi Hàn Tử Thiên tỉnh lại hắn phát hiện mình đang nằm trên một chiếc giường xa lạ, hắn không kịp phản ứng lại, Hương Hương đâu? Hắn đang ở đâu? Vì sao hắn không bị tang thi hóa?... vô vàn câu hỏi đồng loạt xuất hiện trong đầu nhưng chẳng có ai ở đây trả lời những vấn đề này.

Hàn Tử Thiên xoa xoa thái dương, không cảm thấy đau đớn trước ngực hắn vội vàng cởi áo ra lúc này mới phát hiện vết thương trước ngực đã biến mất dường như chưa từng xuất hiện. Hắn thử hoạt động một chút động tác vô cùng tự nhiên, nhẹ nhàng linh hoạt không có một chút trở ngại nào. Hàn Tử Thiên nở nụ cười nhè dù thế nào cũng không quan trọng chỉ cần hắn không sao là được trước hết phải bình tĩnh tìm cách rời khỏi nơi này quay trở lại siêu thị kia tìm Đinh Hương, không biết sau khi hắn ngắt đi cô có ổn hay không.

Hàn Tử Thiên lúc này có chút khát, thấy trên bàn có cốc nước hắn cũng không do dự vươn tay lấy, dù sao chủ nhân nơi này cũng đã cứu hắn nếu muốn giết hắn cũng không cần đợi đến bây giờ. Vừa uống nước xong Hàn Tử Thiên cảm thấy toàn thân đều khoan khoái, thân thể giống như thoát cái trăn gáp sức mạnh. Hắn nhắm mắt lại cảm nhận phát giác trong cơ thể xuất hiện một loại sức mạnh xa lạ.

Hàn Tử Thiên vô cùng kinh ngạc thử vận dụng sức mạnh mới này, hắn phát hiện hắn có thể ‘nhìn’ thấy mọi vật trong bán kính 500m xung quanh, không ngờ thiếu chút nữa biến dị vậy mà hắn trong họa có phúc thức tỉnh thêm một dị năng khác nữa. Dị năng này hắn là hệ tinh thần đi nghe Đinh Hương miêu tả qua cũng khá giống, tinh thần hệ dị năng của hắn vừa mới thức tỉnh đã bằng lối hệ đều là cấp hai trung cấp khiến hắn kinh hi không thôi.

Hàn Tử Thiên đứng dậy đi ra ngoài quan sát, hắn phát hiện một bóng người đang ở bếp bận rộn tuy không nhìn thấy mặt nhưng hắn có thể chắc chắn đó là Hương Hương của hắn, Hàn Tử Thiên cảm giác lòng như được lấp đầy, ánh mắt cũng dần âm ập hơn.

Hàn Tử Thiên nhẹ nhàng bước vào ôm cô từ phía sau, hai tay siết chặt hông cô, mặt chôn trong mái tóc của cô, ngửi mùi hương bạc hà quen thuộc trên người cô, giọng khàn khàn ní non: “Tốt, thật tốt, may mắn em không có việc gì.”

Đinh Hương đang nấu ăn bị Hàn Tử Thiên ôm lấy có chút giật mình nhưng cũng nhiều hơn là vui mừng, cô vội vàng hỏi: “Tử Thiên, cuối cùng anh cũng tỉnh, anh không sao chứ, có cảm thấy chỗ nào không khỏe không.” Tuy cô biết công hiệu quả nước suối nhưng cô vẫn muốn chính miệng Hàn Tử Thiên xác nhận cô mới có thể yên tâm

“Àn, anh không sao, nơi này là thế nào vậy.”

“Anh ra ngoài được đi, em nấu súp xong rồi, một lát nữa lại kể cho anh nghe được không?”

Hàn Tử Thiên không phản đối có chút lưu luyến không muốn buông cô ra.

Trong căn phòng khách, hai người không nói gì chậm rãi ăn cơm, đây là lần thứ hai Hàn Tử Thiên ăn cơm có nấu, tay nghề của cô không kém chút nào món nào cũng đều rất thơm ngon.

Sau khi ăn xong, hai người ngồi trên ghế nghỉ ngơi, Đinh Hương bị Hàn Tử Thiên ôm vào trong lòng bắt đầu kể lại mọi chuyện.

Hàn Tử Thiên nghe Đinh Hương kể lại cảm khái “Không nghĩ đến không gian này lại thần kì như vậy.”

Đinh Hương thấy hắn cảm khái như vậy hướng ứng gật đầu cô cũng không nghĩ đến không gian này có thể làm được đến trình độ như vậy thật sự là nghịch thiên a.

Đột nhiên Đinh Hương nhắc đến: “Con nhện kia...”

“Sao vậy?”

“Em nhớ ra biện pháp giết nó rồi.” Trong truyện có nhắc đến loại nhện này rồi vì vậy cô vừa nhìn đã biết con nhện này nguy hiểm vô cùng nhưng lúc đó Hàn Tử Thiên bị thương cô nhất thời rối loạn không nhớ ra được cách giết nó.

“Phần bụng dưới của con nhện chính là nhược điểm, chỉ cần đâm vào phòng ngực của nó sẽ yếu đi, lúc đó có thể dễ dàng...” Đinh Hương lấy tay ra ở trên cổ vẽ một đường.

Thấy cô làm động tác cắt cổ cũng đáng yêu như vậy khiến Hàn Tử Thiên thiếu chút nữa không nhịn được bật cười, yêu thương xoa đầu cô.

.....

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cầu Vớt Boss Phản Diện* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 43: Nhện mặt người

Tác giả: Mật Nhi

Sau khi biết nhược điểm của nhện mặt người chuyện tiêu diệt nó cũng trở nên đơn giản hơn nhiều: “Một lúc nữa ra ngoài, em giúp anh đóng băng hết chân nó lại, còn lại để anh.”

Đinh Hương nghe hắn nói vậy hơi lo lắng hỏi: “Anh mới bị thương như vậy không tốt lắm.”

Hàn Tử Thiên biết cô quan tâm mình, cười nhẹ: “Em yên tâm đi, anh đã không sao rồi, có khi còn phải cảm ơn con nhện nữa đấy, nhờ nó anh thức tỉnh dị năng hệ tinh thần.”

Nghe vậy sự lo lắng cuối cùng trong lòng Đinh Hương cũng biến mất “Àn, vậy anh nhớ cẩn thận đó.”

Đinh Hương quan sát tình hình bên ngoài phát hiện con nhện mặt người kia đang ở trong cốc, găm nhám đồ ăn của mình không hề phòng xung quanh, thấy vậy cô nhanh chóng mang theo Hàn Tử Thiên ra không gian.

Hàn Tử Thiên dùng dao tấn công, hắn cẩn thận tiếp cận, đâm một dao trúng ngay mắt nhện biến dị.

Nhện biến dị bị tấn công đúng lúc không đề phòng nhất thời không kịp tránh né, máu từ mắt phải của nó chảy ra, phá lệ dữ tợn.

Có lẽ bị Hàn Tử Thiên chọc tức nhện biến dị khiến nó xem nhẹ sự tồn tại của Đinh Hương trong phòng một lòng tập trung công kích Hàn Tử Thiên, giúp cô không mất quá nhiều công sức tiếp cận nó ở phạm vi gần ngay khi chỉ cách con nhện khoảng chừng một bước chân lúc này Đinh Hương dừng lại. Cô hít sâu, tập trung tinh thần lực nhanh chóng đóng băng tất cả chân nhện.

Hàn Tử Thiên nắm chặt thời cơ, hắn tăng nhanh tốc độ ở phía dưới bụng con nhện dùng hết toàn lực đâm rách bụng nó, chảy ra cả nội tạng.

Nhện biến dị ăn đau lần lộn trên mặt đất, bởi vì nó là nhện biến dị không phải tang thi nên cảm giác đau đớn vẫn có.

Đinh Hương thấy vậy một lần nữa đóng băng chân nó lại, sau đó dùng sức chém

Ngay lúc này tiếng thét chói tai của con nhện vang lên, Hàn Tử Thiên cùng Đinh Hương nhanh chóng phản ứng ngừng việc tấn công bịt kín lỗ tai, nhưng vẫn không chịu nổi khoe miệng bắt đầu chảy máu.

Đinh Hương hơi lảo đảo ngã xuống, Hàn Tử Thiên cố gắng chống đỡ hần không nghĩ đến con nhện này đến chết vẫn còn có vùng vẫy.

Hàn Tử Thiên hừ lạnh, vung dao trong tay chém xuống ngay cổ con nhện, âm thanh chói tai ngay lập tức biến mất.

Hàn Tử Thiên lại gần kéo Đinh Hương dậy giúp cô lau máu trên khoe miệng, lo lắng hỏi “Em không sao chứ.”

Đinh Hương cười cười lắc đầu, móc tinh hạch trong đầu nhện biến dị rồi kéo tay Hàn Tử Thiên bước về phía cửa “Em không sao, chúng ta mau chóng lên đường thôi đừng để bọn Minh Viễn đợi lâu.”

Hàn Tử Thiên cũng không phản đối nắm ngược lại tay Đinh Hương mang cô về phía cửa tầng hầm. Hàn Tử Thiên đang muốn mở cửa bước ra ngoài thì nghe thấy bên ngoài có tiếng động, hần quay đầu ra hiệu im lặng với Đinh Hương.

Bên ngoài, đội ngũ tám gần mười năm người bọn họ khó khăn giết tang thi bên ngoài vừa tiến vào siêu thị cứ tưởng lần này có thể mang về không ít vật tư không nghĩ đến siêu thị đã sớm bị dọn sạch.

Một tên béo tức giận đập mạnh giá hàng: “Thật quá đáng mà, dọn dẹp sạch sẽ như vậy cũng không biết chứa lại cho mọi người một chút sao?”

Mọi người đều rất thất vọng dù sao thì họ cũng thật cố gắng mới chém giết một đường vào đến siêu thị lại phát hiện mọi cố gắng đều vô ích.

Người dẫn đầu thoát nhìn có chút giống võ sĩ thần hình cao ít nhất trên 1m9, đáng người khôi ngô, lưng hùm vai gấu. Hần quan sát phát hiện nơi này thực sự bị thu thập sạch sẽ vô cùng xem ra hần là đội ngũ có tổ chức kỉ luật khá tốt “Mọi người đứng vội chân nán, đi tìm một chút nếu may mắn có lẽ vẫn còn một chút gì đó mang về.”

Mọi người không ai phản đối tản ra tìm kiếm khó khăn lắm mới tiến vào được dù lật tung nơi này nên cũng phải cố gắng mang chút vật tư về.

May mà nhóm người Hàn Tử Thiên cũng không phải tuyệt tình tùy dọn đi phần lớn nhưng chỉ cần cố gắng tìm thì vẫn sẽ thấy được một ít vật tư, mọi người đều vui vẻ.

Không biết ai phát hiện ra cửa vào tầng hầm chạy qua báo cáo với đội trưởng, hần có chút do dự sợ phía dưới có nguy hiểm không biết đến lại nhìn số vật tư ít ỏi họ thu được cuối cùng vẫn quyết định xuống xem.

Hần để năm người lại trông vật tư, còn lại theo hần xuống tầng hầm kiểm tra.

Hàn Tử Thiên không muốn đụng độ với người lạ tránh phiền phức nên báo Đinh Hương mang hần vào không gian để tránh.

Nhóm người kia xuống tầng hầm chỉ thấy một cái xác nhện biến dị bị giết không lâu, máu vẫn còn đang chảy lại nhìn vài người bị dính trên mạng nhện cách đó không xa thoảng rùng mình.

Tên đội trưởng âm thầm may mắn con nhện biến dị này đã chết nếu hôm nay để họ đụng phải chỉ sợ không dễ sống sót trở về rồi “Nơi này có chút quý dị, chúng ta trở về thôi hôm nay thu hoạch như vậy cũng xem như không tệ.”

Mọi người vội vàng găt đầu nhanh chóng thu dọn đồ đạc rời khỏi siêu thị.

.....

Truyện chỉ đăng trên mẽ đọc truyện.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cứu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 44: Trạm xăng

Đinh Hương chờ thêm một lúc sau khi xác nhận bên ngoài không còn động tĩnh lúc này cô mới dẫn theo Hàn Tử Thiên ra ngoài.

Hai người rời khỏi siêu thị, Đinh Hương vừa muốn lấy chiếc Hummer cô đã chuẩn bị trong không gian từ lâu ra thì bị Hàn Tử Thiên ngăn lại. “Hiện tại mới bắt đầu mật thể xe trên đường có rất nhiều, xe của em rất dễ gây chú ý.”

Vậy đoàn xe của anh không gây chú ý sao? Đinh Hương không phục nghĩ.

Hàn Tử Thiên dắt theo Đinh Hương đi vào một ngõ nhỏ ngay cạnh siêu thị gặp một ít tang thi du dương bị hai người dễ dàng giải quyết.

Quẹo trái quẹo phải một lúc vào quốc lộ, Đinh Hương vô cùng kinh ngạc không nghĩ đến trí nhớ của Hàn Tử Thiên lại tốt như vậy.

Trên quốc lộ số lượng tang thi nhiều hơn hần, hai người thấy một con giết một con, thấy một đám giết một đám, tang thi như không biết mệt mỏi nối tiếp nhau xông lên, tang thi càng nhiều tinh hạch càng nhiều cô không ngại kiếm thêm chút dù sao tinh hạch có thể giúp thăng cấp dị năng sau này nó còn được sử dụng như một loại tiền tệ vậy.

Nếu chỉ có một hai con tang thi hai người đều lựa chọn sử dụng dao để rèn luyện, chỉ khi số lượng tang thi quá nhiều mới sử dụng dị năng.

Đi hơn nửa tiếng đồng hồ Hàn Tử Thiên vẫn chưa thể chọn được một chiếc xe hợp ý. Tuy xe trên đường quốc lộ rất nhiều xe nhưng không phải bị tang thi đụng hòng thì là cùng xe khác va chạm, xe bị hư hỏng nghiêm trọng không thể lái được nữa nếu không rất có thể xảy ra tai nạn.

Đinh Hương đi bộ hơn nửa tiếng đồng hồ một đường vừa đi vừa đánh tang thi hiện giờ đã bắt đầu có chút mệt mỏi. Đi bộ thật sự là không đúng vừa mệt mỏi vừa chậm chạp tốn thật nhiều thời gian.

Trong lúc cô đang buồn thì Hàn Tử Thiên bỗng chỉ về phía trước “Bên kia có trạm xăng, chúng ta qua đó thử vận khí một chút.”

Trạm xăng a! Tốt tốt Đinh Hương phản chấn hơn hần, trong trạm xăng không chỉ có xăng dầu còn có cả một cửa hàng thực phẩm ngay cạnh chắc chắn có thể thu được không ít đồ tốt vào không gian nghĩ vậy bộ cước của Đinh Hương cũng nhanh nhẹn hơn hần.

Tang thi vây quanh trạm xăng số lượng không nhỏ, Đinh Hương nhìn cũng có chút ngao ngán có cảm thấy số lượng tang thi hôm nay có giết đã đủ rồi. Hơn nữa một đường đi đến cho dù đã cố gắng tránh né nhưng vẫn không thể tránh được hết, trên người cô cũng Tử Thiên tuy quần áo còn lành lặn nhưng dính đầy máu ngay cả mặt cũng có một hai khiến cô không thoải mái.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Giải quyết hết số tang thi xung quanh trạm lúc này hai người mới chạy vào trạm xăng, Đinh Hương kinh hi phát hiện trạm xăng có lẽ đang nhập hàng thì mặt thể đổ xuống bên ngoài một chiếc xe chở dầu vẫn còn nguyên, ngoài ra còn thêm hai xe thực phẩm, vật phẩm bữa bãi lung tung trên mặt đất cũng khá nhiều. Đinh Hương cũng không khách khí thu toàn bộ ba chiếc xe vào trong không gian, vật phẩm trên mặt đất không ít thì nhiều đều có dính chút máu vì vậy cô định thu.

Hàn Tử Thiên cũng không nhân rồi hần kiểm tra cây xăng gần đó, mỗi cây đều còn hơn phần nửa kiem và chiếc thùng lớn bom được ba chiếc thùng đầy hần để Đinh Hương thu lại cũng không tiếp tục nữa. Hàn Tử Thiên không phải người tuyệt tình mặt thể khó khăn hần không rút hết mà để lại cho những người khác một chút.

Thu thập xong xuôi bên ngoài, hai người tiến về phía cửa hàng thực phẩm của trạm xăng, nơi này bình thường mọi người đi mua xăng thì thoảng sẽ tiến vào mua đồ nên tuy chỉ là cửa hàng nhỏ các mặt hàng vô cùng đa dạng.

Cả trạm xăng bị tang thi vây quanh nên cửa hàng vẫn còn nguyên vẹn hàng hóa được bày biện chỉnh tề trên kệ.

Xuyên qua cửa thủy tinh trong suốt Đinh Hương có thể quan sát được tình hình bên trong có hai tang thi tại quầy thu ngân ngoài ra còn có tám năm con nữa, dưới đất có vài vũng máu đã khô từ lâu, trên kệ hàng bên cạnh còn dính chút ruột gan xem ra đám tang thi này đã ăn không ít người. Đám tang thi bên trong trông thấy hai người gào thét tiếng lại gần cửa.

Thấy số lượng tang thi không nhiều Đinh Hương hăng hái xung phong đi đầu, đến nơi cô phát hiện cửa thủy tinh bị khóa, dao trong tay Đinh Hương hiện tại đã sử dụng vô cùng linh hoạt cô chém đứt khóa, thuận thế vung dao chém đứt đầu một tang thi đang có ý định nhào về phía cô, tay trái giơ lên sáu tay băng xuất hiện đánh thẳng về phía sáu con tang thi còn lại trong cửa hàng, đám tang thi bị giết trong tích tắc.

Đinh Hương vui vẻ tiến vào bên trong bắt đầu thu thập từng kệ hàng từ bánh ngọt, socolate, kẹo cao su, mì gói đến gạo, dầu ăn, gia vị, thực phẩm đông lạnh cứ nhiên ở đây còn có cả quầy bán thuốc đúng là đầy đủ mọi thứ tất cả mọi thứ chỉ cần trong tầm mắt của cô đều bị thu hết vào trong không gian.

Ước chừng mười năm phút cửa hàng đều bị cô thu quá phần nửa, trước kia đều là Việt Bản giờ cô mới biết thì ra chỉ cần vung tay lên thu vào cũng thực sự tốn không ít thời gian a.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Tang thi khuyến

Đang lúc Đinh Hương vợ vệt đồng đồ ăn nhanh, bên ngoài truyền tới âm thanh.

“Cứu mạng! Sói, chó sói!” Âm thanh vô cùng ồn ào cùng tiếng kêu thảm thiết, hơn nữa nghe tiếng bước chân cũng khá nhiều người ít nhất cũng phải hơn mười người.

Hàn Tử Thiên nấp sau giá hàng quan sát bên ngoài, Đinh Hương thấy vậy cũng ngưng động tác lại theo sát anh.

“Bên kia có trạm xăng chúng ta trốn vào đó trước vậy.” Người cầm đầu nhảy bên phát hiện nhanh chóng báo cho mọi người hướng chạy trốn.

“Tử Thiên là đám người trong siêu thị chúng ta có giúp hay không?” Đinh Hương thấy bọn họ chạy lại đây liền nói với Hàn Tử Thiên, khi đám người này xuống tầng hầm kiểm tra tuy hai người đã trốn trong không gian những tình thần lực của cô cũng giúp cô quan sát được mọi chuyện bên ngoài vì vậy vô cùng dễ dàng nhận ra bọn họ.

Ngay lúc này Hàn Tử Thiên cũng đang nhắm mắt lại phân ra một chút tinh thần lực quan sát tình hình bên ngoài, đoàn người này tầm mười năm người trên lưng đều đeo ba lô, những con vật đuổi theo phía sau bọn họ thoạt nhìn có vẻ giống sói nhưng Hàn Tử Thiên hẳn có thể nhận ra đó là năm con chó mà cũng không hẳn là chó nữa rồi, nói một cách chính xác phải là tang thi khuyến.

Chúng hiển nhiên là không giống những chú chó bình thường trước mặt thể, hình thể cao hơn một mét, lông tóc rậm rạp, miệng mở rộng không ngừng tiết ra nước bọt, hai mắt đỏ như máu, sức công kích phi thường mạnh mẽ.

Một người chạy sau cùng hình như đã bị chúng cào trúng sắc mặt trắng bệch vẫn cố cắn răng chạy, hẳn không cố gắng được bao lâu đã bị con đi đầu bắt được trực tiếp đưa người kia vào trong miệng xé rách thành nhiều mảnh không quên chia cho các con ở phía sau.

“Lão Tử...” Người chạy ngay phía trước muốn giơ tay kéo hẳn tránh nhưng không kịp đầu thương kêu lên.

Người đội trưởng chạy đầu nghe vậy quay lại nhìn thấy tình cảnh phía sau hai mắt đỏ lên “Chạy nhanh lên, chúng ta tìm chỗ trốn trước, từ từ nghĩ cách báo thù cho lão Tử.” Có lẽ do có lão Tử kia cản chân khiến đám người kéo gần khoảng cách, họ còn cách cửa hàng thực phẩm không xa.

Hàn Tử Thiên quan sát một lúc xác định đám người này không có vấn đề quay sang nói với Đinh Hương bên cạnh “Đi thôi có năm con tang thi khuyến, chúng đều đã là cấp hai nói không chừng có thể giúp anh thăng cấp.” Khoảng thời gian ở trong không gian đội đám người kia đi Hàn Tử Thiên đã hấp thụ tinh hạch cấp ba của nhận mặt người nếu là bình thường đã đủ để hẳn đột phá nên cấp ba rồi nhưng hiện tại hẳn là song hệ việc thăng cấp khó khăn hơn chi đành lại ở cấp hai đình phong.

Truyện đăng trên m.medoctruyenanh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Đám người kia lúc này đã chạy đến cửa, hai người cũng không trốn nữa chạy ra ngoài khiến đám người có chút kinh ngạc dừng lại.

Ngay lúc này một bóng đen đánh về phía đám người đang đứng, “Lôi điện.” Hàn Tử Thiên nhanh chóng sử dụng dị năng ngăn chặn công kích.

“Hương Hương, anh phụ trách hai con dẫn đầu, con phía sau em giải quyết, các người cầm chân hai con cuối cùng.” Nói xong không đợi những người kia phản ứng Hàn Tử Thiên cùng Đinh Hương nhanh chóng đánh qua.

Đám người kia ngăn người không kịp phản ứng, may mắn tên đội trưởng không đến nổi tể, hẳn nhanh chóng dẫn theo đám người phân làm hai đội vây quanh hai tang thi khuyến sau cùng vừa tránh né thi thoảng cũng phản công lại.

Bên này Hàn Tử Thiên đối phó với hai con tang thi hệ băng, một tinh thần có chút cổ sức. Khi Hàn Tử Thiên dùng lôi điện đánh qua thì tang thi băng lập tức tạo một khối băng làm lá chắn phòng ngự vô cùng kiên cố, rất khó tìm được sơ hở. Còn con tang thi khuyến hệ tinh thần liên tục quấy nhiễu muốn quấy nhiễu tinh thần của hẳn may mắn hẳn hiện giờ dị năng cao hơn có thể áp chế được nhưng nó nhanh nhẹn làm hẳn tạm thời chưa tìm được điểm đột phá.

Đinh Hương đối phó với tang thi khuyến bên kia may mắn hơn nhiều, tang thi hệ nước nó vừa xuất chiêu lập tức bị cô đóng băng lại, nhìn tình hình bên Hàn Tử Thiên dù đấu với hai con nhưng vẫn ngang tài ngang sức cô cũng không có quá nhiều lo lắng anh đã nói dễ anh đối phó thì cô cũng không định xen vào.

Còn đám người kia tuy rằng cũng có vài dị năng giả nhưng thực lực không cao e rằng vẫn chỉ là sơ cấp xuất được vài chiêu đã thờ hồn hèn. Đám người này xem như may mắn hai con bọn họ đối phó đều là tang thi bình thường không có dị năng gì nhưng tốc độ cùng sức lực vẫn lớn vô cùng không thể coi thường.

Đinh Hương thoát mái tiêu diệt tang thi mất chưa đầy năm phút sau đó móc tinh hạch trong đầu tang thi rồi chạy qua giúp đám người này.

Hàn Tử Thiên bên này cũng bắt đầu tăng tốc cuộc chiến, ban đầu nhìn như ngang nhau chẳng qua hẳn muốn thăm dò thực lực trước rồi mới giải quyết mà thôi. Đầu tiên hẳn cùng tinh thần lực quấy nhiễu tâm trí con tang thi hệ băng khiến hai con lao vào đánh nhau đội kia chúng đều bị thương khá khá lúc này hẳn cho một kích lôi điện bắt ngờ thiếu chết chúng.

Bên này Hàn Tử Thiên vừa giải quyết xong hai con tang thi khuyến thì bên kia dưới sự trợ giúp của Đinh Hương cũng đã xong.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Long Nhất

Sau khi giải quyết hết mọi nguy cơ đám người trong siêu thị kéo nhau qua chào hỏi: “Cảm ơn hai người cứu giúp, tôi là Long Nhất là đội trưởng của nhóm.”

Đinh Hương đứng bên cạnh Hàn Tử Thiên thấy hẳn vẫn một bộ dạng lạnh nhạt bất đắc dĩ đứng ra: “Chào anh, tôi là Đinh Hương anh ấy gọi là Hàn Tử Thiên, tiện tay mà thôi không cần cảm ơn.”

Long Nhất thấy Hàn Tử Thiên không nói chuyện mà để một cô gái nhỏ đứng ra tuy có hơi lạ nhưng cũng không nói gì, ngược lại đám người phía sau có hơi bực mình về thái độ của Hàn Tử Thiên với lão đại của bọn họ.

Hàn Tử Thiên xem hết trong mắt tên đội trưởng xem như còn tạm được nhưng đám người đi theo có vài người thái độ không tốt lắm, ban đầu hẳn còn có ý định cho bọn họ thi theo giờ không cần nữa.

“Đinh tiểu thư hẳn hạnh, vừa rồi lúc đánh nhau tôi thấy dị năng của cô mạnh hơn chúng tôi nhiều, cô làm cách nào.”

“Luyện tập nhiều thì được thôi tôi cũng không biết.” Đinh Hương tùy tiện trả lời, việc dùng tinh hạch thăng cấp sau này khi chính phủ nghiên cứu ra sẽ công bố cô tạm thời vẫn chưa tốt đến mức nói cho đám Long Nhất này. “Đứng rồi, sao các anh lại bị đám tang thi khuyến đó đuổi theo vậy.”

Long Nhất là người thành thật, chuyện cũng chẳng có gì giấu diếm nên hẳn kể lại: “Hôm nay lúc chúng tôi đi thu thập vật tư trên đường trở về đi ngang qua một cửa hàng bán hạt giống nhỏ liền vào xem thử không nghĩ đến đụng trúng đám chó sói này sau đó hai người cũng biết rồi đẩy chúng tôi một đường chạy trốn đến đây.”

Đinh Hương vừa nghe đến nơi hạt giống mất lập tức sáng lấp lánh, hạt giống a, hiện tại không thu để một thời gian nữa chúng không bị hư hỏng cũng biến dị nếu thu hết được thì tốt, Đinh Hương vội hỏi: “Vậy anh quan sát nơi đó đã bị thu thập qua hay chưa?”.

“Nơi đó a, hình như chưa từng lúc vào chúng tôi còn phải phá cửa nữa đó.” Long Nhất cẩn thận nhớ lại.

Hàn Tử Thiên sao không nhận ra chút tâm tư nhỏ này của cô chứ, hẳn thấy Long Nhất thật thà khai báo hết như vậy có chút cảnh giác hẳn luôn cảm thấy tên đội trưởng này không thật thà như vẻ bề ngoài nhưng hẳn để Đinh Hương hỏi địa chỉ sau đó nhớ lại một chút cửa hàng vừa hay nằm trên tuyến đường chạy ra ngoại thành, dù sao cũng tiện đường Hàn Tử Thiên cũng không có ý kiến.

Đinh Hương cùng họ nói chuyện một lúc biết được mười mấy người này ra ngoài tìm thức ăn cho gần năm mươi người ở khu chung cư của họ, đám người kia nói chỉ cần đội chính phủ đến cứu giúp không muốn rời đi bắt đám người Long Nhất đi ra ngoài kiếm thức ăn mang về cho họ.

Đinh Hương nghe hẳn kể cũng có chút đồng tình, nhưng đồng tình cũng chỉ là đồng tình mà thôi nếu Hàn Tử Thiên đã không có ý định dẫn bọn họ theo cô thì cô cũng không muốn nói làm gì bót tạo thêm phiền phức cho hẳn.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Long Nhất nói rất nhiều lần khuyên hai người ở lại, nhiều người dễ dàng bảo vệ lẫn nhau đều bị Đinh Hương một mực từ chối.

Hàn Tử Thiên thấy cô nhiều lời với nam nhân khác có chút khó chịu lôi kéo Đinh Hương: “Hương Hương, đi thôi nếu không sẽ không kịp đến nơi trước khi trời tối đâu.”

Đinh Hương không nghe ra gì khác thường, liền gật đầu chào tạm biệt, khi này ngoài trạm xăng trong bãi xe có vài chiếc khá ồn còn dùng được Hàn Tử Thiên đã chọn một cái giờ việc di chuyển của hai người cũng dễ dàng hơn nhiều.

- - - - -

Bên này sau khi hai người Hàn Tử Thiên rời đi, một đàn em bước lên hỏi: “Long ca, anh cứ để bọn họ đi vậy sao?”

Khi này Long Nhất ở trước mắt Đinh Hương nhìn rất thật thà, hiện giờ sắc mặt có chút âm trầm nói: “Hai đứa nó mạnh như vậy mà nghĩ vậy có thể đánh lại thì liền lên đi”. Sau đó gã cười lạnh “Cái cửa hàng hạt giống kia cũng không phải dễ chơi cứ kệ để chúng nó đi tìm chết đi, hừ.”

Vốn đám người Long Nhất sớm đã trở về đại bản doanh, trong lúc Long Nhất sử dụng kính viễn vọng quan sát tình hình bên ngoài. Gã phát hiện hai người Hàn Tử Thiên bán linh rất lớn một đường chém giết tang thi chạy đến trạm xăng, cũng nhìn thấy Đinh Hương thu hết vật tư khiến hẳn nổi lòng tham.

Gã vốn muốn lợi dụng đám tang thi khuyến giết tên đàn ông bên cạnh mang theo Đinh Hương trở về, như vậy chẳng khác nào có một kho hàng di động ai dễ thực lực hai người này không chỉ mạnh bình thường, mà mà gã không có lộ bản chất ngay từ đầu.

Long Nhất phân phó đàn em “Tiểu Tử, mang theo mọi người vào trong cửa hàng xem còn thứ gì không, động tác nhanh lên một chút đám tang thi rất nhanh lại kéo đến thôi.”

Do bọn Long Nhất chạy đến phá đám nên Đinh Hương vẫn chưa thu hết được vẫn còn lượng vật tư khá khá lại thêm vật tư rơi lung tung trên đất Đinh Hương cũng không thu lại nên lần này bọn họ xem như bội thu rồi có thể mang về rất nhiều vật tư.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**Net.

Chương 47: Cửa hàng hạt giống

Những chuyện này hai người Hàn Tử Thiên đều không biết lúc này họ đang trên đường đi ngoài thành J thị, địa điểm cửa hàng hạt giống cũng không xa cho lắm vừa rời khỏi đường quốc lộ không bao lâu đã nhìn thấy.

Long Nhất cũng không nói đôi quai thắt cửa hàng hạt giống này hẳn đã từng phải vài đàn em đến muốn thu thập hạt giống ở đây nhưng không biết nơi này có thứ gì đàn em gã phải đi đều chết một cách kỳ lạ không rõ nguyên nhân. Điều này khiến gã hơi e ngại nơi này không dám đến nữa đi qua cũng nửa chọn đi đường vòng.

Đinh Hương bước xuống xe quan sát, cửa hàng ở vị trí khá tốt rất dễ nhìn thấy tang thi xung quanh cũng không nhiều lắm. Trên tường dây trường xuân quấn quanh, cửa mở rộng thị lực của cô vô cùng tốt nhìn thấy rõ mọi thứ bên trong. Bên trong các loại cây cảnh được treo khắp nơi, hạt giống thì được xếp ngay ngắn trong từng khay trên đó còn có ghi tên và phân loại vô cùng rõ ràng.

Nhìn có vẻ sẽ khiến mọi người thả lỏng phòng bị nhưng những vật màu nâu đỏ đã khô khắp nơi trên mặt đất vô cùng bất mắt, lại thêm mùi máu tươi còn thoang thoảng trong không khí có thể thấy được nơi này đã không ít người chết.

Đinh Hương âm thầm cảnh giác cô luôn cảm thấy cửa hàng này có chút không bình thường nhưng không nói ra được nó không bình thường ở điểm nào.

Hiển nhiên Đinh Hương cũng nhận được sự khác thường thì Hàn Tử Thiên cũng đã sớm nhận ra. Chân mày khẽ nhu lại, Hàn Tử Thiên chậm rãi phóng tinh thần lực của mình, khuếch tán chúng bao quanh cửa hàng hạt giống kiểm tra cận kề từng góc ngách cũng không phát hiện điều gì khác thường. Sao có thể? Càng như vậy càng không bình thường, chân mày Hàn Tử Thiên đang nhíu chặt, hẳn mở rộng phạm vi kiểm tra cũng không phát hiện được gì khác thường.

“Tử Thiên, sao rồi?” Đinh Hương phát hiện Hàn Tử Thiên đứng bất động rất lâu sốt ruột hỏi.

Hàn Tử Thiên lắc đầu “Nơi này không bình thường chỉ sợ có bẫy.”

“Hay chúng ta đi ngoài thành luôn đừng tiến vào trong cửa hàng này nữa.” Đinh Hương nghe vậy lo lắng đưa ra ý kiến, tuy cô có chút tiếc số hạt giống bên trong nhưng mạng vẫn quan trọng hơn a.

Hàn Tử Thiên cười cười nắm tay Đinh Hương “Đi thôi, đã đến rồi đương nhiên phải vào.” Nói xong không đợi Đinh Hương phản ứng kéo tay cô tiến về phía cửa hàng.

Sau khi bước vào, chỉ cần thấy hạt giống Đinh Hương đều nhanh chóng thu lại không khách khí chút nào dù sao cũng không biết một lúc nữa phát sinh chuyện gì vẫn nên thu hết mọi thứ vào trong không gian cô mới yên tâm được.

Hàn Tử Thiên đi theo sau Đinh Hương vừa bảo vệ cô vừa quan sát xung quanh. Hẳn phát hiện ở góc tường đều có vài chiếc lỗ không lớn không nhỏ nhìn có chút giống hàng chuột nhưng lại không giống lắm có nhiều lỗ như vậy mà hẳn cũng không cảm nhận được có chuột biến dị quanh đây.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Đinh Hương đang thu hạt giống thấy Hàn Tử Thiên nhìn cái lỗ cạnh góc tường trầm tư suy nghĩ, cô tùy tiện mở miệng nói đùa: “Tử Thiên, anh nói xem nơi này nhiều cây cối như vậy, có khi mấy cái lỗ này là do thực vật biến dị lưu lại không chừng nha.” Lời này chỉ nói cho vui, cô nói xong lại tiếp tục công việc thu thập hạt giống của mình.

Lời nói của Đinh Hương khiến Hàn Tử Thiên bừng tỉnh ngộ, hẳn khẳng định: “Hương Hương, em nói đúng chỉ sợ nơi này thực sự có thực vật biến dị.” Biểu tình Hàn Tử Thiên trở nên nghiêm trọng, nơi này có nhiều thực vật như vậy là cái gì có khả năng biến dị nhất đây.

Đinh Hương sợ ngây người cô chỉ nói đùa không nghĩ đến là sự thật, thực vật biến dị rất khó đối phó, chúng có thể che giấu bản thể của mình mà khi đối phó với thực vật biến dị chỉ khi tiêu diệt được bản thể mới được coi là giết được nó.

Hàn Tử Thiên tỉ mỉ kiểm tra hình dáng mấy cái lỗ, hẳn phát hiện xung quanh lỗ có hình dạng những chiếc gai nhọn, dưới đất còn có vài chiếc lá. Hàn Tử Thiên biến sắc vội vàng lôi kéo Đinh Hương chạy ra ngoài “Không tốt, chỉ sợ thực vật biến dị chính là dây trường xuân bò trên tường cửa hàng.”

Vừa chạy Hàn Tử Thiên vừa điều động tinh thần lực dò xét dây trường xuân, hai người chạy ra khỏi cửa hàng, một tiếng rít kịch liệt chói tai đâm vào tai “Chết chết.” khiến họ không kịp phản ứng có chút chóng mặt.

Dây trường xuân cũng từ biệt bản thân đã bị bại lộ không có ý định che giấu được chủ động công kích. Vì vậy, trên mặt đất hiện lên năm sáu dây mây lao vùn vút đến chỗ hai người đang đứng.

“Lưới điện.” Hàn Tử Thiên quát nhẹ, một tấm lưới bằng điện lập tức xuất hiện ngăn cản những sợi dây mây không cho chúng lại gần thêm.

Dây trường xuân dường như có hơi kiêu kỳ lưới điện phía trước thực sự không tiến lên, nó không ham chiến mà lùi lại phía sau.

Hàn Tử Thiên cũng không có vì thế mà nể dĩ cảnh giác, hẳn đang muốn sử dụng tinh thần lực tìm bản thể của dây trường xuân, bỗng dưng cảm nhận được nguy hiểm ngay dưới chân mình.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phán Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Dây trường xuân

“Không tốt!” Hàn Tử Thiên bế Đinh Hương lên, trực tiếp giẫm chân sử dụng lưới điện một lần nữa ngay dưới chân mình.

“Chết.” Dây trường xuân kêu lên đầy đau đớn, chỉ thấy dưới dây bỗng dưng xuất hiện vô số dây mây, trên thân chúng có không ít gai nhọn rậm rạp trên gai nhọn còn có không ít lỗ nhỏ li ti vừa nhìn ra đoán được chúng dùng để hút máu, nếu bị bắt được chỉ sợ khó có thể thoát thân. Dây mây dựng phải lưới điện của Hàn Tử Thiên bị giật không nhẹ vài cọng không chịu nổi mà đứt gãy rơi trên mặt đất biến thành bột phấn.

“Xem ra, lời họ có ảnh hưởng rất lớn đến nó a, gây cho nó tổn thương không nhỏ đâu.” Đinh Hương cảm khái nói.

Hàn Tử Thiên không nói gì xem như đồng ý. “Hương Hương, em nghĩ cách tạm thời đối phó với nó để anh tìm xem bản thể của nó, nếu không chỉ sợ tình hình càng không xong.” Chỉ cần bản thể của dây trường xuân không tìm thấy, thì trận này sẽ phải kéo dài, cho dù tiêu hao hết sạch dị năng của dây trường xuân đi chăng nữa, chỉ cần nó rút lại trốn mất thì rất khó tìm ra được nó.

Hàn Tử Thiên tuyệt đối không muốn bỏ qua cho dây trường xuân, hiện tại hắn có năng lực tiêu diệt nếu không làm sau này khó lòng biết nó phát triển đến mức nào. Tuy tính hạch mục hệ hắn không cần nhưng trong đội ngũ của hắn dĩ năng gì cũng không thiếu không nên phạm không phải sao.

Đinh Hương nhanh chóng gạt đầu nói được, lưới điện của Hàn Tử Thiên cũng không trụ được bao lâu vài phút sau đã biến mất.

“Đồng băng.” Để đề phòng dây mây một lần nữa tấn công dưới chân bọn họ Đinh Hương đồng băng mặt đất dưới chân lại. Tạo một thanh kiếm dài bằng băng đứng bên cạnh Hàn Tử Thiên đề phòng cảnh giác.

Dây trường xuân này đã có chút linh trí, nó cũng biết Hàn Tử Thiên rất mạnh lại thêm việc có thứ giật giật nó đau đớn vô cùng trực tiếp bỏ qua Hàn Tử Thiên công kích Đinh Hương bên cạnh mà nó xem là yếu hơn.

Việc dây trường xuân nhận biết sai lầm khiến Đinh Hương đối phó với dây mây tấn công cũng trở nên dễ dàng hơn không cần một phải vừa bảo vệ Hàn Tử Thiên vừa đỡ công kích của dây mây.

Hàn Tử Thiên hết sức tin tưởng Đinh Hương, hắn nhắm mắt lại dồn hết toàn lực tạo ra một lưới tinh thần lực bao quanh dây trường xuân, tinh thần lực của hắn như những sợi dây mỏng nhẹ nhàng len lỏi tìm kiếm hắn không gây chút thương tổn nào cho dây trường xuân khiến nó không phát hiện khác thường.

Hàn Tử Thiên biết bản thể của dây trường xuân này khẳng định ở dưới trốn sâu dưới lòng đất, bởi vì hết thấy công kích mà nó xuất ra ngoài đều từ nền đất.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Không nghĩ đến dây trường xuân này cũng khá thông minh hắn phát hiện nó có hai bản thể năng lượng đều ở mức bằng nhau khó lòng phân biệt thật giả, nếu hiện tại đánh trúng một cái giả nó sẽ nhanh chóng đem bản thể thật của mình giấu đi đến lúc dây muốn đi được sẽ không dễ dàng như vậy.

Hàn Tử Thiên nghĩ ngợi một lúc rồi nói “Hương Hương, anh phát hiện ra hai bản thể đều có khả năng, một chút nữa em phối hợp với anh, chúng ta ra tay cùng lúc.”

Đinh Hương không phản đối.

“Lời điện.” Hàn Tử Thiên một bên thanh lý dây mây, một bên chỉ đạo phương hướng để cho Đinh Hương “Bên phải hướng 2h, cự ly 30m, độ sâu ước chừng một mét dưới lòng đất.”

“Đồng băng.” Đinh Hương đồng băng mặt đất dưới chân chậm rãi di chuyển theo phương hướng mà Hàn Tử Thiên đã nói. Những dây mây chưa từng có ý định buông tha cho Đinh Hương không ngừng tiến lên công kích cô.

“Lưới điện.” Bên này Hàn Tử Thiên cũng không nhàn rỗi hắn vừa giúp Đinh Hương vừa tiêu diệt dây mây quanh mình hướng về phía bản thể còn lại đi qua.

“Qua bên phải một chút nữa... dừng lại, chính là vị trí dưới chân em.” Hàn Tử Thiên thấy Đinh Hương đạp đúng vị trí nhanh chóng kêu cô ngừng di chuyển.

“Hương Hương, em chuẩn bị xong chưa.” Hàn Tử Thiên đã sớm đứng ở vị trí bản thể còn lại thấy Đinh Hương gạt đầu liền nói “Anh đếm đến ba thì cùng công kích xuống dưới mặt đất nhé.”

“Ân.” Đinh Hương ngồi xuống đất một tay đặt đúng vị trí vừa rồi đội tin hiệu từ Hàn Tử Thiên.

“1... 2... 3.” Vừa dứt lời hai người đồng thời phóng thích dị năng. Đinh Hương đồng băng lòng đất dưới tay theo hình dáng mũi tên vô số mũi tên đâm thẳng xuống, còn Hàn Tử Thiên đã biết vị trí chính xác hắn chỉ dùng một lưới điện trực tiếp giải quyết.

Một tiếng khóc thét không cam lòng như muốn đâm thủng màng nhĩ nhưng rất nhanh liền biến mất, dây mây đang điên cuồng công kích cũng khô héo nhanh chóng ngã xuống mặt đất.Không nghĩ đến bản thể lại ở chỗ Đinh Hương, cô đứng gần nhất trực tiếp bị âm thanh này khiến hai tai đau đớn, phản ứng duy nhất chỉ có thể dùng tay che hai tai lại nỗ lực giảm bớt thống khổ.

Hàn Tử Thiên dường như không bị ảnh hưởng bởi tiếng rít gào, hắn vội vàng chạy qua ôm lấy Đinh Hương.

Đinh Hương thấy Hàn Tử Thiên lo lắng vội lắc đầu nói mình không có việc gì, rồi lấy ra hai chén nước suối từ trong không gian, hai người nhanh chóng hồi phục.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cầu Vớt Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Bị thương

Long Nhất thu kinh viễn vọng lại, gã đã đứng ở đây xem hết trận chiến từ đầu đến cuối. Ban đầu gã cũng biết với sức chiến đấu kinh người của họ rất có khả năng sẽ giải quyết được cái gì kì quái tại cửa hàng hạt giống. Gã còn định thừa cơ lực chiến đấu của họ giám mệnh tiến lại gần giết chết tên Hàn Tử Thiên kia rồi bắt Đinh Hương về nhưng không biết thứ nước cô gái nhỏ kia lòi ra là thứ gì sắc mặt tái nhợt của hai người nhanh chóng trở lại bình thường.

Long Nhất thấy vậy liền từ bỏ ý định chạy qua, dù sao trước giờ hắn là người thức thời có được gần được đã biết nguy hiểm còn chạy qua gã cũng không ngu đến mức đó, nhưng xem ra bí mật của hai người này cũng không ít a, Long Nhất nở nụ cười nham hiểm.

- - - - -

Tại cửa hàng hạt giống.

Đinh Hương sau khi uống nước suối xong ngồi nghỉ một lúc sau đó chạy vào cửa hàng thu thập chút hạt giống còn lại bên trong còn Hàn Tử Thiên ở bên ngoài nghĩ cách lấy bản thể dưới lòng đất.

Hai người bận rộn chừng mười phút thì đều hoàn thành công việc của mình.

Đinh Hương tò mò nhìn bản thể dây trường xuân trên tay Hàn Tử Thiên thấy vậy hắn liền đưa cho cô xem dù sao cũng là hệ mục chẳng có tác dụng gì với hắn hết. "Em xem rồi cảm lấy luôn đi."

Đinh Hương cầm bản thể trên tay, lúc này bản thể đã héo rũ trở nên nhàn nhê, cô nhẹ nhàng miết, lớp biểu bì bên ngoài ngay lập tức bị nứt lổ ra một viên tinh hạch màu xanh rêu khá to. “Xem ra là cấp ba a, thật đáng tiếc không thể dùng.” Đinh Hương tức nuôi thờ dài.

Hàn Tử Thiên nhìn mặt trời đã chuẩn bị xuống núi không thể nán lại lâu hơn nữa nhanh chóng kéo Đinh Hương lên xe rồi đi.

Minh Viễn rất thông minh dọc đường đi để lại kí hiệu, Hàn Tử Thiên vừa ra ngoài ngoại thành dựa theo kí hiệu Minh Viễn để lại nhanh chóng tìm được nơi bọn họ đang dừng chân.

Minh Viễn cũng rất biết chọn, nơi ở là một căn biệt thự xa hoa, xe Jeep đỗ đầy ngoài sân nhìn thôi Hàn Tử Thiên cũng chắc chắn mình không có đi nhầm.

Hai người gác cổng thấy có xe lại gần âm thầm cảnh giác ngay lập tức sử dụng bộ đàm báo cáo tình hình.

“Dừng xe lại!” Hai người thấy xe tiến đến cổng giờ súng lên yêu cầu dừng xe.

Hàn Tử Thiên chậm rãi dừng xe lại kéo thấp cửa kính lộ đầu ra từ cửa sổ, nói với một người nhìn có vẻ khá trẻ trên dưới 22 tuổi: “Giờ đến lão đại cậu cũng không nhận ra rồi phải không? Tiểu Hà.”

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net – xin tôn trọng tác giả, mong các bạn không reup linh tinh chưa được sự đồng ý của Tiểu Mật.

Tiểu Hà thấy người đến là Hàn Tử Thiên vui mừng thiếu chút nữa thì khóc ra: “Lão đại cuối cùng anh cũng trở về rồi mọi người đều rất lo lắng cho anh.”

Hàn Tử Thiên nhẹ gật đầu “Mọi chuyện vẫn tốt chứ.”

Tiểu Hà thấy lão đại hỏi như vậy, sự vui mừng trên mặt dần nhạt đi: “Đều tốt, chỉ là... là Bản ca anh ấy bị thương, haizz lão đại để em mở cửa cho anh, anh vào trong hỏi Minh ca đi.”

Hàn Tử Thiên nghe vậy cũng không hỏi thêm nữa, lái xe vào trong sân, cửa chính lần nữa đóng lại.

Bên trong đã được báo cáo tình hình, mọi người đều biết lão đại đã trở về, Minh Viễn mang theo vài người anh em ra đón Hàn Tử Thiên.

Minh Viễn hiện tại làm gì còn đáng vẻ hoa hoa công tử như thường ngày. Hắn hai mắt đen sì, ria mép cũng chẳng thêm cạo mà để chúng mọc lồm chồm trong hết sức thảm hại, vừa nhìn thấy Hàn Tử Thiên hai mắt sáng lên vội vàng kéo tay anh “Lão đại cuối cùng anh cũng về rồi, Bản Bản... Bản Bản em ấy xảy ra chuyện rồi, anh biết nhiều như vậy nhất định có thể cứu được em ấy, đúng vậy nhất định anh có thể cứu được.” Minh Viễn có chút hoảng loạn bắt đầu tự lẩm bảm một mình.

Hàn Tử Thiên cũng không nói gì để mặc Minh Viễn kéo tay mình vào trong, Đinh Hương thấy Minh Viễn như vậy cũng biết chỉ sợ Việt Bản bị thương vô cùng nghiêm trọng tự giác đi theo phía sau.

Trên giường, Việt Bản hôn mê bất tỉnh, người anh khí huyết trong người chạy ngược khó chịu vô cùng. Một luồng khí nóng từ vết thương trước ngực truyền đến toàn thân lại bị một luồng khí lạnh khác vốn có trong cơ thể chặn lại, hai luồng khí không ai nhường ai bắt đầu giao chiến khiến toàn thân hắn khi thì nóng như lửa đốt lúc thì lại lạnh thấu xương hắn bị dày vò vô cùng khó chịu.

Hàn Tử Thiên tiến vào nhìn thấy tình trạng của Việt Bản cũng không biết phải làm sao, hắn vừa xem xét vết thương trước ngực của Việt Bản vừa hỏi Minh Viễn “Chuyện này rốt cuộc là thế nào?”

“Đều do tôi không tốt... lão đại anh nhất định phải cứu Bản Bản... đều do tôi sai... không kịp kéo em ấy... tại tôi... đều tại tôi hết...”

Hàn Tử Thiên thấy Minh Viễn như vậy cũng biết chỉ sợ lực này hỏi hắn cái gì cũng không được, xoa xoa thái dương có chút đau nhức, hắn chỉ một người phía sau hỏi: “Hoắc Kì, cậu kể lại một chút xem sáng này sau khi mọi người tách ra đã xảy ra chuyện gì, kể cận kề một chút cho tôi.”

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cầu Vớt Boss Phân Diện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Chiến đấu

Tác giả: Mật Nhì

Sau khi rời khỏi siêu thị, Minh Viễn chỉ huy mọi người tiến về phía trước hắn tránh những con đường có thể có nguy hiểm đi một đường khá thuận lợi lại không nghĩ đến vừa ra khỏi nội thành gặp phải một đàn tang thi số lượng không nhỏ.

Đàn tang thi này có chút không tầm thường số lượng tang thi sơ cấp không nhiều chủ yếu là tang thi cấp một, không chỉ vậy Minh Viễn nhìn sơ quá những có vài tang thi đã có dị năng hắn thầm kêu không tốt đang lúc muốn tìm đường để tránh đi nhưng tình hình thực sự không xong họ bị tang thi bao quanh tứ phía.

Minh Viễn cắn răng không có cách nào khác chỉ có thể dừng lại ứng chiến, hắn đi xe đậu thành một vòng trong, vài tay súng bắn tia lập tức vào vị trí chỉ cần có tang thi tiến vào phạm vi tầm ngắm liền trực tiếp hạ thủ.

Mất thấy tang thi tụ lại càng nhiều, hành động cũng có quy luật Minh Viễn hơi nhủu mày chỉ sợ có tang thi cao cấp ở phía sau điều khiển như vậy rất khó đối phó, “Tiểu Lục, cậu đi gọi Hoắc Kì lại đây.”

Người tên Tiểu Lục gật đầu rồi nhanh nhẹn chạy đi.

Chẳng bao lâu sau Hoắc Kì lại đây “Minh ca, anh cho gọi em.”

Minh Viễn gật đầu: “Đám tang thi này chỉ sợ có tang thi cao cấp hơn ở phía sau điều khiển một chút nữa cậu tận lực tìm ra nó như vậy chúng ta mới có thể thoát ra ngoài.” Hắn biết dị năng của Hoắc Kì là hệ tinh thần có thể cảm nhận tang thi ở gần, chỉ mong tang thi cầm đầu không phải cấp ba nếu không trận này e là khó nói trước được điều gì.

Minh Viễn quay đầu bàn lại kế hoạch với Việt Bản sau đó để Việt Bản đi an bài vị trí của từng người mọi người đều trong tư thế sẵn sàng chiến đấu.

Dị năng của mọi người có dùng cũng sẽ cạn kiệt khi tang thi chưa đến gần ai cũng đều lựa chọn sử dụng súng bắn chết tang thi lại gần. Việt Bản và Minh Viễn đều là những tay súng bắn tia đã được huấn luyện bài bản nhưng Minh Viễn không tham gia anh còn phải quan sát tình hình tùy cơ ứng biến, còn Việt Bản thì gia nhập đội ngũ bắn tia phụ giúp mọi người hắn có dị năng không gian nên cũng chẳng khác nào người thường khi đánh nhau đều dùng súng và dao găm

Khi tang thi tiến lại gần đoàn xe cũng đã ít hơn phân nửa, có ba con tang thi xông đến với tốc độ cực nhanh xem ra là tang thi tốc độ.

“Hoắc Kì, cậu cố gắng tìm kiếm tang thi cao cấp.”

“Tiểu Lục, Hắc Long hai người theo tôi chúng ta đi diệt trừ mấy con tang thi tốc độ này trước.”

Tiểu Lục cũng là dị năng hệ tốc độ cấp một nhưng cũng đã ở giai đoạn đỉnh phong nên Minh Viễn yên tâm giao cho hắn xử lý một con.

Hắc Long là một đại thúc đã 33 tuổi cũng cấp một là dị năng giả hệ thổ tuy nhiên phòng ngự và công kích đều khá tốt, sử dụng kĩ năng nhuần nhuyễn.

Về phần Minh Viễn đã là cấp hai trung cấp từ sớm vậy nên hắn vô cùng thoải mái tự đảm nhận một con.

Ba người tiến lên phía trước Minh Viễn đương nhiên chọn một con tang thi đã là cấp một đỉnh phong còn lại để cho hai người tự chia nhau.Mấy con tang thi tốc độ này thực sự không thể làm khó họ năm phút sau cả ba đều đã giải quyết xong móc lấy tinh hạch trong đầu chúng rồi nhanh chóng rút lui trở về vị trí.

Vừa trở về Minh Viễn quay sang Hoắc Kì muốn hỏi kết quả lại phát hiện hắn đang nhắm mắt tập trung thì cũng không làm phiền hắn nữa mà quay sang xem xét tình hình.

Dị năng tinh thần của Hoắc Kì hiện tại chỉ mới là cấp một trung cấp để hắn cảm thụ tang thi cao cấp thực sự rất khó khăn, tang thi này cũng rất giao hoạt có vài lần Hoắc Kì gần như đã tìm thấy vị trí của nó thì nó lại lẩn trốn vào trong đàn tang thi đông đúc.

“Việt Bản, cậu lấy ra một ít tinh hạch phân phát cho mọi người chút nữa dị năng sử dụng hết thì nhanh chóng hấp thu.”

Việt Bản không nói gì từ trong không gian lấy ra không ít tinh hạch phân cho mỗi người một chút.

Tình hình chiến đấu phía trước vẫn vô cùng kịch liệt, súng đạn đã không còn nhiều, những người có dị năng mang hết số đạn còn lại cho người thường còn mình thì bắt đầu xuất ra dị năng chiến đấu băng hệ, mộc hệ, hỏa hệ, thổ hệ, ... đủ loại dị năng tung bay nhưng họ không tùy tiện tấn công mà phối hợp với nhau ai công ai thủ rõ ràng họ đều là anh em từng vào sinh ra tử vô cùng yên tâm để phía sau lưng lại cho anh em mình thủ hộ.

Mọi người kẻ vai sát cánh những người thường cầm súng lúc này cũng không tùy tiện bắn mà yểm trợ cho những dị năng giả đang đánh nhau phía trước.

Ngay lúc này Hoắc Kì đang ngồi giữa vòng người bảo vệ bỗng dưng hét lên vui sướng: “Minh ca, tìm thấy rồi, em thấy nó rồi.”

“Thấy rồi sao, ở đâu nhanh chóng báo cáo vị trí.”

“Bên trái góc 9h, bốn mét phía trước, chính nó con tang thi đeo kính mặc áo sơ mi trắng quần âu.” Hoắc Kì giơ lưng báo cáo.

.....

Truyện chỉ đăng trên mê đọc truyện.

Minh tạm thời dừng truyện đến ngày 20 nha các bạn.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 51: Tang thi kim hệ(51)

Minh Viễn theo sát theo hướng Hoắc Kì chỉ mà tìm kiếm, chẳng mấy chốc anh đã nhìn thấy tang thi này ẩn nấp trong biển tang thi cấp thấp chẳng trách hẳn quan sát xung quanh hồi lâu cũng không thấy, tang thi hiện tại còn khá nhiều chỉ khi tiêu diệt được con cầm đầu này mới có thể thoát được nguy vậy trong mắt hắn không khỏi hiện lên sát ý.

“Hoắc Kì, cậu vất vả rồi, nghỉ ngơi một chút đi.”

Hoắc Kì nghe vậy khẽ lắc đầu. “Minh ca, em không sao, em đi giúp mọi người, anh cẩn thận một chút tang thi này rất có thể đã cấp ba.”

Nghe vậy sắc mặt Minh Viễn hơi trầm xuống đáng chết không ngờ đi đường vòng để tránh rắc rối ai ngờ lại vướng phải một cái rắc rối to đùng thế này.

Minh Viễn quay sang Việt Bản thông báo tình hình muốn hắn ở lại chỉ huy mọi người tiếp tục chiến đấu.

Việt Bản nghe nói cầm đầu là tang thi cấp ba thì có chút lo lắng hẳn cũng biết Minh Viễn mới chỉ là cấp hai trung cấp muốn đối phó với tang thi cấp ba khó vô cùng. “Minh Viễn cậu đợi một chút tôi đi phân phó xuống dưới mọi người đều biết nên làm gì không cần tôi ở lại, tôi đi giúp cậu.”

Minh Viễn vừa nghe xong liền muốn phản đối, dù hắn chắc chắn là tang thi cấp ba đó hẳn là dị năng kim hệ phòng ngự khá tốt chắc có thể miễn cưỡng ứng phó được còn Việt Bản dị năng không gian a, thực sự không thể được tuy hắn biết thân thủ Việt Bản tốt vô cùng không kém mình là bao nhưng hắn vẫn có dự cảm không tốt không muốn mang theo Việt Bản.

Hai người lăm bao bao nhiêu năm sao Việt Bản không nhìn ra ý nghĩ trong lòng Minh Viễn cho được trong lòng thoáng buồn bực, hẳn trùng mắt với Minh Viễn cao giọng nói “Thế nào, cậu không muốn dẫn tôi theo, tôi đây chỉ là thông báo chứ không phải hỏi ý kiến cậu.” nói xong vẫn cảm thấy chưa hết bực mình giận dỗi quay đầu muốn đi.

Thấy Việt Bản tức giận Minh Viễn lập tức chân chó đuôi theo nào dám nói thêm gì. Hai người bàn bạc một chút quyết định Minh Viễn cùng tang thi giao chiến trực tiếp còn Việt Bản ở phía sau yểm trợ cố gắng lôi kéo tang thi cao cấp tránh càng xa nơi này càng tốt khiến nó phân tâm không thể điều khiển cạ dẫn tang thi được nữa, khi ấy cả đoàn thừa dịp tang thi không có sự chỉ huy từ tang thi cao cấp mà rối loạn, nhanh chóng chạy đến điểm tập hợp Minh Viễn đã định sẵn. Sau đó phân phó xuống cho mọi người biết mà chuẩn bị cố gắng nắm bắt thời cơ.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net mọi người vào app mê đọc truyện đọc ủng hộ Tiểu Mật, các trang web không được reup khi chưa có sự đồng ý của Tiểu Mật-- xin tôn trọng tác giả.

Kể tiếp hai người không trì hoãn nữa xong ra ngoài dù sao đợi càng lâu đối với họ càng bất lợi.

Minh Viễn đi phía trước chém giết tang thi có gắng không để tang thi cao cấp chú ý đến mình, Việt Bản đi theo phía sau yểm trợ cho hắn.

Hai người cùng nhau vào sinh ra từ nhiều lần đều có sự ấn ý nhất định Việt Bản thấy Minh Viễn quay lại nhìn, hắn lập tức hiểu ý dừng lại không tiếp tục đi theo nữa mà tìm một nơi thích hợp ẩn nấp yểm trợ.

Minh Viễn tiếp cận nó từ phía sau nhưng gần đến nơi cũng không bị nó phát hiện xem ra không phải tang thi hệ tinh thần, vậy sao nó có thể điều khiển nhiều tang thi vậy công bọn họ Minh Viễn nghi hoặc nghĩ.

Tang thi cao cấp này cũng khá kiêu ngạo xung quanh nó hầu như đều là tang thi cấp thấp che chắn giúp nó ẩn nấp. Nó vô cùng hưng phấn mà ra lệnh, bắt thỉnh linh một bóng người xuất hiện trước mắt ngay lúc nó không kịp phòng bị chém xuống.

Tang thi cao cấp phản ứng mau lẹ quanh thân bao phủ một tầng kim loại cứng cáp nhưng một cánh tay phải của nó vẫn bị Minh Viễn chém đứt khiến tang thi tức giận gầm rú.

Minh Viễn thấy quanh thân tang thi xuất hiện một tầng phòng ngự hết sức kinh ngạc vốn hắn không nghĩ đến hai người lại cùng hệ kim xem ra lần này thực không xong.

Minh Viễn chỉ thoáng kinh ngạc không chốc lát, vừa chém được cánh tay của tang thi lập tức lùi lại, thi thoảng xuất động công kích dụ tang thi đuổi theo.

Việt Bản cũng không rời khỏi trong khi Minh Viễn đối phó tang thi cao cấp hắn một bên vừa bắn vừa vung đao chém giết mở một con đường nhỏ để Minh Viễn chạy qua.

Tang thi cao cấp cũng thực sự tức giận gầm gừ vừa đuổi theo Minh Viễn, vừa ra lệnh cho đám tang thi vây bắt tên nhân loại đáng giận dám đánh lén nó.

Tuy tang thi cấp ba đã có chút linh trí, nhưng không cao cho nên hiện tại nó tức giận chỉ muốn xé nát nhân loại đáng ghét phía trước lại.

Đám tang thi đang tiến về phía trước tấn công, đoàn đội lúc này đã có điểm khó chống đỡ nối liền tục đánh nhau hơn một tiếng đồng hồ mọi người đều đã đạt cực hạn. Ngay lúc tưởng chừng như bị phá thì bỗng dưng đám tang thi đồng loạt dừng lại chuyển hướng về phía Minh Viễn đi tới.

Cả đoàn đều ra được Bản ca nhắc nhở trước nắm chặt cơ hội nhanh chóng leo lên xe, dưới sự giúp đỡ của Hoắc Kì nhanh chóng lao ra khỏi đám tang thi.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mạt Thế Cẩu Vết Boss Phản Diện* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Nhà máy điện(52)

Hoắc Kì kể đến đây liền dừng lại bởi vì hắn rời đi nên sự tình sau đó hẳn quả thực không thể kể nữa. Chỉ biết bọn họ đến nơi này hơn nửa ngày thì thấy Minh ca hoảng hốt ôm Bản ca chạy đến.

Sau đó cũng bất tỉnh nhân sự hơn ba tiếng, tỉnh lại liên tục hỏi tình hình của Việt Bản biết hắn chưa tỉnh lại vẫn luôn túc trực bên cạnh chăm sóc. Mọi người muốn hỏi tình hình sau khi rời khỏi đó nhưng Minh Viễn không để ý đến ai chỉ chăm chú mà quan sát Việt Bản, mãi đến khi lão đại trở về mới miễn cưỡng đứng lại ra tiếp đón một chút.

Hàn Từ Thiên sắc mặt hơi trầm xuống vết thương của Việt Bản chỉ sợ là do tang thi kia cào trúng vậy thì có thể nhờ Hương Hương thử xem nhưng trước hết hắn vẫn cần nắm rõ tình hình mới có thể đưa ra quyết định được.

Hàn Từ Thiên liếc nhìn Minh Viễn ngồi đối diện liên tục lăm bằm, thờ dài đang muốn mở miệng mắng Minh Viễn một trận giúp hắn tỉnh táo lại thì Đinh Hương bên cạnh vội nhệ vai Hàn Từ Thiên. Hàn Từ Thiên lập tức hiểu ý không nói gì mà để Đinh Hương tiến lên khuyên nhủ.

“Minh Viễn, anh cũng biết tình trạng hiện tại Việt Bản không tốt, để càng lâu càng không xong anh còn không đem chuyện xảy ra nói cùng Từ Thiên làm sao anh ấy có thể giúp anh.”

Minh Viễn một bên suy sụp nghe vậy như không có ý thức nói: “Chuyện gì... à... Bản Bản... giúp... cần giúp... bị thương...”

Hàn Từ Thiên biết Việt Bản bị thương khiến tâm tình của Minh Viễn thực không xong nhưng đến mức này khiến Hàn Từ Thiên có chút khó lý giải được cũng không phải người trong lòng cậu ta gặp vậy cũng không giải quyết được việc gì. (Lão đại à thực sự là người trong lòng người ta đó nha (๑ˊˋˊ)).

Hàn Từ Thiên lạnh giọng quát: “Minh Viễn, cậu tỉnh táo lại cho tôi nếu không muốn cứu Việt Bản thì cậu cứ tiếp tục như vậy tùy cậu.”

Minh Viễn quay sang nhìn Hàn Từ Thiên bằng ánh mắt mờ mịt: “Lão đại, Việt Bản... đúng vậy... cứu Bản Bản.” Minh Viễn mất thời gian năm phút trở lại trạng thái bình an thường ngày. Bộ dạng đau thương, u ám đều hoàn toàn biến mất ngược lại lúc này có chút âm trầm, nghiêm túc “Lão đại”

Đinh Hương thấy vậy lập bấp kinh hãi, còn Hàn Từ Thiên thì thực vừa lòng “Cậu kể lại mọi chuyện một chút đi.”

Minh Viễn ngồi đối diện nhệ gật đầu.

Sau khi cả đội rời đi, dựa vào năng lực của cả hai cũng chạy thoát khỏi đàn tang thi muốn vây Minh Viễn lại khá thuận lợi tuy nhiên tang thi kim hệ cấp ba dẫn đầu vẫn luôn đuổi theo không có ý định buông tha cho Minh Viễn. Minh

Viễn thăm mắng tang thi này đúng thật là thù dai, đuổi theo hai người gần ba mươi phút vẫn dai dẳng không buông.

Truyện đăng trên m.medoctruyentranh.net mọi người vào app mê đọc truyện đọc ủng hộ Tiểu Mật, các trang web không được reup khi chưa có sự đồng ý của Tiểu Mật-- xin tôn trọng tác giả.

Tuy thể chất cả hai đều đã được cải thiện qua hiện tại chạy trốn tang thi vẫn còn ổn nhưng nếu cứ tiếp tục kéo dài thể lực cũng sẽ dần giảm đi. Hai người vừa chạy vừa trao đổi ánh mắt, quyết định tìm một chỗ thích hợp chận tang thi lại nếu không họ cũng không thể tập hợp cùng mọi người.

“Minh Viễn, cậu nhìn bên kia.”

Minh Viễn theo hướng Việt Bản chỉ, nhìn qua cách đó không xa là tiệm sửa chữa nếu bình thường thì nơi đây quả thực vô cùng lý tưởng trợ giúp Minh Viễn nhưng hiện tại tang thi hẳn muốn đối phó cũng là hệ kim hơn nữa cấp bậc còn cao hơn hẳn nhiều, nơi đó chỉ có bất lợi chứ không có tác dụng gì.

“Không được, nó cũng là hệ kim đã cấp ba rồi nhìn qua có vẻ mới lên cấp không lâu.”

Nghe vậy Việt Bản không nói gì thêm tiếp tục quan sát tình hình xung quanh.

“Việt Bản, cậu theo sát tôi tìm thấy rồi.”

Việt Bản theo hướng Minh Viễn chạy đi theo phía trước bọn họ là một nhà máy phát điện cỡ trung không quá lớn, thấy vậy Việt Bản hơi nhui mày. “Nhà máy điện số lượng tang thi sẽ không ít đâu, cậu chắc chắn muốn vào chỗ này?”

Minh Viễn tùy ý cười nhìn Việt Bản: “Sao? Cậu sợ hả?”

Việt Bản liếc mắt khinh bỉ, không thêm trả lời.

Minh Viễn bỗng dưng bị khinh bỉ, vô tội hết sức “Nhà máy này đã ngừng hoạt động một thời gian rồi, trước đây tôi đã từng đến đây một lần làm nhiệm vụ, bên trong còn có một ít súng đạn vừa hay tiện thể cậu thu hết vào trong không gian.”

“Ngừng hoạt động? Tại sao vậy?”

“Cũng không có gì chẳng qua có người không biết điều dám đoạt lỗ vũ khí của lão đại bị tôi phát hiện, đáng lẽ định qua bên này giải quyết nhưng trong bang xảy ra chuyện tôi chỉ có thể báo cảnh sát để họ niêm phong nơi này cầm chân họ chút thời gian.” Minh Viễn qua loa trả lời.

“Sao tôi không biết chuyện này vậy?”

“Trong bang nhiều việc như vậy cậu quản sao hết được đừng nghĩ nhiều nữa theo tôi.” Minh Viễn lôi kéo Việt Bản chạy vòng ra sau nhà máy phát điện, nhanh chóng tiến vào cửa sau rồi chặn lại cũng không quan tâm đến tang thi đang sau lưng Việt Bản về phía phòng điều khiển.

Bạn đang đọc truyện *Trùng Sinh Mật Thể Cửu Vĩt Boss Phán Điện* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.